

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

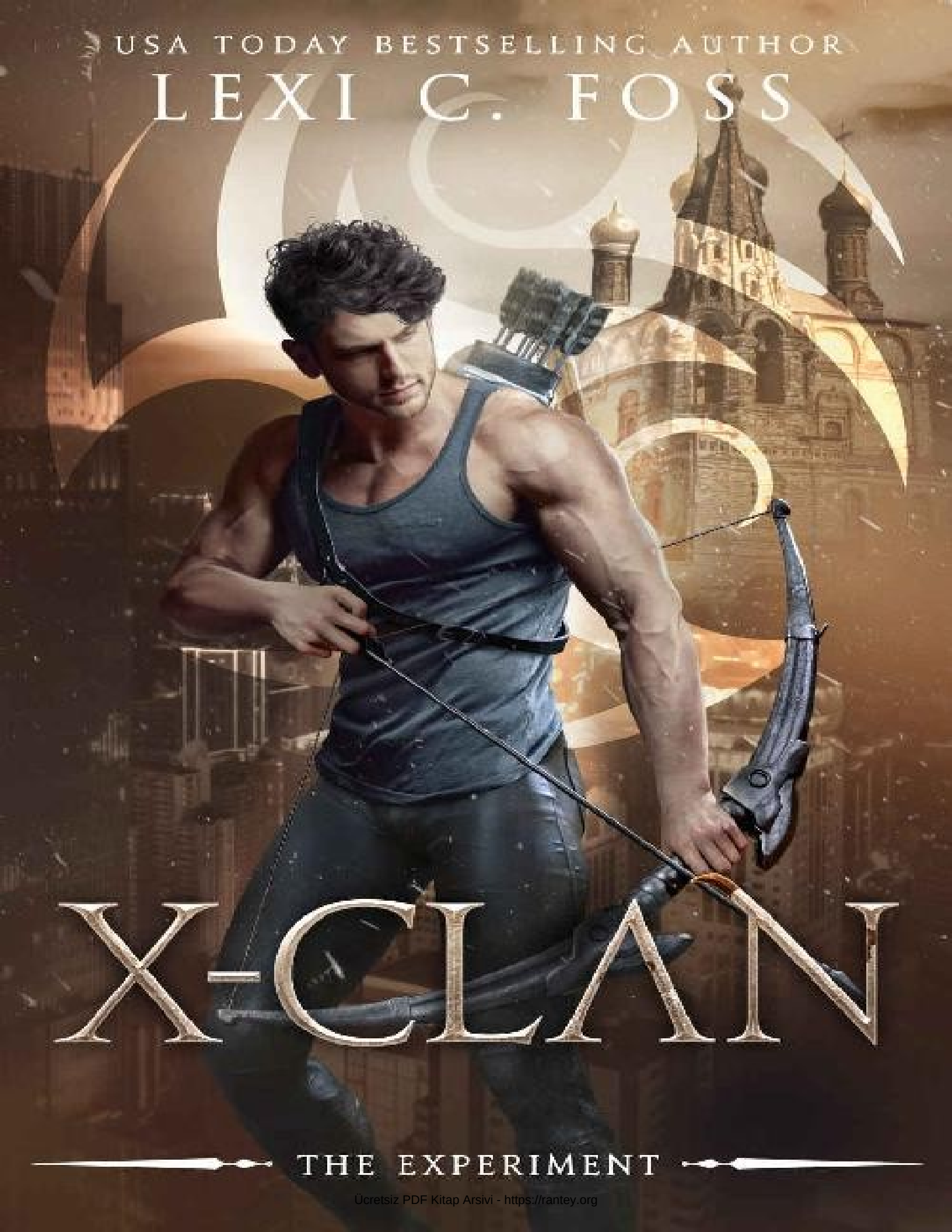
<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
LEXI C. FOSS

X-CLAN

THE EXPERIMENT

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

X-CLAN

THE EXPERIMENT

USA TODAY BESTSELLING AUTHOR
LEXI C. FOSS

OceanofPDF.com

İÇİNDEKİLER

Giriş ve İthaf X-Clan: Deney

Önsöz

1. Daciana
2. Elias
3. Daciana
4. Elias
5. Daciana
6. Elias
7. Daciana
8. Elias
9. Elias
10. Daciana
11. Elias
12. Daciana

Sonsöz

Sıradaki Önsöz

Birinci Bölüm

Kışın Oku

Andorra Sektörü

Shadowlands Sektörü

Teşekkürleri

Lexi C. Hakkında

Foss Ayrıca yazan

Lexi C. Foss

OceanofPDF.com

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır ve herhangi bir Yaşayan ya da ölmüş gerçek kişilerle, ticari kuruluşlarla, olaylarla ya da yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

X-Clan: Deney

Telif Hakkı © 2020 Lexi C. Foss

Tüm hakları saklıdır.

Bu kitabın hiçbir bölümü, bilgi depolama ve geri alma sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz, Bir kitap incelemesinde kısa alıntılarının kullanılması dışında, yazarın yazılı izni olmadan kullanılamaz. Bu kitap ticari veya ticari olmayan amaçlarla başkalarına yeniden dağıtılamaz.

Düzenleme tarafından: Outthink Editing, LLC

Kapak Tasarımı: Jay R. Villalobos, Juan Kapakları ile

Yayınlayan Ninja Newt Yayıncılık, LLC

Dijital Baskı

ISBN: 978-1-950694-43-3

✿ Vellum ile oluşturuldu

OceanofPDF.com

TRODÜKTION&DEDIKTION

Tüm bunları mümkün kılan okuyuculara.

Bu romanı kendim için yazdım çünkü Andorra Sektörü'nde Daciana ve Elias arasında neler olduğunu bilmek istiyordum.

Bu bağımsız roman, benim seslerin kuralları belirlemesine izin verdiğimde yaratıcı süreç. Umarım hikayelerini beğenirsiniz.

OceanofPDF.com

X-CLAN:EXPERIMENT

Daciana

Ben bir teklifim. Bir test. Hakkında çok az şey bildiğim bir anlaşmanın piyonuyum.

Andorra Sektörüne uçun.
Deney yapmalarına izin
verin. Bir X-Clan Wolf Alpha
ile çiftleş. En iyisini um.

Bunlar benim emirlerim. Benim kaderim. şu anki varlığım.
Kaçacak yer yok ve ay da görmezden gelemeyeceğim bir
saat. Genetiğimizin varsayarsak, bu Alfalardan biri beni
sahiplenecek. Ve eğer değilse, bu ölümden daha kötü bir
kader.

Tik tak.
Bir seğıim yap.
Geleceğiniz buna bağlı.

Elias

Küçük, güzel sarışın kurt, genç yaşına göre çok fazla acı gördü.

Onu düzeltmek istememe
neden oluyor. Ona tapmak
için.

Ona bu dünyada iyi şeyler de olabileceğini göstermek için.
Ama geleceğimiz bir deneye bağlı.

Ya uyumludur ya da değildir. Ay
kaderimizi belirleyecek, ya da belki de içimdeki kurt buna
bizim için karar verecek. Çünkü her geçen an, kalbimde benim
olduğumu bildiğim dişiyi sahiplenmemek daha da zorlaşıyor.

Koş, koş, ufaklık. Ve
sakın arkana bakma.
Eğer seni yakalarsam,

.

Not: Bu, karakterlerin yer aldığı bağımsız bir romandır
Andorra Sektöründen, X-Clan Serisinin Birinci Kitabı.
Omegaverse öğeleri içeriyor ve sonsuza dek mutlu sonla
bitiyor.

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

PR        

Sevgili İnsan,

İşte bilmeniz gerekenler: Kuralları Alfalar koyar ve Omegalar itaat eder. Betalar da öyle, ama bu hikaye onlarla ilgili değil. Benimle ve anavatanımdan çok uzakta bir sektöre nasıl düştüğümle ilgili.

Sektör Alfaları çiftleşme yeteneğimi test etmek istiyor. bir Kül Kurdu Omega'nın gerçek değerini bir X-Klanı Kurt Alfa'sına göre belirler.

İçlerinden biri düğümünü bana zorla atacak, bu beni günlerce becereceğini söylemenin yüceltilmiş bir yolu. Onun tohumuyla dolu olduğumdan emin ol. Ve bunu kabul edeceğim çünkü başka seçeneğim yok.

Bana bu dünyanın, insan nüfusunun yüzde doksanını öldüren Enfeksiyon'dan önceki eski dünyadan daha karanlık olduğu söylendi. Bu konuda pek bir şey bildiğim söylenemez. Ben şimdiki zamanın şekil değiştireniyim, eski zamanın değil. Ve güç değişimi

benim klanımda çok gerçek. Nasıl boyun eğeceğimi biliyorum.
Savaşmamayı biliyorum. Ve nasıl kaacağımı da biliyorum.

Kaderimden kaçacak mıyım? Yoksa ona doğru koşacak
mıyım? Gelecek belirsizliğini koruyor.

Kurtların, cam duvarların dışında gizlenen Enfektelerden daha
tehlikeli olduğu Andorra Sektörüne hoş geldiniz. Yine de her
iki türün de ortak bir noktası var; ikisi de ısırmayı seviyor.

Bana şans dile,
Daciana

OceanofPDF.com

DACIANA

TITREMEMİ DURDURAMIYORDUM. Her şey yanlış geliyordu. Bu yer. Koku. Erkekler.

Tanrım... Buradaki Alfalar beni canlı canlı yemek istiyordu. İhtiyaçları, varlığımın her zerresiyle savaştığım içimde derin bir acı uyandırdı. Onlara herhangi bir şekilde tepki vermek bir davet olarak görülebilirdi. Ve bu benim için iyi bitmeyecekti.

"Bana kolunu ver," dedi doktor.

Uydum çünkü her zaman uydum. Omegalar boyun eğdi. Alfalar hükmetti. Betalar sadece var oldu.

Keşke Beta olarak doğmuş olsaydım. Sayısız kez düşündüğüm bir düşünce. Durumumla ilgili bir şey yapabileceğimden değil.

İğne damarımı deldi, bir kan örneği daha alındı. En azından bugün bacaklarımın arasında oynamıyorlardı. Bu rahatsız edici bir muayeneydi. Muayenemin bu kısmını yöneten minyon mavi saçlı Omega sayısız kez özür diledi. Bir Omega'nın X-Klanı Sektöründe böyle bir pozisyonu nasıl elde ettiğini öğrenmek için yanıp tutuşmama rağmen sessiz kalmıştım. X-Klanı Kurtlarını çevreleyen söylentiler çok fazlaydı, çoğunlukla Omega'ların toplumlarında yüceltilmiş evcil hayvanlar olarak muamele görmekten başka bir statüye sahip olmadıkları hakkında.

Bunu biliyordum. Kaderimi anladım. Hatta kabullenmiştim.

Bedenim uyumlu bulunursa, bir Alfa erkeği tarafından kullanılırdım. Sahiplenilirdim. Sahiplenilirdim. Hamile bırakılırdım. Ve saklanacaktım.

Varoluşum için ilk tercihim değildi ama haklarım olmadan doğdum. Takas edilecek bir meta. Shadowlands Sektör Alfa'sı da tam olarak bunu yaptı; beni test edilmek, becerilmek ve sonunda sahip olunmak üzere Andorra Sektörüne sattı.

Omurgamda bir ürperti dolaştı, tepedeki sert ışığın altında görüşüm bulanıklaştı.

Kan almaya devam
ettiler. Numuneler.

Dürtmek.

Dürtme.

Beni bu lanet sandalyeye bağlı tutarken hiçbir şey söylemiyorlardı. Mahkum olmadığımı, sadece prosedürler sırasında hareket etmemem için beni bağladıklarını iddia ediyorlardı ama ben daha iyi biliyordum. Kaçmaya çalışsaydım, beni yakalarlardı.

Bu yüzden Alfa bebek bakıcım.

Kapının yanında sessizce durmuş, ellerini pantolonunun içine sokmuş, etrafı izliyordu. Dipsiz karanlık bakışları hiçbir şey ele vermiyordu. Elias, Sektör Alfa'sı ona böyle seslenmişti. Ondan güç sızıyordu, bu da onun yüksek rütbeli bir memur, hatta belki de ikinci komutan olduğunu gösteriyordu.

Emin değildim çünkü benimle tek kelime bile konuşmamıştı.

Ama ara sıra mırıldanırdı.

Sadece ince bir gümbürtü, tipik olarak endişem en yüksek noktaya ulaştığında ortaya çıkıyor ve beni sakinleştirmeyi bitirene kadar devam ediyordu.

Bana sadece beni bir yere götürmesi gerektiğinde dokunurdu. Asla rahatlatıcı bir okşama ya da baştan çıkarıcı bir evcil hayvan değildi. Sadece pratik ve koruyucu.

"Ceres," dedi şimdi, sesi derin ve şehvetliydi. "Sanırım kıza bir gün için yeterince işkence ettin."

"Hâlâ dört testim daha var, E." Beta doktoru iğnesini vurdu, bana tekrar iğne yapmaya hazırlanıyordu.

Ama Alfa'nın hırıltısı onu durdurdu. "Ona bir gün için yeterince işkence ettin," dedim.

Yutkundum, onun saldırganlığı duyularıma afrodizyak etkisi yapıyordu. Bir sonraki kızgınlık döngüm yaklaşan dolunayla birlikte hızla yaklaşıyordu. Dušan'ın beni göndermesinin nedenlerinden biri de buydu.

Bir test.

Bir X-Clan Alfa'nın benimle çiftleşip çiftleşmeyeceğini görmek için.

Tanrım, canım acırdı. Büyük ihtimalle acıdan bayılırdım. O da korkuma ve çektiğim eziyete aldırmadan beni azdırmaya devam ederdi.

Alfalar sadece tek bir şeyi önemserdi; yaratmak.

Bir de herkese ne yapacağını söylemek.

Bu kısım onlara doğal geldi.

İki erkek birbirlerine bakarken ağzıma acı bir tat geldi. Beta doktorun pes etmesi uzun sürmedi, Elias açıkça ikisinden daha baskın olanıydı.

Ceres tıbbi cihazlarını yere bırakarak, "Peki," diye tersledi. "Kaybettiğimiz zamanı telafi etmek için onu erkenden geri istiyorum."

Elias duvarı iterek, "Dönmeye hazır olduğunda dönecektir," diye cevap verdi. "Zaten onu neredeyse tüketmişsin. Daha ne kadar dayanabilirsin ki?"

"Sen bir komutansın Elias. Sana işini nasıl yapacağını söylemiyorum, sen de bana işimi nasıl yapacağımı söylememeye çalış, tamam mı?" Ceres cevap beklemeden odadan çıktı, çıkarken de kapıyı çarptı.

Elias çıkışa doğru kara kaşlarını kaldırdı ve bir nefes verdi. "Pislik," diye mırıldandı bana odaklanmadan önce.

Hareket etmemiştim çünkü edemiyordum. Ceres beni masaya bağlamış, sadece kollarımı serbest bırakmıştı. Teknik olarak kendimi çözebilsem de denemeye cesaret edemedim.

Elias yaklaştı, dikkatini bantlarıma vermişti. "Bakabilir miyim?" diye sordu, kısa bir süre bakışlarımla buluştu.

Alnım kırıştı. Gerçekten bana dokunmak için izin mi istedi? Hayır. İmkânı yok. Bunu retorik olarak söylemiş olmalı.

Ama cevap vermeyince bana tekrar baktı, bu sefer bakışlarında biraz kızgınlık vardı. "Bütün gece burada yatmayı mı tercih ediyorsun o zaman?"

"Hayır," diye kekeledim.

"Hayır, kayışları çıkarma? Ya da hayır, bütün gece burada kalmak istemiyor musun?" Gerçekten de yakışıklı bir erkekti. Işığın, koyu kahverengi saçlarının kahve renkli kısımlarıyla oynaması özellikle hoşuma gitmişti.

Bir kurt olarak nasıl görünürdü? Merak ettim, boş yere dikkatim dağıldı. Güçlü. Koyu kürk. Gece yarısı gözleri.

"Daciana," diye tersledi ve bir ürpertiyle dikkatimi tekrar ona çekti.

"O-oh. Kaldır. Lütfen." Yutkundum. "Özür dilerim." Gözlerimi kapattım, sesimin ne kadar acınası çıktığını düşünerek irkildim. Alfalar beni her zaman korkutmuştur. Ondan yayılan enerji yüzünden bu seferki daha da fazla.

Güçlü.

Viril.

Erkek.

Mevcut.

İçimdeki kurt, onu potansiyel bir eş olarak beğenerek karşılık verdi. Ama o beni asla seçmezdi. Ben bir X-Clan Kurdu değildim, sadece bir Ash Wolf Omega'ydım. Eşe ihtiyacı olanlar için bir yedek alternatif. Bunun gibi bir erkek, uygun bir dişi bulana kadar beklerdi. Kendisi gibi olan birini. Laboratuvara tıkılmış bir deney değil.

Ayrıca, ben de onu istemiyordum. Ya da herhangi bir erkeği.

Tamamen yalan tabii ki.

Ama bu mantrayı her gün tekrarlardım ve kendime değerli olmak için bir eşe ihtiyacım olmadığını hatırlattım. Kül Kurdu Alfalarından hiçbirinin benden hoşlanmamış olması kimin umurundaydı? Benim kendi

Sektör Alfa, topraklarında bir dişi olmaksızın bir meta olarak onun için daha değerli olduğuma mı karar verdi?

Evet, . Çok önemsedim.

Elias'ın sıcak avucu yanağımı kavradı ve gözlerimin açılmasına neden oldu. Bana şefkatli bir bakışla baktı. "Sana zarar vermeyeceğim, Omega. Kimse vermeyecek. Tamam mı?"

Buna nasıl cevap vereceğimi bilemedim. Çünkü sadece kokusu bile bana bunun ne kadar yanlış olduğunu söylüyordu. Alfalar Omegalarla sevişmekten zevk alırdı. Beni asla eş olarak seçmeyebilirdi ama yarın kızışmaya başlasam içime ilk giren o olurdu. Sadece düğümlemek için. Üremek için. Tohumunu yaymak için.

Bu onu açık bir tehdit haline getiriyordu. Tüm Alfalar öyleydi.

Aldılar. Hiç vermediler.

Kaşları aşağı indi. "Benden korkuyorsun."

Bunu düşündüm. Hayır. Terör doğru değildi. Korku, evet. Ama ille de ondan değil. Sadece yapabileceğini bildiğim şeyden.

Kızgınlık içindeki bir Alfa, zevk verirken bile muazzam bir acı verme potansiyeline sahipti.

Korktuğum şey buydu.

Başparmağı titreyen dudaklarımda gezinirken ifadesi hâlâ okunamıyordu. "Duşan seni buraya göndermeden önce sana ne söyledi?"

Benimle konuşan Duşan değil, onun adamlarıydı. Anlaşmanın parametrelerinin zorunlu kur yapmayı içerdiğinden bahsetmişlerdi, ama ben daha iyisini biliyordum.

Sonra o çakal Caspian buraya gelirken uçakta şüphelerimi doğruladı.

Düşüncelerimde hâlâ kıkırdadığını duyabiliyordum, aç X-Clan Alfalarının muhtemelen beni penisleriyle parçalayacakları hakkında şakalaşıyordu. Bu sektörün elli yılı aşkın süredir çiftleşmemiş bir Omega görmediği söyleniyordu.

Yine de dün tanıştığım Alfa bir Alfa gibi kokuyordu. Ander Cain de bana karşı en ufak bir ilgi göstermemişti, bunun sebebinin Kül'üm olduğundan şüpheleniyordum.

"Daciana," dedi Elias, dikkatimi bir kez daha ona çekerek. "Bu sessiz oyununuz kurdumu tedirgin ediyor."

Bakışlarında sözlerinin doğruluğunu fark ederek yutkundum. Elimi yüzüne götürdüm, başparmağım gece yarısı gözlerinin altındaki koyu halkalarda gezindi. "Koşuya çıkmalısın," diye fısıldadım, kurdunun vardiyaya duyduğu özlemi hissederek. Ondan hissettiğim saldırganlık buydu. Beni ele geçirme arzusu değil, içinde gizlenen ve özgürlük için can atan hayvandı.

Mmm, bana biraz Dušan'ı ve kurdunun her zaman yüzeyin altında adım atıyor gibi görünmesini hatırlattı.

Tabii ki Dušan'ı gerçekten tanıımıyordum, onu sadece uzaktan görmüştüm.

Shadowlands Sektörünün Alfa'sıydı ve benim gibi bir Omega için fazla meşguldü.

Çok küçük.

Çok sarışın.

Çok uysal.

Satranç oyununda bir piyon, hakkında hiçbir şey bilmediğim bir sevkiyat için takas ettiği bir piyon.

Omegalar ırkımızın saygıdeğer olanları için çok fazla.

Kendi türüm beni istemedi. Muhtemelen anneme yapılanlardan sonra kırıldığımı düşündükleri için.

Kırıldım mı? Merak ettim. Belki de.

Alfa'yı serbest bıraktım ve omzunun üzerinden tavana baktım.

Sadece, bir kez daha görüş alanımı doldurmak için hareket etti. "Peki ya sen?" diye sordu usulca. "Koşuya çıkmak ister misin?"

Öyle mi yaptım? Omuz silktim. "Ne istediğim pek fark etmeyecek, değil mi?" Cesur hissederek düşündüm. Kesinlikle geri tepecekti ama umurumda mıydı? Kaybedecek hiçbir şeyim yoktu.

Bu erkekler bedenimi alacaktı.

Beni çiftleşmeye zorlarlardı.

Ve rahmimin misafirperver bir ev sahibi olduğunu kanıtlarsa beni yüceltilmiş bir damızlık haline getirin.

Göbeğimin etrafındaki bant, nefes verirken tıslamama neden olan bir sarsıntıyla çözüldü. Kumaş cildimi kesiyor, kan dolaşımımı azaltıyordu ve bölgeye giden akımın aniden artması bir acı yarattı.

Elias kaşlarını çatarak bana baktı, sonra da elbisemi tutarak yukarı doğru savurdu.

İçimdeki her şey soğudu.

Belki de kurdunun tehdidini yanlış anladım. Bu erkek beni şimdi, burada, bu-

"," diye nefes aldı, avucu açıkta kalan karnıma değiyordu.

Gözümden bir damla yaş düştü, bacaklarım hala bağlı ve açık pozisyondaydı, böylece belden aşağısı görünüyordu.

Artık sadece saniyeler sürerdi.

Kendini konumlandırarak ve-

Hastane önlüğüm düştü ve bir çift öfkeli gözle karşılaştım. "Neden bir şey söylemedin?" diye sordu.

Ona kaşlarımı çattım. "Ne?"

"Her yerin morarmış." Hızla bacaklarımı çözdü, sonra da çekmeceleri karıştırmaya başladı. "Lanet olsun. Ne aradığımı bile bilmiyorum." Kafasını kapıdan çıkardı ve bağırdı, "Riley! Kaldır kışını da buraya gel!" Sonra volta atmaya ve bana kızgın bakışlar fırlatmaya başladı.

Neredeyse bir topun içine kıvrılacaktım, ama sadece ürkmek bile yanlarımı acıttı, bu yüzden masanın üzerinde kesinlikle hareketsiz kaldım.

Dünkü doktor hışımla odaya girmeden önce koridordan kadınsı bir ses, "Bana hasta odasına girmemi emretmediniz," dedi.

"Benimle uğraşmaya başlama bile," diye hırladı. "Ander şu anda senin alınganlıklarına katlanıyor olabilir ama seni dizime yatırıp o güzel kışını tokatlayacağım. Sertçe. Ve seni Jonas'a sızlanarak eve gönderirim."

Omega doktoru gözlerini ona dikmiş, ellerini kalçalarına dayamış, kapı aralığında dikilmişti. "Jonas senin kıcını tekmelerdi."

"Ve sırf senin haykırışını duymak için buna değerdi," diye karşılık verdi, onu sıkıştırarak.

Cesur bir avuç içini göğsüne çarptı ve benim irkilmeme neden oldu. Bunun sonu iyi bitmeyecekti. Omega, Alfa erkeklerine karşı görgü kurallarını nasıl bilmezdi? Eğilmeyi tercih ediyorlardı. Boyun eğmeyi. Yatıştırmayı. Tartışmayı değil.

"Testosteron dolu Alfa saçmalıklarını benden uzak tut Elias," dedi cüretkâr kadın, ses tonu tartışmaya yer bırakmıyordu. "Şimdi bana neden bu odada olduğumu söyle."

Boğazından alçak sesle hırladı. "İşe yaradığın için şanslısın."

Ona bir öpücük kondurdu. "Beni seviyorsun ve bunu biliyorsun." "Evet, evet." Parmaklarını o asi saçlarında gezdirdi.

koyu renk bukleler, başını salladı. "Jonas'ın seni daha fazla disipline etmesi gerekiyor."

"Bilmiyor muyum?" diye cevap verdi kadın, sesinde bir gülümsemeyle.

Az önce ne oldu öyle? Bu davranışının yanına kâr kalmasına izin mi veriyordu?

"İmkânsız Omega," diye mırıldandı, bana yeniden odaklandı ve bir kez daha Alfa saldırganlığı moduna geçti.

Oh, lanet olsun. Görünüşe göre onun itaatsizliğinin yükünü ben çekecektim. Sadece benim şansım.

Üzerimdeki elbiseyi tekrar çıkarmak için üzerime atladığında neredeyse köşeye fırlayacaktım. Ancak, boğazıma dayanan avuç içi beni yerimde tuttu.

Ama bu sert bir tutuş değil, şefkatli bir tutuştu.

Sanki bedenimi doktora gösterirken bir güvenlik ipucu sunmaya çalışıyordu.

Hasta önlüğümün kumaşının altından kaşlarımı çatarak neden böyle bir şey yaptığını merak ettim.

"Kahretsin," dedi Riley.

Yan tarafımı dürttüğünde bir tıslamayla irkildim.

"Ceres onu neden bu kadar sıkı başladı?" Riley tersledi.

"Bilmiyorum, ama onu tekrar görür görmez Beta'ya bunu soracağım."

Riley homurdandı. "Yani yüzüne yumruk atıp sonra da ona soracaksın."

"Sorgulama yöntemi hâlâ belirleniyor," diye itiraf etti karanlık bir sesle ve boynumu tutmayan eliyle kumaşı tekrar aşağı çekti. "Acısını dindirmek için ona bir şeyler verebilir misin?"

"Evet, hemen döneceğim." Odadan çıktı ve ben yutkundum, avucu hala boğazımdaydı.

Nabzımı okşadı ve bana baktı. "Bir dahaki sefere bir şey söyle."

"Ne gibi?"

"Acı çekiyorsun," dedi, dişleri her kelimenin üzerinde sıkılıyordu.

Kaşlarımı çattım. "Geldiğimden beri acı çekiyorum. Bana her iğne batırdığında şikâyet mi edeceğim? Zaten tükenmiş olan damarlarımdan her kan aldığımda? Biri mahrem yerlerime her asa soktuğunda?" Kırık bir kahkaha attım. "Bütün gün şikâyet etmemi istemediğine eminim, Alfa."

OceanofPDF.com

ELİAS

KANIM KAYNADI.

Bu sinir bozucu küçük Omega tüm bu süre boyunca acı içindeydi ve tek kelime etmemiştir.

Kısıtlamalar Ceres çalışırken onu yerinde tutmak içindi, olası bir kaçış korkusuyla onu bağlı tutmak için değil. Kaçacak hiçbir yeri yoktu. Bunu hepimiz biliyorduk. Belki masadaki kız hariç çünkü o açıkça benden korkuyordu. Bizden korkuyordu. Hayattan korkuyordu.

Ve bu güzel küçük yaratığa böyle bir tepkiyi kim aşıladıysa onu öldürmek istedim.

Riley ben cevap veremediğinde elinde küçük bir fincan hap ve bir şişe suyla döndü. Bakışlarımla buluşmadan önce Omega'ya "Al bunları," diye talimat verdi. "Daha sonra ona banyo yaptırabilir misin? Biraz da iyileştirici tuz ekler misin? Biraz rahatlamasına yardımcı olur."

Başımı salladım. "Evet."

Dudakları kıpırdadı, bu ay saçlarıyla aynı renkte olan mavi gözlerinde minnettarlık okunuyordu. Riley saçlarını her zaman boyardı. Ama hepimiz onun doğal bir kızıl olduğunu bilirdik çünkü kürkü yelesiyle birlikte hiç değişmezdi.

Malzemeleri hazırlarken birkaç dakika daha beklememi söyleyerek gitti ve ben de masadaki uysal kadına odaklandım. Hapları alıp yutmak dışında hiç hareket etmemiştir. Neredeyse korkuyormuş gibi

İzin almadan nefes aldığı için bile azarlandı. "Ayağa kalkmak ister misin?" Ona usulca sordum.

Bana kaşlarını çattı. "Ayakta durmamı mı istiyorsun?" "Rahat olmanı istiyorum."

Açık renkli kaşları kül sarısı saç çizgisine doğru yükseldi. "Rahat mı? Tıbbi bir laboratuvarda mı? Bir masaya bağlı olarak mı?" Sözlerini düşünüyor gibiydi, kaşları bir kez daha çatıldı. "Bu mümkün mü ki?"

Ses tonunu ya da sözlerini umursamasam da konuşmasını duyduğuma sevindim çünkü bu onun henüz bozulmadığını kanıtlıyordu. Son yirmi dört saat boyunca ürkek davranışları ve sessiz oyunları zihinsel durumu hakkında endişelenmiştim. Ama uysal dış görünüşünün altında iyi görünüyordu.

Her neyse, yeterince iyi.

Rahatsızlığını gizleme olayına bir son vermeliydi.

Haklı olduğu bir nokta vardı. Bu durumla ilgili hiçbir şey rahat değildi.

Riley döndüğünde, "Yarın izinlisin," diye karar verdim. Yorumumu duymuş olmalıydı, çünkü bir torba banyo malzemesini tezgâha bırakırken alını şaşkınlıkla buruştu. "Sen ve Ceres şimdilik yeterince örnek aldınız. Yarın Daciana'ya sektörü gezdireceğim. Ve dağlarda koşuya çıkacağız. Tartışmaya açık değil. Ander bunu onaylayacak."

Çünkü onu ben yapardım. Sektör Alfa'sı olabilirdi ama aynı zamanda en iyi arkadaşımdı. Ona kızın buna ihtiyacı olduğunu söylersem beni dinlerdi.

Riley sahte bir selamla, "Emredersiniz efendim," dedi.

"Cidden kıcını kırbaçlamamı istiyorsun, değil mi?" Lanet olası yaramaz küçük cadalo. "Jonas'ın seni nasıl idare ettiğini asla anlayamayacağım."

"O mu beni idare ediyor, yoksa ben mi onu idare ediyorum?" diye sordu, düşünüyor gibi yaparak.

Jonas kapıda belirerek, "Seninle kesinlikle başa çıkabilirim, küçük velet," dedi. "Elias'a işkence etmeyi bırak."

"Ben öyle bir şey yapmadım."

"Arkadaşın ," diye onu bilgilendirdim.

"Farkındayım," diye cevap verdi iri adam, bakışlarını kadınına dikerek. "Misafirimiz için kötü bir örnek teşkil ediyorsun."

"Ya da belki de doğru olanı ben belirliyorumdur," diye karşılık verdi şımarık bir sırıtışla.

Jonas alçak sesle ve anlamlı bir şekilde hırladı, kızın ensesini yakalamak için öne doğru ilerledi. "Hadi gidelim."

Alfa onu omzunun üzerinden atıp kışına sert bir şaplak atarken Riley kıkırdadı.

Onların ardından başımı salladım. Adam eşini çok seven bir azizdi.

"Onu fena halde dövecek mi?" Daciana sordu, sonra sanki kelimeleri yüksek sesle mırıldanmak istememiş gibi ağzını kapattı.

"Onu dövmek mi?" Tekrar ettim.

"Özür dilerim. İsteyerek olmadı-"

"Sanırım ne demek istediğini çok iyi anladım ufaklık." Ona doğru eğildim, bilerek onun alanını işgal ettim çünkü kokusunu okumak istiyordum. "Muhtemelen yaramazlık yaptığı için ona şaplak atacak ama bundan zevk alacak. Çünkü bu onların oyunu. Kız ilgi çekmek için sık sık yaramazlık yapar ve adam da onu aynı şekilde cezalandırır. Sonra sevişirler ve kız adamın sikinin üzerine boşalır ve adama daha da aşık olur."

Daciana'nın yanakları pembeleşti, hafif kayganlık kokusu havaya yayılırken nefesi boğazında düğümlendi.

Mmm, evet.

Bu kelimeler gayet iyi kaydedildi.

"Biz bu sektörde dostlarımızı dövmeyiz," dedim ona. "Ve Dušan'ı tamamen yanlış okumadıysam, sizinkinde de öyle olduğunu sanmıyorum. Peki seni bu yalanlara kim inandırdı?"

Kıpırdanmaya başladı, bu da sinirlendiğimi gösteriyordu. Bu çok kötüydü. Kafasını bu saçmalıklarla kimin doldurduğunu bilmek istiyordum.

"Şimdi bana sessiz kalma prenses," diye takıldım. "Beklentilerini kimin bu kadar karamsar çizdiğini söyle bana."

"Şimdi acıdan şikâyet edeceğim zaman mı?" diye yumuşakça karşılık verdi. "Yoksa bir kez daha dilsiz mi kalayım?"

Sözleri beni şaşırttı ve geri çekilmeme neden oldu. "Sana dokunmuyorum bile."

"Tüm acılar fiziksel değildir, Alfa," dedi yumuşak bir sesle, soluk mavi gözleri duvara kayarak. "Bazen bize eziyet eden anılarımızdır."

Bana çok şey anlatan güçlü bir ifade. "Annen eşinden kötü muamele görmüş."

"Annemin bir eşi yoktu," diye fısıldadı. "O bir Beta'ydı, kendi eşi olmayan Alfalar tarafından kullanılıyordu."

Siktir... Parmaklarımı saçlarımda gezdirdim. Çünkü ne demek istediğini biliyordum. Bazı Betalar Alfalara hizmet etmeyi meslek edinmişlerdi. Yıllar içinde birkaç tanesini ziyaret etmiştim. Ama Omegalar gibi yapılı değillerdi, vücutları bir Alfa erkeğinin sikiş tarzına alışkın değildi.

Bu da çoğunun yaralandığı anlamına geliyordu.

"Tüm Alfalar aynıdır ve sadece tek bir şey isterler," diye devam etti Daciana. "Yine de hiçbirisi bana dokunmadı, onun yerini almayı teklif ettiğimde bile. Çünkü düğüm atmak ya da bir eşe sahip olmak istemiyorlardı. Hayır, evimin Alfaları sadece hükmetmek ve yok etmek istiyordu." Zihnindeki düşüncelere dalmış gibi görünerek başını salladı. "O öldü, biliyorsun. Duşan beni bu yüzden gönderdi. Arkamda bırakacak kimsem yoktu."

"Bunu gerçekten söyledi mi?"

"Yapmak zorunda değildi," dedi yumuşak bir sesle.

"Bu benim tanıdığım Alfa'ya hiç benzemiyor," diye itiraf ettim. Alfa'nın sert bir müzakereci olduğunu bilsem de, Omegalarına karşı yumuşak bir yanı olduğu açıktı. Yoksa neden ticaret anlaşmasına kur yapma şartını eklesin ki? Andorra Sektörü Alfalarının hiçbirisi dışı kabul etmediği sürece Kül Kurdu Omegalarıyla çiftleşemezdi. X-Clan Kurtları olarak işleri genelde böyle yapmazdık ama bu onu yanlış yapmazdı. Aslında, bir şey varsa, oldukça doğru görünüyordu.

"Onunla hiç tanışmadım," diye cevap verdi. "Emir komuta zincirinde çok yukarıdaydım ve ben sadece bir fahişenin kızıydım."

Kaşlarımı çattım. "Annen hakkında böyle konuşmamalısın."

"Neden olmasın? Herkes ona böyle seslenirdi." Gözünden bir damla yaş , ya fark etmemişti ya da fırçalamayı uygun bulmamıştı. "Daha sonra onu gömmediler bile, kızışmaları bittikten sonra bu görevi bana bıraktılar." Hatırladıklarını yok etmek istercesine başını salladı. "Özür dilerim. Böyle şeyleri tartışmak uygun değil. Ben daha iyi biliyorum. Hak ettiğimi düşündüğünüz cezayı kabul edebilirim."

Ona bakakaldım, "Sana ne oldu böyle?" kelimeleri dilimde dolaşıyordu.

Ama ona ne olduğunu biliyordum.

Bir Beta fahişesinin kızıydı.

Andorra Sektöründe çok sayıda Alfa erkek nüfusumuz vardı, ama Ander hepsinin sağlık yardımları, yeterli maaş ve bakımla düzgün bir şekilde ilgilenilmesini sağladı.

Duşan'ın Gölgeler Bölgesi'ndeki kampının neyin peşinde olduğunu sorgulamama neden oldu.

Yanağındaki gözyaşını sildim ve parmaklarımı boynundan aşağı çektim. "Yürüyebilir misin, Daciana?"

Bugün pek çok teste katlanmıştı ve hâlâ muayene yatağından kalkmak için herhangi bir çaba göstermemişti.

"Evet," diye yanıtladı, titrek hareketlerle yukarı doğru iterek.

Ayağa kalkışını izledim, dizlerinin belirsizlikle nasıl titrediğini gördüm. "Yemek yemen gerek," diye yüksek sesle fark ettim. "Ve Riley banyo yapmanı istiyor."

Daciana sadece başını salladı, bakışları yerdeydi.

Hâlâ onu cezalandırmak istediğimi düşünüyordu.

Bu zavallı Omega hangi dünyada büyüdü?

O yıkanırken, doğrudan Duşan'ı arayarak öğrenecektim. "Hadi," dedim, yalpalamaları şiddetli bir titremeye dönüşürken onu kollarımın arasına aldım. O yapabiliyorken

Yürürken canının yanacağından şüphelenmiştim. Kan kaybından dolayı çok güçsüzdü ve ortasındaki çürük belli ki ona söylediğinden daha fazla acı veriyordu.

Onu dikkatle kucakladım ve masaya doğru yürüdüm. "Şu çantayı benim için alır mısın prenses?"

Ona uzandı, sonra da sanki varlığının en önemli işiymiş gibi ona tutundu.

Onu steril odasına geri götürmek zalimce görünüyordu, bu yüzden onu kendi odama götürmek için asansöre yöneldim. Benim küvetim daha büyük olacaktı. Pencereleirim sıkıcı bir avlu yerine şehre baktığı için manzaram da daha güzeldi ve bu gece yan odadaki kanepe yerine yatağında uyuma fikrini tercih ettim.

Ander muhtemelen bundan hoşlanmayacaktır.

Asansörden inip katıma adımımı atar atmaz bileğime çarpan vızıltı bu düşüncemi doğruladı. Ne yazacağını bildiğim için mesaja bakmadım ve bunun yerine Daciana'nın rahatına odaklandım. Onu yaşam alanımdaki büyük boy bir sandalyeye oturturken beni dikkatle izledi. "Sana bir tepsi atıştırmalık ve biraz su getireceğim. Ne kadar yediğinden emin olduktan sonra sana bir banyo hazırlayacağım."

Sonra Sektör Alfa'mla ve Shadowlands Sektörünün Alfa'sıyla ilgilenirdim.

Ben onu beslerken Daciana sessiz rutinine geri döndü. Ama en azından şikâyet etmeden yiyordu. Sadece bakışlarındaki o güvensiz parıltıdan kurtulabilmeyi diledim.

Onunla konuşmaya çalıştım, ailemden ve Enfekte'nin dünyada kaos yaratmasından önceki günlerden biraz bahsettim. İspanya'da büyüdüğümü ama Norveç'te okuduğumu, Ander'le de orada tanıştığımı. Andorra Sektörü'nün geçmişini, Ander'in nasıl Sektör Alfa'sı olduğunu, neden teknoloji ve sağlık araştırmalarını tercih ettiğimizi anlatmaya devam ettim ve o da sakın bir bakışla beni dinledi. İlgisiz olduğu söylenemezdi ama ilgisini de çekmemişi.

Daha sonra ona bir banyo hazırladım ve onu banyomun mermer iç kısmına taşıdım. Riley'nin hazırladığı torbayı göstererek, "Tuzları belirtildiği gibi ekledim," dedim. "Çok sıcak ya da çok soğuk olursa bana haber ver." Kendim de test etmişim ama vücut ısım biraz ılık olma eğilimindeydi.

Uzun bir süre bana baktı, sonra banyoya döndü ve elbisesini giyerek içeri girdi.

Dirseğini yakaladım ve irkildi, gözleri kapandı.

"Tanrım, sana zarar vermek isteseydim çoktan verirdim," dedim, yakınlığımdan sürekli korkmasından biraz rahatsız olarak. "Ama o şeyi banyoda giyemezsin. Onu çıkarman gerek."

Yutkundu, gözünden bir damla yaş süzüldü.

"Sana ne yapacağımı sanıyorsun?" Boştaki elimle yanağını kavradım ve diğer elimle kalçasını tutup onu kendime doğru çevirdim. "Seninle ilgilenmeye çalışıyorum, Daciana."

"Neden?" diye sordu titreyerek. "Neden benimle ilgileniyorsun?"

"Yapılacak en doğru şey bu olduğu için mi?" Ben önerdim. "Çünkü bizim sektörümüzde bir misafirsin." Başparmağımı çenesinin altına kaydırarak başını yukarı kaldırdım ve gözlerini benimkilere dikmesi için onu cesaretlendirdim. "Çünkü ben tam bir pislik değilim."

Açık mavi gözleri, neredeyse ortaya çıkar çıkmaz bastırıldığı bir duyguyla dönüyordu. Şüpheli bir şekilde umuda çok benzeyen bir duygu.

Ellerini hasta önlüğünün eteklerine atarak onu yukarı kaldırmaya başladı. Elbiseyi başının üzerinden çekştirirken onu serbest bıraktım. Elbiseyi kenara fırlattı ve önümde cırılçıplak kaldı.

Bir noktayı kanıtlamak için bakışlarını tuttum ve ona avucumu uzattım. "Kendini yavaşça indir. Çok sıcak olmadığından emin olmak istiyorum."

Elime baktı, sonra gözlerini kapattı ve yardımımı kabul etti. Vücudunun titremesi bana ne kadar zayıf hissettiğini anlatıyordu.

"Başka test yok," dedim ondan çok kendime. "En azından kendini daha iyi hissedene kadar."

Daciana tercih ettiği sessizliğe geri döndü ama suyun içine yerleşirken omuzlarının nasıl gevşediğini fark ettim. Yüzünü buruşturmuyor ya da acı çektiğini belli etmiyordu, eli benimkinde gevşekti, gergin değildi. Aksine, başını derme çatma bir yastık haline getirdiğim havlulara yasladığında rahatlamış görünüyordu.

"Otuz dakika içinde seni kontrol etmek için geri döneceğim," dedim ve onu serbest bıraktım.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadı, kalbim biraz ısındı.

Başının üstünü öpmek için eğildim. "Bir şey değil prenses."

İç çekti, bu gece ondan gelen ilk rahatlama ipucuydu. Başımı sallayarak onu ıslanması için yalnız bıraktım ve telefonumdan Ander'in mesajlarını hızla açtım.

Ne yapıyorsun lan sen? Beni

görmezden gelmeyi bırak.

Oraya geleceğim, Elias.

Cevap ver bana, seni sik kafalı.

Sırıttım.

Sonuncusu dört dakika önce geldi. Beş dakikanız var.

Ön kapıma doğru yürüdüm ve onun gelişini beklemek için kapıyı açtım. Ve asansör tam zamanında çaldı.

Hışımınla koridora çıktı ve beni dairemin hemen içinde duvara yaslanmış halde bulunca durakladı. Gözleri şüpheyle kısıldı. "Neden bunun bir tuzak olduğunu hissediyorum?"

"Önemli değil. Ama benim için Dusan'ı aramanı istiyorum." Kaşlarını çatı. "Neden?"

"Çünkü bize kırık bir Omega gönderdi ve ben bunun nedenini bilmek istiyorum."

OceanofPDF.com

DACIANA

SUYUN ALTINDA DONDUM, ikinci bir Alfa'nın kokusuyla kanım dondu.

Ander Cain'i tanıdım, midem düğümlendi.

Bunların hepsi bir tuzaktı. Elias'ın aklındaki cezadan önce beni rahatlatmanın bir yoluydu. Bu kadar rahat konuşmamalıydım, böyle şeyler söylememem gerektiğini biliyordum ama ondaki bir şey dilimi gevşetmeme neden oldu.

Ve şimdi en büyük bedeli ödeyecektim.

Beni bir küvete koyarlardı, vücudumu hazırlarlardı ve beni sert bir şekilde alırlardı. Beni zevk almaya zorarlardı. Zevkimi kışkırtmak için hırıltılarını kullanırlardı.

Gözyaşlarım akmak üzereydi ama onları yuttum.

Güçlü olmak zorundaydım. Hayatta kalmanın tek yolu buydu. Yine de bazı günler, kader beni açıkça seçmişken bu dünyada yaşamamanın ne anlamı olduğunu merak ediyordum.

Diğer odadan tüylerimi diken diken eden bir hırıltı geldi.

Ardından derin mırıltılar geldi.

Kurt kulağımla konuşmaları duyduğumda kulaklarım seğirdi.

"Ne demek 'kırık'?" Ander talep etti.

"Annesini gömmek zorunda kaldı, Ander," dedi Elias ona.

"Bir Alfa sürüsü zavallı Beta'yı öldüresiye dövdükten sonra."

Bu kaba tanım karşısında irkildim, sonra ona hemen hemen aynı şeyi nasıl söylediğimi hatırladım. Böylesine korkunç bir deneyimi tatlıya bağlamak zordu.

"Siktir," diye mırıldandı Sektör Alfa.

"Evet. Hay sikeyim. Dušan'ın orada ne tür bir operasyon yürüttüğünü ve bunun olmasına nasıl izin verdiğini bilmek istiyorum."

Hayır... Bu iyi değildi. Dusan'la konuşamazdı. Bu konuda konuşamazdı. Bundan bahsettiğimi öğrenirse, o... o... şey, ne yapacağını bilmiyordum ama bu iyi olamazdı.

Küvetin kenarlarına tutunarak kendimi yukarı çekmeye çalıştım ama uzuvlarım çok ağırdı.

Hayır, hayır, hayır. Uyuşukluğumun beni durdurmasına izin veremezdim. Yapmalıyım- "Dušan." Ander'in sesi kesik kesik çıktı ve ben donakaldım.

Tekrar.

"Cain," diye karşılık verdi derin bir ses tonu. Oh, kahretsin. Onu çoktan aramıştı.

Hareketsizce oturup dinledim, karnımda korku birikiyordu. Şimdi sözlerini kesmek uygun olmazdı. Ne diyebilirdim ki? Durun mu? Bir hıçkırık serbest kalmakla tehdit ederken bile neredeyse gülüyordum.

Omegaların gücü yoktu.

Beni asla dinlemezler.

Ayrıca, başıma gelecek her türlü cezayı hak etmişim çünkü daha iyisini biliyordum.

Hiçbir şey söylememeliydim.

"Neden beni habersiz arıyorsun?" Dusan talep etti. "Omega ile ilgili bir sorun mu var?"

"Bunu Elias'ın yanıtlamasına izin vereceğim," diye yanıtladı Ander.

Nefesimi tuttum, korktuğum halde cevabını duymak istiyordum.

"Daciana onu yeneceğimi düşünüyor gibi, Dušan. Hayır, sadece dövmek değil. Onu öldüresiye döveceğimi sanıyor. Tıpkı Alfalarınızın annesine yaptığı gibi."

Sessizlik.

Ardından Dušan'dan homurdanarak bir küfür geldi. Ya da Ander veya Elias'tan gelmediği için o olduğunu düşündüm.

"Eski Alfalarımın biri olan Ionut, bölgemin sınırına yakın bir yerde fuhuş çetesi yönetiyordu. Yaklaşık iki ay önce dikkatimi çekti. Dört hafta önce çeteyi ve çeteye dahil olan tüm Alfaları yok ettim. Daciana koruyucu gözetim altına alınan kurbanlardan biriydi. Bir Omega olduğunu öğrendikten sonra, ona yeni bir başlangıç sağlamak için Andorra Sektörüne tayin ettim. Onun bu kadar... paramparça olduğunu bilmiyordum."

Bu kelimeyle irkildim.

Ben bu ? Merak ettim. Paramparça mı?

"Annesini gömdüğünden bahsetti," dedi Elias sessizce.

"Evet." Dušan boğazını temizledi. "Kısa bir süre önce oldu. baskından önce. Daha önce müdahale etmiş olsaydık önlenebilecek bir ölüm olduğu için vicdan azabı çekiyorum. Benim bir mazeretim yok."

"Çünkü iyi bir Alfa asla başarısızlık için bahane üretmez," dedi Ander sessizce. "Anlıyorum."

Daha fazla sessizlik.

"Başka biriyle takas etmek için onu geri mi vermek istiyorsunuz?" Dušan sakince sordu. "Gereken düzenlemeleri yapabiliriz."

"Buna gerek kalmayacak," diye cevap verdi Elias. "Kırılmış olabilir ama onu tekrar bir araya getirecek araçlara sahibiz."

"Emin misin?" Dušan bastırdı.

"Bunu tartışıp size geri döneceğiz," diye araya girdi Ander. "Ayrıntılar için teşekkürler, Dušan."

"Tabii ki."

Gergin bir sessizlik oldu ve ben görüşmenin sona erdiğinden şüphelendim.

"Bu yükü omuzlamak istediğine emin misin?" Ander saatler sonra gibi hissettiren bir soru sordu. Ya ben konuşmanın bir kısmını kaçırmıştım ya da Alfalar birbirlerine bakıyor ve gözleriyle iletişim kuruyorlardı.

"Ona yardım edebilirim," dedi Elias yumuşak bir sesle.

"Ona yardım etmek istiyorum."

"Anlatılan ayrıntılar, ömür boyu sürececek bir mücadelenin zeminini oluşturuyor. Size kolay kolay güvenmeyecektir."

"Biliyorum."

"Ve sabırlı olmanız gerekecek."

"Evet, biliyorum."

"Sabırlı bir adam değilsin Elias."

"Onun için sabırlı olabilirim," diye vurguladı, ses tonunda dudaklarının aşağı kıvrılmasına neden olan bir yalvarma notası vardı. Gerçekten de kalmama izin vermesi için Alfa'sına yalvarıyor muydu? Neden yalvarıyordu?

Bir başka gergin durgunluk, sessizliği takip etti.

Sonra derin bir iç çekti. "Pekâlâ. Eğer o senin seçiminse, seni desteklemek için ne gerekiyorsa yapacağım. Ama ona kur yapsan iyi olur, E. Bu anlaşmanın bir parçası."

"Onu asla zorlamayacağım," diye söz verdi Elias.

"Biliyorum." Bunu bir alkış izledi -Ander Elias'ın sırtına bir şaplak atmış olabilir mi? "İstediğin zaman iyi bir adam oluyorsun."

"Vay canına, teşekkürler dostum. Ne iltifat ama."

"Denerim," diye cevap verdi Ander, sesinde bir sırıtış vardı. "İşlerin nasıl ilerlediğini bana bildirin, ben de test sonuçları hakkında Ceres'le görüşeyim."

"Oh, bu bana şunu hatırlattı," dedi Elias. "Riley'ye bugünkü kemerleri ve o pisliğin Daciana'yı masaya ne kadar sıkı bağladığını sor. Karnında kocaman bir çürük var."

"Ne?" diye kükredi Sektör Alfa ve benim irkilmeme neden oldu.

Tüm bu saldırganlık bana bir şeyler yapıyor, ahlaki değerlerimle çatışıyordu.

Dolunay sırasında kızgınlık döngüm başladığında, bir dünya acının içindeydim.

Elias beni şaşırtarak, "Evet, o halde neden onun üzerinde daha fazla test yapmasına izin vermeyeceğimi anlayabilirsin," dedi.

Muhtemelen hiç mi?

"Siktir."

"Bu senin favori kelime . ve Gece," Elias mırıldandı.

"Şu hayatımı tanımlayan kelime bu," diye mırıldandı Ander, sesi yorgun geliyordu.

"Bunun dairende kilitli tuttuğun inatçı küçük Omega ile bir ilgisi yok, değil mi?"

Andorra Sektör Alfa'sı iç çekti. "Onunla ne yapacağıma dair hiçbir fikrim yok."

"Onu çiftleştir," dedi Elias. "Onunla yapman gereken şey bu. Zaten senin çocuğuna hamile. İşi bitir."

"Henüz dersini almamış."

Elias güldü. "Biliyor musunuz? Bence ikiniz de birbirinizi hak ediyorsunuz. Stubbournville'de yapılmış bir eşleşme."

"Asla mesleğini değiştirme, E. Komedi senin genlerinde yok."

Bir yumruğun etle buluşmasının belirgin sesi kulaklarıma ulaştı ve beni banyomdan şoke etti.

Ardından erkek homurtuları geldi.

O baskın enerjinin daha fazlası havayı doldurdu ve kayganlık dökülmekle tehdit ederken kalçalarımın sıkışmasına neden oldu.

Alfalar kavga ediyor. Aman Tanrım. Hayır. Şiddetin sonuçlarıyla başa çıkamazdım. İşlerini bitirdiklerinde o saldırganlığı içine attıkları kişi olmak istemedim.

Çünkü bunun benim geleceğim olduğunu biliyordum.

Boğuşacaklar, kan akıtacaklar, sonra da dikkatlerini bana odaklayıp beni her iki ucumdan düğümleyeceklerdi. Boşalırken bile canım yanacaktı, bedenim ihanet için yaratılmıştı.

O anda bir Omega olmaktan nefret ederdim. Adlarını haykırırken bile ölümü arzulardım.

Düşüncelerimi bir kahkaha böldü.

Ardından bir gümbürtü sesi geldi.

Elias hırıltılı bir sesle, "Veriyorum. Veriyorum."

"Biliyorum," diye yanıtladı Ander, sesi bir scuffle gibi muzafferdi

Halı üzerindeki ayakkabıların sesi kulaklarıma çarptı.

"Neredeyse beni yakalıyordun."

"," diye kabul etti Elias. "Ama sen bana yumruk attın."

"Bana kendi tarafını vermemeliydin."

"Evet, evet," diye homurdandı Elias. "Bir içki ister misin?"

"Hayır, benim Omega'ma geri dönmem gerekiyor ve sanırım senin de kendininkine bakman gerekiyor."

Kaşlarımı çattım.

Kulağa ev gibi geldi.

"Mmm, benim Omega'm," diye mırıldandı Elias. "Evet. Sanırım bunu sevdim."

Benden bahsediyor olamaz, değil mi? Belki Elias'ın başka bir yeri vardır?

Hayır. Hayır, yapamazdı çünkü bu sektörde hiç Omega yoktu. Dün kokusunu aldığım hariç. Ama eğer konuşmalarını doğru takip ettiysem, o Ander'e ait gibi görünüyordu.

Belki daha fazlası vardı?

Andorra Sektörü Dušan'a ihtiyaçları konusunda yalan mı söylemişti?

Sektörde başka bir Omega olsa bile, Elias'ta bir Omega kokusu almamıştım. Ve tanıştığımızdan beri yanımdan hiç ayrılmadı. Yine de bir yerlerde saklı bir tane olabilirdi.

Gerçi, onun kokusu bu dairede olabilirdi ama benim tek kokladığım oydu. Burası kesinlikle onun iniydi.

Eğer bir Omega'sı olsaydı, bir yerlerde ondan kalan bir iz olurdu.

Ama beni kastetmiş olamaz. Ben onun Omega'sı değildim. O da beni istememeliydi. Ben sadece paramparça olmuş bir Kül Kurduydum. "Pek rahatlamış görülmüyorsun," dedi derin bir ses, suya atlamama neden oldu.

Elias banyoda durmuş, kapıya yaslanmış, beni izliyordu.

Onun yaklaştığını ya da diğer Alfa'nın ayrıldığını duymamıştım, dikkatimi veremeyecek kadar düşüncelerimin içinde kaybolmuştum. Olmak için çok tehlikeli bir yer.

"Daha fazla sessiz oyun mu?" diye düşündü, küvetin yanına çömelmek için yaklaştı. "Ya sana sesini beğendiğimi söylersem? Bu sana konuşma cesareti verir mi?"

Ona göz kırptım. "Seninle konuşmak sorun yaratıyor."

Kaşları kalktı. "Öyle mi? Ne tür bir sorun?"

Duşan'a yaptığı çağrı hakkında yorum yapmak için ağzımı açtığımda, sonuç olarak herhangi bir ceza talep edilmediğini fark ettim.

Aslında, Duşan'ın sesi neredeyse pişman ve özür diler gibiydi. Konuştuğum için bana kızgın değildi. Başımı eğdim, düşünđüm. "Sana söylediğimi neden umursamadı?" Yüksek sesle merak ettim. "Haddimi aşarak konuştum. Kırbaçlanmayı talep etmeliydi."

Elias'ın gözleri irileşti, sonra kollarını küvete dayarken yüz hatlarında bir anlayış belirtisi belirdi. "Diğer odadaki konuşmamızı dinlemişsin."

Başka bir ihlal, fark ettim, yüzümü buruşturdum. Sağda solda her şeyi berbat ediyordum. Yine de kendimi özür dilemeye ikna edemiyordum. Dilemeliydim. Dilemem gerektiğini biliyordum. Ama kelimeleri söyleyemiyordum, söyleyemiyordum.

Elias sessizce, "Bana anlattığına sevindim, Daciana," diye itiraf etti. "Bu senin tepkilerini anlamama yardımcı oluyor." Elini küvetin kenarındaki suya daldırdı ve kaşlarını çattı. "Su soğuk."

"Evet," diye kabul ettim.

Bana sinirli bir bakış attı. "Rahatsız olursan bana söylemeni söylemiştim."

"Rahatsız değilim," dedim kaşlarımı çatarak. "Ben bundan çok daha soğuk sularda banyo yaparak büyüğüm."

Ayağa kalktı ve bir dolaba doğru yürüyerek pelüş bir havlu çıkardı. "Ayağa kalk, Daciana."

Yutkundum ve emrine uymaya çalışmak için tekrar küvetin kenarlarını tuttum. Parmaklarım kaydı, küvetin ağzı benim küçük ellerim için oldukça büyüktü.

Gözlerimin önünde bir el belirdi. Uzuvarı yüzüne doğru takip ettim ve onun beni dikkatle izlediğini gördüm. Aç bir şekilde değil. Hayır, daha çok endişeli görünüyordu. "Daciana," diye mırıldandı parmaklarını esneterek.

Avucumu onunkine bastırdım ve beni yukarı kaldırmasına izin verdim. Beni zahmetsizce küvetten çıkardı ve

Beni dünyanın en yumuşak havlusuna sarmadan önce pelüş bir matın üzerinde ayaklarımı yere bastım. Kumaşın tenime verdiği hisse hayret ediyor, içgüdüsel olarak içine gömülüyor ve böylesine kaliteli bir yuvanın özlemine çekiyordum.

Elias o keskin ifadesiyle beni izledi, sonra dolabına gidip birkaç havlu daha çıkardı ve beni Shadowlands Sektöründeki odamdan daha büyük bir yatağa götürdü. "Burada uyuyabilirsin," dedi ve havluları yastıklardan birinin üzerine koydu. "Kendini evinde hissetmekten çekinme."

Dudaklarım aralandı çünkü ne anlamıştım.

Beni yuvaya davet etmişti.

Komodinin üzerine yerleştirdiği bir yığın çarşaf ve battaniyeyi çıkarmak için başka bir dolaba doğru yürürken bunu doğruladı.

"Sana giyecek bir şeyler bulacağım," dedi ve banyoya dönüp başka bir odaya doğru yürüdü. Elinde onun gibi kokan büyük boy bir gömlekle döndüğünde, beni sadece dairesine değil, yatak odasına da davet ettiğini anlamaya başladım.

Onu inceledim. "Sen de mi burada uyumak niyetindesin?" Burası onun odası olduğu için haklı bir soruydu.

"Sadece sen istersen prenses." Parmak eklemlerini yanağımda gezdirdi. "İstemezsen, koridorun sonunda dinlenebileceğim bir misafir odam var."

"Neden bana misafir odasını vermiyorsun?"

Yaklaştı ve boynumun yan tarafını avuçladı. "Çünkü niyetim sonunda bu yatağı seninle paylaşmak, ama sen rahat edene kadar değil."

"Beni düğümlemek mi istiyorsun?" Kalın kalın yutkunarak fısıldadım. "Seni düğümlemekten daha fazlasını yapmak istiyorum, Daciana." Hareket etti

Daha da yaklaştı, avuç içi enseme doğru kayarken kalçaları benimkilere sürtündü. "Seninle çiftleşmek niyetindeyim, Shadowlands Sektöründen Daciana."

"Ama henüz uyumlu olup olmadığımı bile bilmiyoruz," diye mırıldandım. "Ve ben... Sen... Yani... Bu..."

"Şşşt," diye sustu, dudaklarını en nazik öpücüklerle benimkilerin üzerinde gezdirdi. "Bunu çözmek için zamanımız var, Daciana."

Hayır, yok. Ona söylemek istedim. Kızgınlık dönemimin başlamak üzere olduğunu bilmeliydi. Tüm dişi Kül Kurtları dolunayda kızgınlık dönemine girer.

"Seni asla hazır olmadığın bir şeye zorlamayacağım," diye devam etti. "Ama ben dürüst bir erkeğim ve bunun bir parçası da niyetim hakkında sana doğruyu söylemektir. Yani evet, yatağında yuva kurmanı istiyorum. Ve evet, bir gün sana katılmayı umuyorum. Ancak, hızımızı sen belirleyeceksin, ben değil."

Ağzını bir kez daha benimkine bastırdı, beni bırakmadan önce bir nefes daha oyalandı. Yokluğunun ardından üşüdüğümü hissettim, bedenim onun sıcaklığını, okşamasını, öpücüğünü daha fazla özliyordu.

Dudaklarının küstahça kıvrılması, düşüncelerimi yüksek sesle söylemişim gibi bildiğini ama ben sorana kadar daha fazlasını söylemeyeceğini gösteriyordu. "Bana ihtiyacın olursa birkaç saatliğine oturma odasında olacağım. Biraz uyumaya çalış ve yarın koşuya çıkalım."

Beni yatağının yanında, ağzı açık bir şekilde kapıya bakarken bıraktı.

Bana kur yapıyor. Gerçekten ve gerçekten bana kur yapıyor. Erkeklerin bunu tartıştığını duymak bir şeydi.

Elias'ın bunu gerçekten yapması ise tamamen başka bir şeydi.

Bir Alfa benimle çiftleşmek istiyor.

Bu nasıl mümkün olabilir ki?

Hayır, daha iyi bir soru: Bana kur yapmasını istiyor muydum? Bunu... bunu bilmiyordum.

Ama bunu düşünürken bile kurdumun fısıldadığını duydum, Evet. Evet, o benim.

ELİAS

Kendi kapımı tuhaf gelmişti ama Daciana'ya içeri girmek istediğime dair bir uyarı vermek istedim. Diğer taraftan bir ses gelmeyince kapıyı ittim ve eşikte yatağımın üzerindeki manzara karşısında durakladım.

Bir yuva.

Parmak uçlarımda ona doğru ilerledim, yapısını inceledim ve desenlerini ezberledim.

Güzel, diye düşündüm, nefesim beni saygılı bir şekilde terk etti.

Daha önce hiç yuva görmemiştim. Omegalar Andorra Sektöründe nadirdi. Hatta nadir bulunurlardı. Sadece burada daha fazla, çünkü elli yılı aşkın süredir bir tanesinin doğumunu görmemiştik. Diğer sektörler daha şanslıydı, çiftleşme döngüleri daha düzenliydi, Andorra ise Alfa ve Beta'larla doluydu ve sadece bir avuç Omega'yı sahiplenmişti.

Bu nedenle Shadowlands Sektörü ile ticarete ihtiyaç duyuldu.

Kül Kurtları üreme ve çiftleşme için uygun olduklarını kanıtlarlarsa sorunlarımız çözülür. Yani, çoğunlukla. Hâlâ sadece bir X-Clan Kurdunun işe yarayacağına inananlar vardı ama kendimi her geçen dakika daha az seçici buluyordum. Özellikle de yatağımın ortasında mışıl mışıl uyuyan güzel sarışın dişi varken.

Yuva davetimi ciddiye almış, etrafını pelüş nevresimlerle sarmış ve

Havlular. Belki de banyodan sonra ona sardığım havlunun aynısıydı.

Ve benim verdiğim gömleği yastık olarak kullanmıştı.

Gülümsedim. Farkında olsun ya da olmasın, kendini benim kokumla etkili bir şekilde yıkamıştı. Bu hoşuma gitmişti.

Gözleri yavaşça açıldı ve bana tembelce bakan bir çift güzel mavi göz ortaya çıktı. Korkmadı ya da çekinmedi, sadece ben onu izlerken o da beni izledi, ikimiz de diğerinin bir hamle yapmasını bekliyorduk.

Onu koşturmak, yeni evini gezdirmek istiyordum. Ama onu böyle uysal ve tatlı bulunca aklıma bir sürü başka fikir geldi.

Yuvasına girip ona sarılmak gibi. Onu mışıl mışıl öpmek.

Onu küçük güvenli sığınağında becermek ve daha sonra rahatlaması için kokumu geride bırakmak.

Neredeyse yüz yıldır bir eş için ölüyordum. Artık nihayet uygun bir adayım olduğuna göre, başkasına şans vermeden önce onu kendime eş edinmek istiyordum. Kimse beni suçlayamazdı. Ander bile. Ama Daciana'nın geçmişı dikkatli davranmamı gerektiriyordu. Eğer onu kurdumun istediği gibi alırsam, beni annesini yok eden Alfalarla aynı gözle görecekti. Ve ben bunun olmasına izin vermeyi reddettim.

"Aç mısın?" Yumuşakça sordum. "Kahvaltı hazırladım."

Kollarını başının üzerine uzattı ve çıplak teni çarşafLARımın ipeğiyle buluştuğunda iç geçirdi. "Uzun zamandır uyumamıştım..." Burnunu kırıştırıp iç çekerek sözünü bitirdi. "Şey, uzun bir süre."

Dudaklarım kıvrıldı. "Koşuya çıkmak yerine bütün gün yuvanda yatmak mı istiyorsun?" Bunun için onu suçlayamazdım. Zor bir hayat geçirmiş gibi görünüyordu.

"Hayır. Dağlarını görmek istiyorum." Doğrulup oturdu, havlu göğüslerinden aşağı kaydđ. Havluyu geri çekmek yerine iç çekti, tamamen rahatlamıştı. "Yumurta yapmışsın."

"Ben yaptım."

Küçük burnu seğirdi. "Ve tuzlu bir şeyler."

"Bacon."

"Mmm." Beni çok küçük bir gülümsemeye ödüllendirdi, geldiğinden beri ondan gördüğüm ilk gülümsemeydi bu. "Yumurtayı severim."

"Ben de." Onun üzerinde gezinmek yerine gözlerimiz aynı hizada olacak şekilde çömeldim. "Onları sana burada getirmemi ister misin, yoksa yemek odasında bana katılmak ister misin?"

Solgun gözleri dikkatle benimkilere bakıyordu. Tam bir kez daha o sessiz alışkanlığına geri döneceğinden korktuğum anda, "Bana kur yapıyorsun," diye mırıldandı.

"Evet." Bariz olanı saklamanın bir anlamı yok. Dün gece tüm kartlarım ortaya çıktı zaten. Bunların hiçbirinin olmasını istemediğimden değil. Ama Dusan onu geri almayı teklif ettiğinde içgüdüsel olarak tepki vermiş, takas ihtimalini elimin tersiyle itmiştim. Onun iyileşmesine yardım eden ben olmak istiyordum çünkü kurdum çoktan onun benim olduğuna karar vermişti. Bunun ne zaman ve nasıl olduğunu bilmiyordum ama kadere karşı gelmemem gerektiğini çok iyi biliyordum.

Yine o düşünceli haline büründü, beni dikkatle inceliyordu.

Sonra başını salladı. "Tamam." Çok daha fazlasını ima ediyor gibi görünen basit bir kelime. En çok da kabullenme. Ama aynı zamanda bir parça rahatlama. Ve belki biraz da zevk.

Yuvasından sürünerek çıktı, minyon formu tamamen ortaya çıktı. İlk kez, hafif kıvrımlı varlıklarını incelememe izin verdim.

Daciana benim zevkime göre biraz zayıftı ama bu birkaç iyi yemekle düzeltilebilirdi. Benim 1.80'lik boyumdan yaklaşık bir karış daha kısaydı. Omuzları inceydi. Göğüsleri dolgunluktan biraz uzaktı. Kalçaları tam bir kadındı. Samimi bukleleri tıpkı başı gibi sarışındı. Bacakları da sağlıklı bir koşudan hoşlandığını gösterecek şekilde düzgündü.

Hayranlığımı bitirdikten sonra bir adım öne çıktım ve bakışlarını kendi bakışlarımla yakaladım. "Sen çok güzel bir kadınsın Daciana," dedim yanağını avuçlayarak.

Cevap vermedi, mavi gözleri benimkilere kilitlenmişti. Çok dalgındı.

Gözlerinde gördüğüm güvensizlik değil, bir sonraki adımda ne yapacağımı görmek için beklediği meraklı.

Onu korkutmak istemediğim için başımı yavaşça eğdim ve dudaklarımı onunkilere bastırdım. Bunun hızlı bir alay, gelecekte bir tat olmasını istemiştım ama dudaklarımız birbirine değdiği anda kontrolüm sarsıldı.

Parmaklarımı saçlarının arasından geçirerek onu kendime çektim, dilim onunkiyle buluşmak için içeri kaydı. Şaşırmış bir şekilde küçük bir yıp sesi çıkardı ve denge için kollarımı kavradı, sonra en tatlı küçük iç çekişle içimde eridi.

Bu kadın mükemmelliğin anlamını yeniden tanımladı.

Hayatımın büyük planında eksik olduğunu fark etmediğim bir yapboz parçası gibi içime oturdu. Ve artık bana yapıştığına göre, gitmesine izin veremezdim.

Bir avucumu sırtının alt kısmına bastırdım, diğer elim saçlarında kalarak öpüşmemizi daha da derinleştirmek için başını eğdi.

İçimde alçak bir hırıltı yükseldi, korkutmak için değil, keskin bir ihtiyacın sesiydi.

Kayganlığı havaya nüfuz ederken bile dişimin donmasına neden oldu. Beni istiyordu, vücudu çağrımaya doğal bir şekilde karşılık veriyordu, ancak omurgasına yayılan gerilim beni duraksattı.

Dudaklarımı onunkilerden zorla ayırdım, gözlerim bir ipucu bulmak için yüz ifadesini araştırıyordu.

Korku dolu gözlerle bana bakıyordu, gözbebekleri o kadar büyümüştü ki gözlerinin mavisini göremiyordum. Kaşlarımı çattım, kafam karışmıştı.

Uyarılmışlığı havayı boyuyordu, vücudu açıkça ilerlemelerimi kabul ediyordu.

Ama gözlerindeki o dehşet dolu bakış, boyun eğme ya da zevk alma bakışı değildi.

Bunca zamandır orada mıydı? Öpücüğümüne karşılık verdiğinde onun işaretlerini yanlış mı okumuştum? Yoksa hırlamamla onu korkutmuş muydum?

"Ne oldu?" Ona usulca sordum. "Senden bu bakışı hak edecek ne yaptım?" Tutuşumu yumuşattım, onun yerine boynunu avuçlamak için saçlarını serbest bıraktım. "Konuş benimle, Daciana. Ne yaptığımı bilmem gerek ki aynı hatayı bir daha yapmayayım."

Ürperdi, şiddetli bir ürperti onu zorlarken boğazı sessiz bir şekilde çalışıyordu. Onu kollarıma aldım ve yuvasına geri yerleştirdim, açıkça arzuladığı güvenlikle onu çevrelemeye çalıştım.

" sana getireceğim," dedim ve alnına bir öpücük kondurdum. "Ama sakinleştikten sonra bir cevap bekliyorum."

Çünkü benimle konuşmazsa ona yardım edemezdim.

Onu sığınağında bırakarak mutfığa girdim ve artık soğumuş olan kahvaltı tabaklarını alıp yatak odasına taşıdım. Döndüğümde oturuyordu, gözleri uyanıktı ve paniği azalmıştı. Tabakları komodinin üzerine koyduktan sonra en-suite oturma alanımdaki sandalyelerden birini sürükleyerek yatağın yanına yerleştirdim. Daciana her hareketimi izliyor, bana bir kuzunun peşindeki kurdu nasıl gözlemlediğini hatırlatıyordu. Oturup yemeğini uzattığımda kabul etti ve yumurtalarının üzerinde duran çatalı aldı.

Yemeğimizi sessizce yedik, ikimiz de onun tercih ettiği o bakma oyununa dalmıştık.

Analiz

ediyorum.

Düşünüyoru

m.

Bekliyorum.

Bu sefer sessizliği bozacak kişi o olacaktı. Ben değil.

Bunu fark etmiş olmalı çünkü tabağındaki her lokmayı bitirdiğinde boğazını temizledi ve beni tüm dikkatiyle ödüllendirdi. "Onu aldıklarında hırladılar. Durmaları için çığlık atarken bile onu istediler."

"Tanrım," diye nefes aldım, midem az önce yediğim kahvaltıyla çalkalanıyordu. "Siktir, Daciana." Hiçbir fikrim yoktu

Başka ne diyebilirim ki?

Aslında, hayır. Bu doğru değildi.

Anlattığı şekilde... "Orada mıydın?" Düşüncelerime yeni bir korku girerken sordum. "Sana da zarar verdiler mi?"

Başını hızla salladı, sonra başını salladı, sonra tekrar salladı. "Hayır. Yani, evet. Ben... Ben yakınlardaydım. Ama bana hiç dokunmadılar."

"Neden olmasın?" Yüksek sesle merak ettim, sonra kulağa nasıl geldiğini fark ettim. "Üzgünüm, yanlış anlaşıldı. Sadece anlamıyorum, çünkü sen bir Omega'sın." Neden onun yerine bir Beta'yı seçsinler ki? Ona dokunmalarını istediğimden değil. Sadece mantıklı gelmiyordu.

"Bu Alfalar acıyı tercih eder." Yutkundu ve gözlerini kapattı. "Betalar benim gibi... benim gibi dayanamazlar."

"Ona zorla düğüm atmışlar," diye fark ettim yüksek sesle, öğrenerek. Alfaların Omegaları tercih etmesinin bir nedeni vardı ve bu üremenin ötesinde bir şeydi. Vücutları tam anlamıyla bizim saldırganlığımızı kabul etmek için yaratılmıştı.

Ve şimdi mantıklı geldi.

"Kızışmalarını kolaylaştırmak için seni yakınlarda tuttular." Çünkü Omega'nın kokusunu alabilmek, vücutlarını tepki vermeleri için kandırmalarına olanak tanıyacaktı.

Betalarla birlikte olmuşum, onları daha acımasız ihtiyaçlarımı karşılamak için kullanmışım ama asla böyle olmamıştı. Ve her zaman bakım sonrası hizmet verdim.

"Duşan'ın o erkekleri öldürmesi iyi oldu," diye ekledim, sesim kısık bir hırıltıya dönüşmüştü. "Yoksa Shadowlands Sektörüne doğru yola çıkmış olurdum. için tanıtmakşunlar pislikler için a gerçekAlfa." Çünkü lanet olsun. Bu tür bir muamele çok yanlış. Daha önce seks sırasında bir dişi öldürmüş müydüm? Evet, öldürmüştüm. Bir insanı.

Onu Ander ile paylaştıktan sonra.

Tek seferlik.

Bir daha

asla.

Çünkü ikimiz de sonrasını hazmedemedik.

Bu yüzden Ceres'ten en son eklenen ölümlüyü bir şekil değiştirene dönüştürmesini istemiştım. Onu Ander'le birlikte baştan çıkarmayı planlamıştım ama önce kırılmaz olması gerekiyordu. Elbette, zaten bir X-Clan Kurdu ve aynı zamanda bir Omega olduğu ortaya çıktı. Bu yüzden planım hemen suya düştü.

Ama asıl mesele... "Bu yanlış." Kafamı salladım, zihnimde dolaşan görüntülerden arınmaya çalıştım. "Çok yanlış. Çiftleşme hırıltısı baştan çıkarmak içindir, tecavüz aracı olarak kullanılmak için değil."

"Eğer bu doğruysa, neden bir dişi tahrik olmak istemese bile ıslanıyor?" Daciana karşı çıktı, bakışları sadece çekiciliğini artıran bir zekâ yayıyordu.

Daciana'nın tabağını alıp benimkinin üzerine koydum ve yatağın üzerine diz çökmeden önce ikisini de yere bıraktım. Yatağa uzandı, nabızı hızlanırken beni tercih ettiğı o sabit tavırla izliyordu.

"Alfaların hiyerarşinin en tepesinde olmasının bir sebebi var. Bizler daha güçlü ve hızlıyız, dünyanın gerçek anlamda tepe yırtıcısıyız. Çiftleşmek, hükmetmek, sahiplenmek bizim doğamızda var. Bu yüzden bize hedeflerimize ulaşmamızı bazı yetenekler verildi." Yuvasına doğru kaydım, kalçalarını kavrarken onu kollarımın arasına aldım. "İstediğimizi, istediğimiz zaman alabiliyoruz."

Yutkundu, vücudu benimkinin altında tamamen hareketsizdi. "Biliyorum."

"Evet, var," diye kabul ettim, başımı öne eğerek. "Ama bir Alfa'nın bir şeyi yapabiliyor olması, yapması gerektiğı anlamına gelmez. Hırıltı baştan çıkarmak içindir ve uygun şekilde kullanıldığında her iki taraf için de tatmin edici sonuçlara yol açabilir." Burnumu yanağında gezdirmek ve dudaklarımı kulağına bastırmak için eğildim. "Seni hemen şimdi, burada, yuvanın güvenli sığınağında götürebilirim. Bundan zevk alırdın. Adımı haykırırdın. Seni nefes alamayacak kadar derine sokarken aletimin üzerine boşalırdın."

Uyarılmışlığının tatlı kokusuna karışan bir korku notası, vücudu zihninin anılarıyla uyuşmadığı için içinde bir savaşın yaklaştığını gösteriyordu.

Kurdu beni istiyordu.

Bundan hiç yoktu.

Ama zihninin daha fazla ikna edilmesi gerekiyordu.

"Kabul etmeye zorlamanın ne kadar kolay olacağını ikimiz de biliyoruz küçüğüm," diye fısıldadım kulağının kabuğunu yalayarak. "Şu anda bile ilginin kokusunu alabiliyorum. Ama seni henüz becermeyeceğim, Daciana." Boynunu okşadım, sonra geri çekilip gözlerinin derinliklerine baktım. "Nedenini bilmek ister misin bebeğim?"

Dudaklarımı onunkilerin üzerinde gezdirdim, bakışlarını sürekli tuttum, içinde uyandırdığım hislerin saldırısı altında konuşamadığını hissettim.

Yaptığım şey hoşuna gidiyordu ve bir yanı onu zorla almamı istiyordu, çünkü bu ona benden nefret etmesi için bir neden verecekti.

Ne yazık ki onun için ben daha iyisini biliyordum. Çünkü eski tanıdığı Alfaların aksine, ben dürtülerim üzerinde mutlak bir kontrole sahiptim. Ve onları asla başka bir kurdu bilerek incitmek için kullanmadım.

"Seni becermeyeceğim çünkü dışisine saygı göstermek bir Alfa'nın görevidir. Ve vücudun aksini söylese bile hazır olmadığını biliyorum." Dişlerimi alt dudağında gezdirdim ve ne demek istediğimi vurgulamak için hafifçe hırladım. "Hırıltıların belirli tepkilere yol açtığı konusunda haklısın - uyumlu ya da değil- işte bu yüzden rıza ile zorla zevk alma arasındaki farkı bilmek Alfa'nın görevidir."

Altımda titredi, hem çağırma hem de dokunuşuma yanıt olarak kayganlığı kalçalarının arasından dökülürken gözleri bir iniltiyle başına döndü.

Ağzımı çenesinde gezdirdim ve kulağına kadar götürdüm. "Hata yapma, Omega. Seni zevk almaya zorlayacağım, ama bu her zaman sen istediğin olacak. Ben istediğim için değil.

"Uyluklarını ıslatmak için bir hırıltı kullandım." Dudaklarımı nabzının üzerine kapattım ve onu bırakmadan önce hafifçe emdim. "Şimdi koşuya çıkalım. Sanırım ikimiz de fiziksel olarak rahatlayabiliriz."

OceanofPDF.com

DACIANA

Her adımda bacaklarım titriyordu.

Yeni botlarımı kaplayan kardan ya da kot pantolonumun baldırlarıma yapışmasından, hatta dağın bu kış patikasında yürümek için harcadığım efordan dolayı değil.

Hayır, kalçalarım Elias yüzünden titredi.

Ve onun sözleri.

Dişlerinin nabzımı sıyırması. Onun hakimiyeti.

Sıcak.

Dudaklarının tenimde bıraktığı his.

Gözlerimi kapattım, her hissi tekrar tekrar hatırladım ve içimdeki derin sızı daha da sıkılaşıp huzursuzlaşırken neredeyse inliyordum.

O da biliyordu. Yatak odasındaki küçük baskınlık gösterisinin tüm amacı buydu. Zihinsel rızama bakmaksızın beni ne kadar kolay alabileceğini göstermek istiyordu. Tıpkı dürtüsünü ne kadar iyi kontrol altında tuttuğunu görmem için beni zorladığı gibi.

Çünkü beni arzuladığına hiç şüphe yoktu. Bunun kanıtı, beni çok daha büyük bedeninin altına hapsederken eşofmanının içindeki bariz şişkinlikti. Ama bir kez bile bana sürtünmedi ya da haz aramadı. Tüm bunlar onun cesaretinin ve kontrolü elinde tutma becerisinin bir göstergesiydi.

Ayrıca vücut dilimi son derece iyi okuduğunu da kanıtlamıştı çünkü hırlamasına tepki verdiğim anda durmuş ve neden donup kaldığımı öğrenmek istemişti. Ama ona hemen cevap sağlamak yerine yememe izin vermişti.

Erkek yürüyen bir bilmeceydi. Onu anlayamadım.

Bir Alfa'nın vermesi gereken tepkiyi vermedi.

Ya da belki... belki de gerçek bir Alfa'nın davranması gerektiği gibi davranıyordu ve benim deneyimlediklerim gerçek Alfalar değildi.

Çünkü bu yola çıkarken yanımızdan geçen her erkek bana hafif bir merakla baktı ama daha fazlası olmadı. Kimse bana dokunmaya çalışmadı. Kimse bana bücür demedi. Kimse Omega mirasımı küçümsemedi. Kimse tek bir sert söz bile söylemedi, en iyi ihtimalle bir selam verdi ve bizi öğleden sonraki keşiflerimize bıraktı.

Elias bana kasaba meydanını göstermişti.

Çeşitli sokakları, nasıl bağlandıklarını, kubbeden çıkmak için hangi yolların kullanılacağını anlattı ve sonra bana çıkış protokollerini gösterecek kadar ileri gitti. Böylece bizi kendi sektörünü kaplayan koruyucu camdan uzakta, dağın yamacındaki mevcut yerimize götürdü.

"Enfekte olanlar için koruyucu önlemleriniz var mı?" Hareket ederken sordum.

"Gerek yok. Buraya gelmiyorlar." "Neden gelmiyorlar?"

"Çünkü onlara karşı bağışıklığımız var," diye yanıtladı. "Tadımızı ya da yakınlıklarına verdiğimiz tepkiyi sevmiyorlar, bu yüzden uzak duruyorlar. Bu yüzden şuradaki mağaralarda bir insan kolonisi yaşıyor." Batıya doğru işaret etti.

"İnsanların yakınlarda ikamet etmesine izin mi veriyorsunuz?"

Bir omzunu kaldırdı. "Ander biliyor. Yolumuza çıkmadıkları sürece onları rahatsız etmiyoruz. Yine de arada bir iyi bir spor yapıyorlar."

"Sikişmek için mi?"

Bana baktı, bakışlarında parlak bir eğlence vardı. "Bir Alfa'yla çiftleşmekten bu kadar korkan biri için sekse oldukça odaklanmış görünüyorsun prenses."

Homurdandım. "Sen bir Alfa'sın. Tek düşündüğün şey sikişmek."

"Ben bir erkeğim, tatlım. Bu gerçek her şeyden önce dürtülerimi yönlendiriyor." Etrafımıza bakmak için durdu ve ekledi, "Ve hayır. İnsanları sevişmek için kullanmıyorum. Çok kolay kırılıyorlar."

"Onun yerine Betaları kullanıyorsunuz."

Bana bakmadan önce çenesinde bir kas kasıldı. "Hiç bir Beta'yı düğümlemedim. Ama evet, Beta'ları beceririm. Çünkü hiç Omegamız yok."

"Ben hariç." Ve sürekli kokladığım diğer kadın.

"Sen hariç." Bir nefes verdi ve avucuyla ensesini ovuşturdu. "Siktir et. Evet, kadınlara pişman olduğum bazı şeyler yaptım. Ama sadece bir tanesini öldürdüm - bir insan - bu yüzden artık onlarla yatmıyorum. Geçmişimdeki kadınlara gelince, buraya gelirken ikisiyle tanıştın. Tamamen rızaya dayalı ve onlarla ben ilgileniyorum."

Onlardan ikisiyle mi tanıştım? Neredeyse kim olduğunu soracaktım ama tehditkâr bir adım attı, öfkesi dalga dalga yayılıyordu.

"Umarım bu sizin için yeterli bir bilgi olmuştur prenses, çünkü bu konuya bir daha değinmeyeceğim." Çenemi yakaladı, beni sertçe ama sert olmayan bir şekilde tuttu. "Sert seksi severim ve evet, zevkimin yanında acıyı da tercih ederim. Ben bir Alfa'yım. Teslimiyet isterim. Ama spor olsun diye dişileri öldürmem." Çenesi sıkılaştı ve kaşlarımı çatmama neden oldu.

"Başka ne var?" Bakışlarındaki kararsızlığı fark ederek sordum. "Bana başka ne söylemek istiyorsun?"

Cevap olarak hırladı, ama bu cinsel bir hırlama değildi, sadece onu bir tür rahatlık seviyesinin ötesine ittiğime dair alçak bir uyarıydı.

"Geçenlerde Ceres'e bir insanı kurda dönüştürmesini emrettim, böylece onu becerebilecektim. Onunla ilgili bir şey Alfa içgüdülerime şarkı söylüyordu. Büyüleyici bir şekilde yeterince, o vardı Omega

genetiğine sahip. Artık o bir X-Clan Omega'sı." Beni serbest bıraktı. "Ander onu sahiplenmeye niyetli."

Kokusunu alıp durduğum dişi buydu.

İlginç.

Elias bekledi, cevap olarak hiçbir şey söylemediğimde ifadesi sertleşti. İtirafının beni rahatsız etmesini beklediyse de etmedi. İnsanlara ve diğer canlılara çok daha kötü şeyler yapan Alfaların etrafında büyüdüm.

Beni yaptıklarından daha çok kızdıran şey, dişiye kurda dönüştürecek kadar istemiş olmasıydı.

Bu, keşfetmeye niyetlendiği bir bağlantıya işaret ediyordu.

"Ander ona sahip çıkmasaydı ne olurdu?"

"Onu henüz sahiplenmedi," diye düzeltti. "Ama bu tartışmalı bir konu. Kız zaten onun çocuğuna hamile."

"Peki ya ?" Bastırdım.

"Ona kur yapıp yapmayacağımı mı soruyorsun?" diye kaşlarını kaldırarak karşılık verdi.

Çenemi çıkardım ve kendi kaşımı kaldırdım. "Ona kur yapar mıydın?"

"Arada bir bağlantı olup olmadığını görme şansım hiç olmadı, o yüzden bilmiyorum." Bir adım daha yaklaştı, vücudunun sıcaklığı giysilerimizin arasından bile benimkinin üzerine yayılıyordu. "Eğer bilmek buysa, o beni senin gibi çağırmıyor."

"Ne bilmek istediğimden pek emin değilim," diye itiraf ettim, gece yarısı gözlerine bakarak. İrisleri öylesine hipnotize ediciydi ki, kendimi içinde kaybetmek istediğim güç havuzları gibiydi. Bu beni hem korkutuyor hem de büyülüyordu. "Daha önce senin gibi biriyle tanıştığımı sanmıyorum Elias."

Dudakları hafifçe kıvrıldı. "Hislerimiz kesinlikle karşılıklı prenses." Başını yana doğru eğdi. "Koşuya çıkmaya hazır mısın?"

Etrafımızdaki uçsuz bucaksız kar ve ağaç tarlasını düşünerek manzarayı seyrettim. "Orada hiç

Bulaşmış mı?" Kül Kurtları zombi benzeri yaratıklara karşı kendi türüyle aynı bağışıklığa sahip değildi, bu yüzden dikkatli olmalıydım.

"Olumlu," diye yanıtladı. "Seni böyle bir tehlikeye atmazdım, Daciana."

Bakışlarındaki samimiyete dikkat ederek ona odaklandım. "Tamam." İçimdeki hayvanı serbest bırakmak, patilerimin altındaki yeni araziye deneyimlemek ve etrafımızı saran kabarık kar tepeliklerinde yuvarlanmak için can atıyordum. Çok güzel ve evimden çok farklıydı.

Kokulardan bahsetmiyorum

bile. Mmm.

Evet.

Kazağımı, botlarımı ve kot pantolonumu çıkardım -hepsini Elias sağlamıştı, Doktor Riley'nin hediyesi olduklarını iddia etmişti. Ödünç aldığım eşyaları özenle katladıktan sonra döndüğümde Elias'ı benim kadar çıplak buldum.

Oh.

Çıplak bir erkek görmek yeni bir şey değildi. Şekil değiştirenler her zaman kıyafetsiz dolaşırdı.

Ancak, bu erkeği etten başka bir şey görmemek... şey, çok yeniydi. Gerçekten de çok yeni.

Çünkü, um, wow. Evet. Aklıma gelen iki kelime muhteşem bir örnekti. Bir şekil değiştiren için oldukça tipik olan tepeden tırnağa sağlam kasların tüm oyulmuş hatları, ama onda daha yoğun görünüyordu. Daha erkeksi. Daha çekici.

Bir adım öne çıktım, parmaklarım görüldüğü kadar sert olup olmadığını görmek için kaşınıyordu. Gövdesinin çıkıntılarını ve vadilerini izleyerek son derece sert ve ateşli olduğunu belirledim.

Bakir erkek, kurdum değerlendirdi. Benim erkeğim.

Burnumu göğsüne bastırdım, derin derin içime çektim ve artık tanıdık gelen kokusuyla iç geçirdim - hayatımın en güzel uykusuna dalmama yardımcı olan odunsu bir baharat.

Saçlarımı koklamak için eğildi, dudakları başımın tepesini okşadı.

Kollarım beline dolandı, onu kendime çektim, kendimi onun erkekliğinde ve gücünde kaybettim. Ona tırmanma, dudaklarımı onunkilerle kenetleme dürtüsü karnımın tam ortasına çarptı ve dudaklarımdan küçük bir inilti çıkardı.

Yanıt olarak göğsü guruldadı.

Hırıltıyla değil, laboratuvarımda hoşuma giden o rahatlatıcı mırıltıyla. Yanağımı göğüs kaslarına, kalbinin hemen üstüne sürttüm, tekrar duymayı arzuluyordum ve o da bana yumuşak bir titreşim daha hediye etti.

Çıplak ayaklarımın altındaki serin toprağa rağmen ona doğru gevşedim ve ısındım.

Kollarını bana doladı, beni sıkıca tuttu, dudakları saçlarımdaydı.

"Teşekkür ederim," diye nefes aldım, ona sokularak. "Teşekkür ederim, Elias."

Bu sefer sessiz kaldı, belki de nasıl cevap vereceğinden emin değildi. Alfa'yı susturmuş olduğum fikri dudaklarımda küçük bir gülümsemeye neden oldu. Ayrıca, onun iyi donanımlı kısmının bana yaslandığı alt karnımda hissettiğim tepki de oldukça hoşuma gitti.

Sıcak.

Sert.

Alfa.

İçimde bir cehennem kıpırdadı, tepki olarak kalçalarımı kayganlaştırdı, ama uyarılmaya boyun eğmedim. Önce ben koşmak istedim. Ve bundan da öte, onun içindeki kurtla tanışmayı arzuluyordum.

"Bana kürkünü göster," diye fısıldadım, onu serbest bırakarak. "Daha önce hiç X-Clan Kurdu ile tanışmamıştım."

"Tıpkı hiç Kül Kurdu ile tanışmadığım gibi, en azından kurt formunda." Bana bilmiş bir bakış atarak bir adım geri çekildi. "Sen bana seninkini gösterirsen ben de sana benimkini gösteririm."

"Anlaştık." İçimdeki kurdu okşamak için elimi uzattım, onu yüzeye çağırdım ve işaretimi hemen alınca gülümsedim.

Yer değiştirmek her zaman en iyi şekilde acı verirdi, sanki gerçek formumda yeniden doğuyormuşum gibi. Sık sık kurt olmayı tercih eder, günlerce dört ayak üzerinde kalmayı seçerdim. Annem bana yalnız derdi. Diğerleri kymdekilere kıyasla daha küçük olduğum için benimle alay ederdi. Ama ben tek Omega'ydım. Hepsi Alfa ve Beta'ydı ve sonuç olarak açıkça daha byklerdi.

Kurdumun boyu biraz daha kısa olabilirdi ama bu, tanıdığım neredeyse herkesten daha hızlı koşmama yardımcı oluyordu. Ayrıca onların giremediği yerlere girebiliyor, gerektiğinde saklanabiliyordum.

Bu da itiraf etmek istediğimden çok daha fazlaydı. Ama hayvani yanımda sığınak buldum, oyuk amanın ve pusuya yatmanın tadını çıkardım.

Sabır benim en güçlü yanlarımdan biriydi, delilik dünyasında hayatta kalmamı sağlayan şeydi.

Birçoğu dişlerini ya da yumruklarını kullanmayı seçti. Ben zihnimi seçtim. Gzlemledim. İzledim. Tepki vermek için doğru zamanı bekledim. Ve başka türlüsünü de istemezdim.

İ çekerek gözlerimi açtım ve kül rengi paltomu silkeledim. Farklı yerlerinde kahverengi çizgiler ve beyaz lekeler vardı, bu da bana ormana kolaylıkla karışmamı sağlayan daha açık bir renk veriyordu.

Gerçi burada karda kesinlikle göze arpardım. Ancak yazın, memlekette yaptığım gibi ağaç gövdelerine ve toprağa yakın bir yerde saklanabileceğimi umuyorum.

Arka bacağıma gelen bir ısıruk beni dönüp abanoz gözlü dev bir siyah kurtla yzleştirdi.

Vay anasını.

Elias çok

büyüktü.

Ve inanılmaz yakışıklı.

Birbirimizin etrafında dolaştık, koklaştık, sokulduk ve kendimizi yeniden tanıttık. Odunsu baharat kokusu hâlâ burnumdaydı ama kürkü daha önce hissettiğim her şeyden daha yumuşaktı, tıpkı benimkinin ona biraz tüylü göründüğünü hayal ettiğim gibi.

Üçüncü turumuzda başı benimkine değdi, bu dokunuştaki şefkat jestine karşılık vermeme neden oldu. Gürleyerek bana o eşsiz mırıltılarından birini daha hediye etti. Karşılık olarak ona doğru eğildim, o yüceltilmiş güçten daha fazlasını arıyordum.

Kurtlarımız birbirine uyuyor gibiydi, onun cüssesi benimkini en iyi şekilde cüceleştiriyordu.

Etrafında zıpladım, heyecanlıyım, ne kadar hızlı koşabildiğini görmek istiyordum.

Meydan okumamı hissederek kulakları dikildi. Bakışlarındaki alev, kovalamacayı başlatmam için beni cesaretlendirdi.

Beni yakalarsa ne olacağını biliyordum.

İçindeki Alfa beni boyun eğmeye zorlayacaktı.

Ve insan halimize döndüğümüzde, sonuç olarak beni becerecekti.

Bu yüzden oyunu başlatma seçeneğini bana vermişti, riskleri anladığımdan emin olmak için.

Bakire . Ama tecrübeli de değildim.

İlk kızgınlık döngüm bir Beta erkeği ile olmuştu. Benim için hiçbir şey yapmamıştı, tohumu rahmimi dölleyecek kadar güçlü bile değildi.

Ondan sonra, tüm kızgınlık döngülerimi kimsenin beni bulamayacağı ya da koklayamayacağı bir ormanda tek başıma geçirdim. Her seferinde varlığımdaki diğer her şeyden daha fazla acı çektim, üremeye olan yoğun ihtiyacım her zaman tatminsiz kaldı. Ama bunu değersiz bir erkekle yatmaya tercih ederdim.

Bu erkek değersiz değildi.

Ve bir şey bana Andorra Sektörünün ormanlarında saklanmanın bir sonraki ısı döngüm için işe yaramayacağını söyledi.

Seçmek zorundaydım.

Burada bulunma amacım buydu. Bir Alfa erkeğini baştan çıkarmak. Çiftleşmek için. Ash Wolves ve X-Clan Wolves'un üreyip üreyemeyeceğini kanıtlamak.

Elias bana kur yapmaya karar vermişti.

Kur yapmayı kabul etmek bana düşüyordu.

Bu erkekle sadece iki gün geçirdikten sonra onun hakkında bilmem gereken her şeyi öğrenmişim. Çoğu kurdun bir çiftleşmenin uygunluğunu anlaması daha az zaman alırdı. Ve kendime karşı dürüst olursam, onunla tanıştığım andan itibaren onun uygun bir aday olduğunu biliyordum.

Güçlü, kuvvetli Alfa. Kurdum sadece bu özelliklerine dayanarak ona eşim diyebileceği için şanslı olurdu.

Oysa şimdi arzuladığım bütün paket buydu.

Benim iyiliğim için endişelenmesi.

Onun koruyucu doğası.

Sabırla durup bir sonraki hamlemi beklemesi.

Huzur ve tefekkür dolu anlarıma nasıl da izin verdi.

Yuva hediyesi.

Değerli bir kurt olduğunu fazlasıyla kanıtlamıştı. Dans etme, arkadaşlığımızın sınırlarını en eski yollarla test etme zamanımız gelmişti.

Yakalayabilirsen yakala beni, Alfa, dedim ona gözlerimle, sonra da son sürat dağa tırmanmaya başladım.

ELİAS

DACIANA kül rengi daha önce gördüğüm hiçbir şeye benzemiyordu. Ona saatlerce bakabilir ve hiç sıkılmayabilirdim ama onun aklında başka bir aktivite vardı. yırtıcıyı çağıran bir hızla patikadan yukarı doğru uçtu.

Kurt gibi sırtarak onu takip ettim, dörtmala koşarken ayaklarının toprağa hafifçe basışını hayranlıkla izledim. Karda neredeyse hiç iz bırakmıyordu, adımları o kadar hızlı ve etkiliydi.

Dünkü laboratuvar ziyaretinden sonra onu rahatsız eden zayıflık her neyse, tam bir gece uykusu ve sağlıklı bir kahvaltı sayesinde çoktan geçmişti. Şekil değiştiren olmanın pek çok faydasından biriydi ama bu Ceres'in bir daha ona yaklaşmasına izin vereceğim anlamına gelmiyordu. Morlukları geçmişti ve bir daha kimsenin ona dokunmamasını ya da zarar vermemesini sağlamaya niyetliydim.

Teninde olmasını istediğim tek leke, tutkunun sıcaklığıyla oluşan lekelerdi. Almaktan zevk alacağı izler.

Artık laboratuvar yok.

Artık deney yok.

Bunun yerine eski usulle yapardık.

Sola, ağaçların arasına doğru fırladı. Ben de onu takip ettim, kütüklerin ve kar yığınlarının üzerinden atladım, yeni arazisinde oynarken müstakbel eşimi kovaladım. duyularım tetikte kaldı,

onu her adımında koruyor, yakınlarda herhangi bir tehdit olmadığından emin oluyordu. Enfekte olmuş bir yaratığın topraklarımıza bu kadar yaklaşması nadiren gerçekleşse de, bu rastgele durumlarda oluyordu. Gerçi sonuncusu bir yıldan fazla bir süre önceydi.

Onlara burada birkaç düzine insandan oluşan küçük bir mağaradan başka sunabileceğimiz hiçbir şey yoktu. Ancak kendilerini oldukça iyi korudular ve herhangi bir Enfekte'yi sektör duvarlarımıza ulaşmadan öldürdüler.

Yine de bu beni şimdi dikkatli olmaktan alıkoymadı, özellikle de Daciana'nın bir ısırığa karşı ne kadar hassas olabileceğini bildiğim için.

Çocuğumuzun bağışıklığı olacak mıydı? Dağın birçok gizli koyağından birine açılan bir yamaçtan aşağıya doğru onu takip ederken merak ettim. İstese de istemese de, her zamanki patikalarımın birinde dolaşıyor ve burnuyla keşfe çıkıyordu.

Daciana kalın bir kar yığınının üzerinden atladı, sonra çevikliğini ve gücünü sergileyen başka bir koşuya başladı. Sanki değerli bir eş olduğunu kanıtlamak ister gibiydi, bana neler sunabileceğine dair bir fikir veriyordu.

Kurdum da aynı şekilde karşılık verdi, keşfetmeye devam ederken ayak uydurdu ve kendini güvende hissetmesi için ihtiyaç duyduğu güvenliği sağladı.

Biz koşarken tavırları yavaş yavaş meraklı ve eğlenceli olmaktan çıkıp başka bir şeye dönüşmeye başladı. Bana dönüp baktı, yakınlığımı fark etti ve tekrar havalandı.

Takip ettim.

Daha hızlı koştu.

Ben de tırısımı hızlandırdım.

Ta ki ikimiz de dağın etrafında son sürat koşmaya başlayana kadar, bacakları onu inanılmaz bir hızla taşıyordu.

Ondan yayılan heyecan kokusuyla burnum seğirdi. İçgüdülerimi tetikleyen ince bir koku.

Oh.

Onu yakalamamı istedi.

Bu bir çiftleşme testiydi.

Benim kurdumun onunkini alt edip edemeyeceğini görmenin bir yolu.

Meydan okuma kabul edildi, düşündüm. Beni duymuyordu ama yakında anlayacaktı.

Etrafımıza dikkat ederek, onu aşağı indirmek için hızlıca mükemmel bir yer seçtim. Sadece onu doğru yere sürmem gerekiyordu.

Topuğuna attığım bir ısıruk, istediğim yöne döndüğünde bana tiz bir yip sesi kazandırdı. Yolundan sapmaya başladığında onu tekrar ısırdım ve bu da hırlamasına neden oldu. İnsan formunda olsaydım, gülümserdim. Müstakbel eşim bazı şeyleri belli ediyordu. Bacağını tekrar ısırma vereceği tepkiyi de böyle tahmin etmiştim.

Hırlamaya başladı ve ben de onu kar setine doğru ittim, tepeden aşağı yuvarlandım ve doğrudan yamaçtaki küçük bir kuytuya girdim. Ağzımı boğazına dayayarak onu kısırdım, çok daha iri olan bedenim onunkini yumuşak toprağa bastırıyordu.

Benimkini.

Üstüne yerleştim, bir sonraki hamlesini bekledim, kıvrınmasını ya da savaşmaya çalışmasını bekliyordum.

Bunların hiçbirini yapmadı ve bunun yerine insan formuna geri dönmeye başladı.

Onu kazara incitmemek için kendi dönüşümümü devreye sokarak hemen boynunu serbest bıraktım. Pençelerim ve dişlerimle onun narin cildi iyi bir kombinasyon değildi.

İnsan formum onunkinden önce belirdi - bu benim üstün gücümün bir göstergesiydi - ama o da çok geride değildi.

Burnumu çenesinde gezdirdim ve esnek dişinin taze kokusunu içime çektim. Burada hava koşullarından korunuyorduk, toprak ve kayalarla kaplı küçük bir mağaranın içindeydik. Toprak ve ev gibi kokuyordu ve hayvani tarafımı fazlasıyla memnun ediyordu.

"Beni yakaladın," diye nefes aldı, kalbi göğsünde dört nala atıyordu. Kalbinin hızlı atışını duyabiliyordum.

Titreşimler sanki gibi. "Ben yaptım."

"Bu seni değerli bir eş yapar, Andorra Sektörü'nden Elias."

Ona gülümsedim. "Teşekkür ederim, Gölgeler Sektörü'nden Daciana."

Eğlenceme karşılık vermedi, sadece o alışkan haliyle beni inceledi. Bu dişi daha önce karşılaştıklarıma hiç benzemiyordu, gözleri nadiren bir şey ele veriyordu. Ama ilgisinin kokusunu alabiliyordum. Aramızda filizlenen sıcaklığı da hissedebiliyordum, kayganlığı kalçalarını kaplıyor ve erkeksi duyularımı baştan çıkartıyordu.

"Beni daha önce hiç kimse yakalamadı," diye fısıldayarak itiraf etti.

"Sık sık koşar mısın?" Onu dikkatle izleyerek sordum.

"Her zaman." Bacaklarını kalçalarıma doladı ve kaygan merkezini giderek artan uyarılmama karşı yerleştirdi. "Her ay döngüsü boyunca saklanırım. Tek başıma. Hiçbir zaman bir Alfa tarafından sahiplenilmedim."

Yutkundum, esnek formu onun içsel ihtiyaını yansıtıyordu. Kurdum olarak koşmak her zaman sinirlerimi heyecanlandırır, beni hayat dolu ve sevişmeye hazır bırakırdı.

Ve ona da aynısını yapmış gibi görünüyordu. Onu yakaladığımdan beri daha da fazla.

Neredeyse sarhoş olmuş gibiydi, kendisini yenen erkek tarafından sahiplenilmeye duyduğu ateşli ihtiyaç içinde boğuluyordu.

"Sen hiç düğümlenmedin."

Başını iki yana salladı. "Hayır. Tek deneyimim çok çok uzun zaman önce ilk kızışmamdan. Bir Beta erkek arkadaşımla. Nefret etmiştim."

Başparmağımı yanağından geçirdim ve vücudumun üst kısmını başının iki yanına yerleştirdiğim kollarımın üzerinde dengeledim. "Seni tatmin edemedi."

Başını bir kez daha salladı. "Korkunçtu."

"Ve tanıdığın diğer Alfaların sana zarar vermeyeceğine güvenmedin," diye ekledim, anlattığı geçmişe dayanarak yaptığım tahmine göre. "Bu yüzden saklandın."

"Evet. Annem regl dönemimde beni kaçırmaya zorladı çünkü onların yanında kızgınlık dönemine girersem bana ne yapacaklarını biliyordu. Ben de bir korkak gibi kaçıp saklandım ve beni asla yakalayamadılar."

"Korkak değilim," dedim ve ses tonumdan bunun doğruluğunu hissetmesini sağladım. "Alfaları alt ettin. Bu seni zeki ve cesur yapar."

"Annem benim için onların dikkatini dağıtırdı," diye itiraf etti usulca. "Çoğu zaman yanlarında kalmamı isterlerdi ama dolunay zamanı kaçmama yardım etmenin bir yolunu bulurdu."

Hay sikeyim. O dikkat dağıtıcı şeylerin neler gerektirdiğini hayal bile edemezdim. "Seni hiç kovaladılar mı?"

Kalın, sarı kirpiklerinin arasından bana bakarak, "Yakaladıysa bile beni asla yakalayamadılar," diye fısıldadı.

"Bana kadar."

"Sana kadar," diye kabul etti, içime doğru eğilerek. "Benim döngüm yakında başlıyor. Bir sonraki dolunayda."

"Biliyorum." Kül Kurtları ile X-Clan Kurtları arasındaki bir başka fark da buydu. Bizim Omegalarımız kendi aralıklarında kızgınlık dönemine girerlerdi. Ama Daciana öyle değildi. Her ay birkaç günlüğüne kızgınlık dönemine giriyordu.

Ve arzularını tatmin edecek bir Alfa olmadan, bu acı verirdi. Sürüsünden kaçmak için her ay saklanırken neler yaşadığını hayal bile edemezdim.

Laboratuvardaki onca acıya dayanmasına şaşmamalı.

Bu kadın geçmişinden cesaret almış, gerekli seçimleriyle sertleşmişti.

Güçlü bir Omega.

Mükemmel eşim.

"Bunu atlatmama yardım edecek misin?" diye sordu usulca. "Yoksa bir kez daha kaçıp saklanacak mıyım?"

"Deneyebilirsin," diye cevap verdim, eğilip burnumu çenesinde gezdirdim, dudaklarımı kulağına yaklaştırdım. "Ama ben seni yine kovalarım. Seni bulurdum. Ve sen bana durmam için yalvarana kadar seni becerirdim."

Titredi, nemli merkezi yeni bir kaygan dalgayla sikimi kapladı.

Mmm, bu düşünce hoşuna gitmiş gibi görünüyordu. Düğümümün nabızı benim de hoşuma gittiğini gösteriyordu.

"Sana durmanı söyleyebilir miyim bilmiyorum," diye mırıldandı omuzlarıma tutunarak. "Sadece hırlama. Lütfen."

Dilim, derisinin altında uğuldayan sabit, hızlı ritmin tadını çıkararak, zonklayan nabzının etrafında dolaştı. Onu sahiplendiğimde, onu buradan ısıracaktım. Hafifçe titremesi onun da bunu bildiğini doğruluyordu.

"Hırlamak yok," diye tekrarlardım, sınırını yüksek sesle onaylayarak. "Başka bir isteğin var mı, Daciana?"

"Paylaşmak yok." Kelimeler o kadar sessizdi ki neredeyse kaçırıyordum.

"Asla," dedim, başımı kaldırıp bakışlarını kendi bakışlarımla yakalamadan önce dişlerimi boğazında gezdirerek. "Seni asla paylaşmam."

Mavi gözleri hızla cesaret maskesinin ardına sakladığı bir duyguyla titredi. "Bana zarar vermeyin."

Düşünerek başımı biraz eğdim. Onun yerine "Zevk olmadan acı olmaz," diye teklif ettim.

Kaşlarını çattı. "Acıdan asla zevk alınmaz."

"Tam tersine, tatlım. Bazen en iyi hazzın altı acıyla çizilir." Alt dudağını dişlerimin arasına alarak gösterdim - sadece onu irkiltecek kadar keskin - sonra aç bir öpücükle onu şımartmak için içeri dalmadan önce acıyı dilimle ovuşturdum.

Ağzından benimkine doğru bir inilti kaydı, tırnakları üst kollarıma batarken kalçalarını aşağıya doğru salladı.

"Acı ve zevki ilerledikçe müzakere edeceğiz." Onunla tekrar bakışlarımızı kilitlemeden önce kelimeleri ağzına karşı söyledim. "Başka bir şey var mı?"

Yavaşça döndürdü başını içinde olumsuz .

"Hayır.

Başka bir şey yok."

"Bu değişirse bana söyle," dedim ona, ciddiym. "Bu iş ancak iletişim kurarsak yrr."

Başka hiçbir kadına söylemediğim sözler, çoğunlukla seviştiğim diğer kadınları hiç umursamadığım için. Ama Daciana farklıydı. Onunla bir gelecek istiyordum, diğerleri ise hayvani drtlerimi tatmin etmek için geçici eğlencelerdi. Ve yle de oldu, tıpkı benim onlarınkiyle ilgilendiğim gibi.

Ancak, şu anda yaşadığımız an sadece bir çiftleşmeden çok derindi.

Bu, geleceğe bir girişti. Zamanın kendisini kapsayacak bir ilişki.

Bir Alfa ve Omega arasındaki bağ.

Daciana yutkundu, topuklarını kııma bastırırken göz bebekleri parlıyordu. "Bu şartları kabul ediyorum." Ağlamaklı amını şaftıma bastırdı ve doğrudan taşaklarıma giden sabırsız bir ses çıkardı. "Becer beni, Alfa. Hemen sik beni."

Bu sefer azarlıarcasına alt dudağını ısırdım. "Burada emirleri veren tek kişi benim."

"O zaman işini yap."

"Ah, küçük Omega," dedim, sikimin başını girişine yerleştirmek için nemli sıcağının içinden kasıtlı olarak kayarak. "Sıkı tutunsan iyi olur bebeğim, çünkü seni yepyeni bir zevk ve acı seviyesiyle tanıştırmak üzereyim."

DACIANA

İçime girdiğinde ÇIĞLIK ATTIM, vücudum onun büyüklüğünde ve genişliğinde bir erkeği barındırmaya alışkın değildi. Tırnaklarım derisini ısırdı, bacaklarım kalçalarının etrafında gerildi.

Bunu neden istedim ki? Merak ettim, başım dönüyordu. Acıtacağını biliyordum. Kendini kaybedeceğini biliyordum. Biliyordum... biliyordum... oh... Beni öpme şeklini sevmiştim. Sanki umursuyormuş gibi. Yüzümü avuçlarının arasına almış, dilimi aşağıdaki acıdan uzaklaştıran şehvetli bir dansla meşgul ederken ağzı nazikçe benimkine doğru hareket ediyordu.

Çıgıllıkların ne zaman durduğundan ve öpüşmemizin ne zaman başladığından bile emin değildim.

Ama şimdi hiç bitmesini istemiyordum.

Tadı baharat ve erkek gibiydi, dudakları dolgun ve benimkilere karşı dolgundu. Çok duygusaldı. Çok lezzetli. İç çekmeye değer.

Onun altında eridim, kaslarım gevşedi. Ve o hareket etmeye başladı.

İlk girişinden beri hiç kıpırdamadığını fark ettim, siki kanalıma saplanmıştı, beni geriyor ve acı verici itişler olmadan ona uyum sağlamam için beni zorluyordu.

Şimdi neredeyse hipnotik bir şekilde girip çıkıyordu. Yavaşça. İleriye doğru attığı her adım onu daha da derine oturtuyor, kaslarımın şaşkınlıkla kalkmasına neden oluyordu.

İlk seferinde tam olarak girmemişti, kalbimin hızla çarptığını fark ettim.

Bu, kendini kızgınlığa hiç kaptırmadığı anlamına geliyordu. Kontrol tamamen ondaydı.

Kalçalarını her esnettiğinde karnımın alt kısmında daha da yanan bir ateş tutuşmaya başladığında bu keşfe hayret ettim. Daha fazla, diye düşündüm, onun hareketine kendi hareketlerimle karşılık vererek.

"Ohhh," diye inledim ağzına, uyluklarımın arasındaki sinir demeti omurgamda aşağı yukarı bir sarsıntı yaratırken keskin bir şekilde ona doğru eğildim. "Tekrar." Başım yere düştü, alt bedenim daha fazlasına ihtiyaç duyarak kıvranıyordu.

"Patronluk taslayan küçük bir şeysin, değil mi?" diye alay etti ve dişlerimin takırdamasına neden olan bir güçle sikini içime soktu.

Acıması gerekirdi.

Acımadı.

Çünkü içimde kıvrılan yakıcı ağrının ötesinde hiçbir şey hissedemiyordum.

Daha fazlasına
ihtiyacım vardı.

Onun ateşine.

Onun gücü.

Ağzını.

Parmaklarımı saçlarına doladım ve onu kendime doğru çektim, ceza ya da reddedilme korkusu olmadan onu öptüm. İstedığimi, istediğim gibi aldım ve üstümdeki muhteşem erkek buna izin verdi.

Topuklarım kıcına baskı uyguluyor, beni daha sert alması için yalvarıyordu.

O yaptı.

Tırnaklarım kafa derisini kazıyor, tıpkı sikinin beni aşağıdan dövdüğü gibi, diliyle ağzımı sikmesini istiyordum.

O da kabul etti.

İstedığım her şeyi verdi. İnlemelerime uymak için hızı arttı. Leğen kemiğini benimkine doğru döndürerek onu en çok arzuladığım yerime vurdu. Ve kalçalarımı kavrayarak her hamlesinde kanımı ateşleyecek şekilde bana açtı verdi.

Mükemmeldi.

Hayatımın en muhteşem birleşmesiydi.

Tüm beklentilerimi aştı.

Çünkü alttaki pozisyonuma rağmen benim kullanmama izin veriyordu. Vücudumu okuma şeklinden, isteklerime ve ihtiyaçlarıma kendi yetenekli manevralarıyla tepki vermesinden bunu hissedebiliyordum.

Gerçekten ne yaptığım hakkında hiçbir fikrim yoktu. O da bunu biliyor olmalıydı. Yine de beni takip etti ve aynı zamanda bana küçük hareketler öğretti.

Mesela alt bedenimi hafifçe eğerek onu nasıl daha derine alacağımı.

Çok fazla oksijen olmadan nasıl öpüşülür.

Birbirimizi nasıl seveceğimizi, okşayacağımızı ve delirteceğimizi.

"Lütfen," diye yalvardım ona, ifade edemediğim bir şey istiyordum. Klitorisime her dokunduğunda haykırmak istiyordum. Bu yeterli değildi. Vahşi itişler bile beni zorlayamıyordu.

Belki de gelmek için kızgın olmam gerekiyordu.

Kızgınlık dönemi dışında hiç denemedim.

Bu düşünceyle gözlerimden bir damla yaş süzüldü. Kendimi gergin hissediyordum, patlamanın eşiğindeydim, tıpkı regl dönemime erkeksiz girdiğimde ve görünürde rahatlama olmadığında hissettiğim gibi.

Yandı.

Ached.

Öfkeyle tırnaklarımı sırtına geçirdim. Azarlaracasına çenemi ısırıldı. "Sabırlı ol."

Cevap olarak neredeyse ona hırlayacaktım. Acı içimi parçaladı, gözlerimin arkasındaki nemi daha da artırdı ve onun adını haykırdım. Bu hem bir uyarı hem de bir yalvarıştı.

"Seni oraya götüreceğim," dedi burnunu elmacık kemiğıme doğru çekerek. "Ve birlikte uçacağız."

Uçmak istemedim. Patlamak istiyordum. Kendimi bu büyüyen işkenceden kurtarmak, içimdeki cehennemi serbest bırakmak ve tam bir sessizlik yumağına dönüşmek.

Ama asla gelmeyecekti.

Deneyimlerimden biliyordum, kendi seçtiğim bir saklanma yerinde bunu birçok kez yaşamıştım. Ancak, şimdi bana teselli verebilecek bir erkek vardı, ama kendini tutuyordu ve nedenini anlamıyordum!

Ağızım boynundaki tendonun etrafına kenetlendi, dişlerim derisini deldi.

Yanıt olarak göğsü guruldadı ve donup kalmama neden oldu. Ama bu bir hırlama değildi.

Pek sayılmaz.

Daha çok zevkle karışan öfkeli bir ses.

Bir inilti.

"Seni o kadar derinden düğümleyeceğim ki, seni bırakmam için bana yalvaracaksın ama bırakmayacağım," dedi, sesi alçak ve baştan çıkarıcıydı. "Siktir, Daciana. Beni çok sıkı kavırıyorsun. Çok mükemmel." Bana çarptı ve ikimizin de çığlık atmasına neden oldu.

Şimdi kızgınlık onu ele geçiriyordu.

Onu bir şiddet modeline zorluyor.

Sadece... Hoşuma gitti.

Her itiş acıyordu ama aynı zamanda içimdeki basıncı artırıyor, beni içten içe ısıtıyordu.

Onu kendime çektim, tüm gücümle tutunurken bacaklarım sıkıştı, bana verdiklerini aldım ve daha fazlasını talep ettim.

Sıcak.

Sert.

Mmm.

Isırdığımdan beri kanı ağızımdaydı, özü baharatlı ve erkeksi. Dudaklarımı yaladım, başka bir tat için can atıyordum ama kıpırdayamıyordum, gücü karşı koyamayacağım kadar fazlaydı. I

memnuniyetle karşıladı. Bundan zevk aldım. Kalçalarımızın her buluşmasına bayıldım.

Onun büyüdüğünü hissettim.

Şaftının dibinde titreşen düğümü hissetti.

Duvarlarım gerildi, hissetmeyi arzuladığım kısmına masaj yaparak onu serbest bırakmaya çağırdı.

"Siktir," diye inledi, sesi kulağıma bir nefes gibi geliyordu, dudakları boynumu okşuyordu.

İşte bu kadar. O gidiyor-

Düğümü içinden fırladı, kendini içimin derinliklerine sabitledi ve ben unutulmaya yüz tutarken düşüncelerimi parçaladı.

"Elias!" Çığlık attım, zevk dalgaları beni tepeden tırnağa sarsarken bedenim onun altında sarsılıyordu.

Cevap olarak küfretti, ismim kısa bir süre sonra dudaklarından bir dua sözcüğü gibi döküldü.

"Oh, oh, oh," deyip duruyordum, gerçekliğimin yerini o kadar enfes ve gerçek bir şey almıştı ki ruhuma saldıran coşkunun ötesini düşünemiyordum.

Sürekli devam etti.

Beni büyüğü altına aldı ve görüşümü kararttı.

Evet,

evet.

Bu.

olabileceğini hiç bilmiyordum!

Elias hareket etti.

Dünya değişiyor.

Buna izin verdim, umursamıyordum, odaklanamayacak kadar kendimden geçmişim. Beni sıcak tuttu. Güvende tuttu. Kolları sırtımı sımsıkı sarmıştı.

Daha önce kürek kemiklerim toprağa değecek şekilde yerde yattığım için bu bana biraz garip gelmişti. Gözlerimi kısarak açtım ve başımı Elias'ın göğsünde buldum, siki içimde titreşmeye devam ederken bacaklarım beline yayılmıştı.

"Ben de böyle hissedebileceğimi hiç bilmiyordum," diye fısıldadı Elias. "Yani, biliyordum ama hiçbir şey gerçek deneyimin yerini tutamaz."

Kaşlarımı çattım. "Sesli mi düşünüyordum?" Vay canına, bu benim sesim mi? Sanki çok bağırıyormuşum gibi cızırtılı çıktı.

Kıkırdadı, parmakları saçlarımı okşadı. "Evet, bebeğim. Ama lütfen devam et. Egom için harika."

Başımı kaldırdım ve çenemi göğsünde dengeledim. "Nedense bundan şüpheliyim."

Cevabımı derin bir gümbürtü karşıladı - onun mırıltı versiyonu. Omuzlarım anında gevşedi, tüm bedenim onunkine karşı gevşedi. "Bu sesi seviyorum," diye itiraf ettim.

"Biliyorum," dedi usulca, parmakları hâlâ saçlarımdaydı.

"Seni rahatlatması hoşuma gidiyor." Dokunuşu sırtıma doğru ilerledi, aşağı ve yukarı doğru yumuşattı, sarsıntılar hala ikimizi de titretirken beni okşadı. "yaktım mı?" "Hayır," dedim, soruyu değerlendirmeye bile gerek duymadan. Beni incitmiş olsa bile, sonunda aldığım zevk bunu telafi etti. Ve deneyimimizle ilgili hiçbir şeyi değiştirmezdim. Bir kısmı hariç. "Beni ısırmadın."

Buna hazırlıklıydım. Beklemiştim. Yine de hiç gelmedi.

"Mmm, istedim," diye itiraf etti, avucu hala Sırtımın ortasına. Dizleri beni daha yukarı itecek şekilde bükülürken diğer eli enseme kavramak için hareket etti, böylece ağızlarımız birbirine yaklaştı. "İki gün içinde kızıştığında seni sahipleneceğim Omega. Her yönden. Bu sadece benim seçmemdi."

"Seçmeler mi?" Tekrar ettim.

Gülümsedi. "Evet. Sana kur yapıyorum, unuttun mu?" Kelimeler dudaklarımda bir nefesti ve omurgamdan aşağı bir ürperti gönderdi.

"Kur yapma yöntemini sevdim," diye cevap verdim, iç duvarlarım onun şaftını sıkarak kanıtladı. "Bütün gece bana kur yapmaktan çekinme."

Beni tekrar yatırdı, bir eli enseme kalırken diğeri göğsümü avuçlamak için yukarı çıktı. "Bu yuvanda oynamak için bir davet mi, Daciana?"

"Bu, ne istersen yapman için bir davet," dedim ona ve bunu kastettim.

"Bu çok tehlikeli, tatlım. Sana ne kadar çok şey yapmak istediğimi tahmin bile edemezsin."

Aslında, onun ne istediği hakkında oldukça iyi bir fikrim vardı. Bu yüzden ilk seferimizde kendini tuttuğunu biliyordum. "Sen değerli bir eşsin, Andorra Sektörü'nden Elias," dedim, daha önceki sözlerimi tekrarlayarak. "Kızgınlığım hakkında söylediklerimde ciddiymdim. Senin olmanı isterdim."

"Önce sen mi koşmaya çalışacaksın?" Sesindeki alaycı ifade bundan hoşlanabileceğini söylüyordu. Ama bu bilinmeyen bölgede böyle tehlikeli bir oyun oynamaktan daha iyisini biliyordum.

"Hayır," diye fısıldadım. "Çünkü başkasının beni yakalaması riskini almak istemem." Birileri yakalayabilirdi de. Özellikle de burada, saklanacak hiçbir yerimin olmadığı bir yerde.

Ciddileşti, dokunuşu göğsümden yüzüme, başparmağının alt dudağımda gezindiği yere doğru yükseldi. "Sana başka kimse dokunmayacak, Daciana. Sana söyledim, benim olanı paylaşmam."

"Henüz senin değilim," diye hatırlattım ona.

Elias başını eğdi, bakışlarında sinsî bir pırıltı vardı. "Sevgilim, seni inime götürdüğüm an benim oldun. Herkes biliyor. Ve iki gün içinde bunu kalıcı hale getireceğim." Yüzümü bıraktı ve karnımı avuçladı. "Geleceği birlikte yaratacağız, Omega. İlk Ash ve X-Clan melezi."

"Uyumlu olduğumu varsayıyorum." Henüz kesin olarak bilmediğimiz bir şey. "Beni eş olarak kabul edip edemeyeceğini bile bilmiyoruz." Bu düşünce bile midemi bulandırdı. Çünkü Elias beni kendi eşi olarak işaretleyemezse, Gölge Bölgeleri'ne geri gönderilecektim.

Damarlarımda buz
dolaşıyordu. Eve gitmek
istemiyordum.

Çünkü benim yoktu.

Elias'ın benim olmasını istedim. Onunla kalmak. Seçilmek. Çiftleşmek için. Tıpkı söylediği gibi bir gelecek yaratmak için.

"Şşşt," diye sustu Elias, mırıltıya benzeyen titreşimi bir kez daha etrafımı sardı. "Bunu , tatlım. Daha başlamadan pes etme." Düğümü çözüldü ve içimin boşaldığını hissetmeme neden oldu.

Bacaklarımın arasından sızan ortak zevkimizle içimden sıyrıldı.

İçimde hiçbir yaşam belirtisi yoktu.

Karnımda bebek yoktu.

Olması gerektiğinden değil; henüz kızışmamıştım.

Peki ya dört ya da beş gün sonra kızgınlıktan çıktığımda aynı his beni vurursa ne olacaktı? Kendimi sahipsiz mi bulacaktım? Yine yapayalnız mı?

Bu ihtimal yüreğimi parçaladı.

Bir noktada Elias'ın benim olmasına karar vermiştim; bu dünyada hiçbir seçeneğim yokken tehlikeli bir karardı. Özellikle de bu seçenek elimden kolayca alınabilirdi.

Elias'ın yankıları arttı, dudakları nemli yanaklarımda gezindi. Ağladığımı fark ettim. Onun benim olmadığı düşüncesi beni gözyaşlarına boğmuştu.

"Hadi şimdi kubbeye geri dönelim ve biraz yemek yiyelim. Sonrasında kendini daha iyi hissedeceksin. Sonra belki beni yuvana davet edebilirsin." Boynuma sokuldu ve dudaklarını dudaklarımın üzerinde gezdirdi. "Tamam mı?"

Yutkundum, bir yumru boğazımı tıkadı. Tek yapabildiğim başımı sallamaktı.

Kendimi endişelendirmek hiçbir işe yaramadı. Bunu biliyordum. O da biliyordu. Kaderin bize neler hazırladığını sadece zaman gösterebilirdi.

Şimdilik hareket etmeye devam etmeliydim. Amacıma odaklanmalıyım. Seçtiğim Alfa ile gerçeği aramak. Ve bu büyük deneydeki rolümü oynayacaktım.

Eğer onun olamayacağımı öğrenirsek, o zaman gerçekte başa çıkabilirim.

Bu arada, kalbimi katılaştırmaya çalışırdım. Ne olur ne olmaz.

Ancak, onu kurt formunda kıyafetlerimize kadar takip ettiğimde, bu görevin imkansız olduğunu gördüm. Adımlarımı kontrol etmek için geriye her bakışında, bakışlarındaki bağlılığı yakaladım. İkimiz de giyinirken, bana olan arzusunun kokusunu aldım. Ve eve döndüğümüzde, onun kollarındaki hayatın neler gerektirdiğini deneyimledim. Kanepede bana sarıldı ve ruhumu okşayan lezzetli tatlardan oluşan çökmekte olan bir yemek yedik. Sonra beni yuvama götürdü ve gecenin geç saatlerine kadar bana sarıldı, mırıltısı kulaklarıma müzik gibi geldi.

Hayatım boyunca kendimi hiç bu kadar bütün ya da önemsenmiş hissetmemiştim.

Elias beni en iyi şekilde hayata döndürdü.

Birkaç gün içinde bana sevebileceğimi öğretti.

Ve ruhumun her zaman hayalini kurduğu kişi olabileceğini.

Duşan beni buraya gönderdiğinde, laboratuvarı parçalara ayrılmayı ve hayatımın bir santimine kadar becerilmeyi bekliyordum. Halkı bana kur yapma sözü vermiş olabilirdi ama onlara inanmamanın daha iyi olacağını biliyordum. Caspian'ın buraya gelirken uçakta söylediği sözleri gerçek olarak kabul ettim, Alfaların düğümleriyle beni nasıl parçalayacaklarına dair yaptığı şakaları.

Elias tarafından ikiye bölünmüş hissettim. Buna şüphe yok. Yine de çok lezzetli bir şekilde olmuştu. Tekrar yaşamak için can attığım bir şekilde.

Bu düşünceyle kalçalarımı sıktım, kayganlığım yuvamın kozasına nüfuz etti.

"Sen bir muammasın," diye fısıldadı Elias, göğsünü sırtıma dayayarak. "Bir an senden korku ve acı kokusu alıyorum. Bir sonraki an, tahrik. Zihnini beni büyülüyor, Daciana." Avuç içi karnımdan aşağı, onu en çok arzuladığım yere doğru kaydı. Tısladı, parmağı kıvrımlarımdan yukarı doğru çekilerek hassas sinir yumağımı çevreledi. "Sırılsıklam olmuşsun, sevgilim."

Sözleri beni daha da ıslattı, ağzımdan küçük bir inilti çıktı.
Hiç olmamıştı. Çoğu erkek
beni korkuturdu.

Bu sefer içgüdülerimle savaştım, umutsuzca hormonlarımı
dizginlemeye çalıştım ve kuru kalmayı başaramadım.

"Neye ihtiyacın olduğunu biliyorum," diye devam etti,
yumruma baskı uygulayarak. "Elimi sür bebeğim." Dudakları
boynumu okşuyor, tahriki kıcımda büyüyordu.

İkimiz de yuvama çıplak girmiştik. Elias'ın gömleğini tek
kelime etmeden almış, pantolonunu çıkarıp şifonyerin üzerine
koymadan önce onu da sığınağıma eklemiştim. Yine benim
önderlik etmeme izin vererek kıpırdamadı ve sadece benim
soyunup güvenli sığınağıma girmemi izledi. Girmesi için
yeterince yer bıraktığımda o da bana katıldı.

Tek kelime yok.

Sadece önergeler.

Ve ben bunu sevdim. Konuşmama gerek kalmadan beni
anlamasına bayıldım. Sadece bu yeteneği bile onu benim için
mükemmel yapıyordu.

Şimdi kalçalarımı onun eline doğru sallayarak arzuladığım
zevki arıyordum. Bu ahlaksız ve yeni bir şeydi. Tatmin edici
de. Boğazıma karşı mırıldandı, kulağıma beni tekrar
düşümlemeyi, kıcıımı, ağzımı, elinden gelen her şekilde tekrar
tekrar almayı ne kadar çok istediğine dair kirli kelimeler
fısıldadı.

Her fantezi zihnimde canlı bir resim ve beni hedefime
daha da yaklaşıtıyordu.

Ne yaptığını biliyordum. Beni hazırlıyordu. Kızgınlık
dönemimde bana ne yapmak istediğini tam olarak
anladığımdan emin olmak. Rızamı garanti ediyordu. Ve bunun
için ona tapıyordum. Beni şaşırtmak istemiyordu ama canının
istediği her şeyi yapmasına izin vermemi bekliyordu.

Ve detaylandığı her şeyi istediğimi fark
ettim. En sert tasvirleri bile.

Ellerimi arkamda ve yüzümde kilitli tutarken beni
arkamdan becermekten bahsettiğinde

yastıklara gömüldüm, boşaldım. Görüntü beni derinlerde bir yerden vurmıştu, tüm kontrolümü ona bırakma ve en zayıf anımda benimle ilgilenmesi için ona güvenme fikri çözülmeme neden oldu.

Çünkü ona zaten güvendiğimi fark ettim.

Daha önce hiç kimseye vermediğim bir hediyeyi, bu erkek rekor bir sürede hak etmişti.

Sırf bu yüzden bile onu sevmeye başladım.

Zirveden indiğimde kollarında döndüm ve onu öptüm, içimde uyandırdığı duyguları hissetmesine izin verdim. Ve sikini kaygan kanalıma soktuğunda, bu sefer farklı olacağını biliyordum. Daha yavaş bir çiftleşme. Bedenlerimizin kendilerini daha iyi tanıması için.

Bacaklarımı açarak onu karşıladım ve üstüme yerleşmek için beni sırtüstü ittiğinde inledim.

Ağırlığı doğru
hissettirdi. Öpücüğü
mükemmeldi.

Elleri yanlarımda aşağı yukarı geziniyor, markaları beni kendi markaları olarak kabul ediyordu.

Şaftı nemli sıcaklığıma mükemmel bir şekilde oturdu. Daha önceki acım çoktan gitmiş, yerini gelecek zevkin bilgisi almıştı.

Beni yavaşça ve iyice içine aldı, düğümü her vuruşta daha da yükseliyordu.

Tembelce . Birbirimize
tapıyorduk.
ibadet etmek.
Ezberlemek.

Ona doğru eğildim ve o da gözlerimi yaşartan parçamı okşayarak daha derine kaydı.

Bu sefer konuşmadık. Artık kirli kelimeler yoktu. Sadece biz, yuvamız ve aşağıda birleşen bedenlerimizin sesleri vardı. O anda kalbimin bir parçası daha ona gitti, ruhum onunkinin içinde eridi.

Düğümü içimde yuvasını bulurken iniltilerimiz havaya karıştı, tohumu rahmimi doldurdu ve beni

bir kez daha orgazm olmak için.

Dudaklarına karşı gülümsedim, birlikte yaşadığımız coşkunun tadını çıkarıyordum. Beni durgun bir hale soktu, öyle ki göz kapaklarımın ardında yıldızlardan başka bir şey kalmayıncaya kadar gözlerimin kaymasına neden oldu.

Mmm, evet.

Sonsuza kadar burada kalmak istedim. Ve öyle de yaptım.

O içime boşalmaya devam ederken bile bilincim uyku haline geçti. Belki şanslıysam beni benzer bir şekilde uyandırabilirdi.

OceanofPDF.com

ELÍAS

"ARTIK TEST YOK," dedim ve mutfağımda yankılanan bir kesinlik içinde kahve fincanımı tezgâhın üzerine koydum.

Ander karşımda durmuş, kalın kollarını geniş göğsünün üzerinde kavuşturmuştu. "Ceres kayışların ne kadar sıkı olduğunu fark etmedi çünkü bundan hiç bahsetmedi, E. Bunu ona karşı kullanamazsın. Bu sadece görevimizi engelliyor."

"Görevimiz onun bir X-Clan Kurdu ile üreyip üreyemeyeceğini bulmak ve bu cevabı önümüzdeki hafta içinde size vereceğim." Bu konuda pazarlık yapmayacaktım. Başka deney olmayacaktı. Daha fazla kurcalamak ve dürtmek yok. Daha fazla laboratuvar ziyareti olmayacaktı. "O bir kurt Ander, denek değil."

Nefesini dışarı üfledi. "Bunu farklı bir açıdan düşünün. Ceres'in gebe kalma yeteneğini arttırmak için bir şeyler yapması mümkün. Ama daha fazla örnek almadan bunu bilemeyiz."

"Bir hafta boyunca bunu benim yöntemimle yapsak ve bu yaramazsa, bunu daha sonra tartışsak nasıl olur?" Yine de ona siktir olup gitmesini söyledim çünkü ruhlarımız birleşse de birleşmese de kızgınlık döngüsünün sonunda benim eşim olacaktı.

Altın rengi gözlerindeki bakış bana içimi gördüğünü söylüyordu. Ayrıca bunun kazanamayacağı bir savaş olduğunu bildiğini ve Ander Cain'in savaşlarını her zaman akıllıca seçtiğini söyledi. "Sen

Başka biri olsaydın, onu bir saat içinde Ceres'e sunmanı talep ederdim, değil mi?"

Sırıttım. "Dikkatli ol Cain, yoksa minnettarlık belirtileri gösterdiğini düşüneceğim."

Homurdandı. "Senin için minnettar olduğumu biliyorsun, salak." "Kelimelerle aran gerçekten çok iyi," diye takıldım ona. "I

Umarım eş adayınız için daha çok çabalıyorsunuzdur."

Yüz hatlarındaki tüm mizah belirtileri kayboldu, dudakları düzleşti. "Bunun için eşimin benimle konuşması gerekir ki şu anda bunu yapmaktan pek hoşlanmıyor gibi görünüyor."

"Neden olduğu hakkında hiçbir fikrim yok," dedim şaşırmış gibi yaparak. "Götün teki falan değilsin ya." Çiftleşmeden onu hamile bırakmak. Ne sikim bir hareket.

Bakışları daraldı. "Bunu neden yaptığımı biliyorsun." "Evet, biliyorum. O biliyor mu?"

Kaşlarımı kaldırarak sordum. "Bu dersin amacını boşa çıkarır."

"Evet, haklısın. İletişim asla iyi bir fikir değildir." Alaycılığımı gizleyemedim. "Sana ilişki tavsiyesi verenin ben olacağım kimin aklına gelirdi?"

Sektör Alfa'dan bir homurtu daha. "Herkes bunu benden daha iyi yapabileceğini düşünüyor gibi görünüyor."

Daciana tişörtünden başka bir şey giymeden oturma odasına girdiğinde, "Çünkü görünüşe göre yapabiliriz," diye cevap verdim. Gözlerini benden ayırmıyor, tek kelime etmeden onay istiyordu. Kolumu kaldırarak bana katılmasını işaret ettim. Dudakları hafifçe kıvrıldı, yanakları kızardı ve ilerlemeye devam etti.

Kendini yanıma yaslarken başı omzuma mükemmel bir şekilde oturdu. Ander onu izlerken başının tepesini öptüm. "Günaydın prenses," diye mırıldandım.

"Günaydın," diye fısıldadı.

"Aç mısın?"

Başını salladı. "Evet."

"O zaman iyi ki üç kişilik yumurta yapmışım." Ander kahvaltıya kalmayı planlıyordu çünkü benimle Daciana ve onun çiftleşme potansiyeli hakkında konuşmak istiyordu. Ben de

önce deney tartışmasını ele alarak benim duruşumu bildiğinden emin oldu. Tartışmaya açık değildi. Teorileri eski yöntemlerle test edecektik.

Dolaptan tabakları aldım, porsiyonları böldüm ve tezgahın üzerinden yemek alanına doğru kaydurdım. Ander de benim işaretime uyarak çekmecelerden aldığı gümüş takımlarla masayı hazırladı ve tabakları çeşitli yerlere yerleştirdi. Sonra fincanlarımızı aldı ve Daciana'ya baktı. "Kahve ister misin?"

Başını iki yana salladı. "Hayır, teşekkür ." "Meyve suyu?" Bastırdım. "Süt? Su?"

"Çayınız var mı?" Umutlu bir bakışla ocağıma baktı.

"Bilmiyorum ama size çay getirebiliriz." Ander, teknoloji ticareti yeteneğimiz sayesinde dünyanın dört bir yanından sayısız ürün tedarik ediyordu. Adam gerçekten çok zekiydi. "Ne tür çay seversiniz?"

Daciana birkaç lezzet listeledi ve Ander ben ekranı açmaya fırsat bulamadan bir mesaj gönderdi. "On dakika," dedi, oturdu ve kahve fincanını eline aldı.

"Bu da ne?" diye sordu yol arkadaşım, Ander'in bileğine .

"Yani, bunun bir saat olduğunu biliyorum ama..." Başını eğerek cihazı inceledi. "Bundan daha fazlası var." "Çok daha fazlası," diye kabul ettim ve ona bir bardak su doldurdum. Çayı gelene kadar onu oyalayacaktı. "Bende de bir tane var," dedim kazağımın kolunu kıvrarak. "Aslında saat formunda bir bilgisayar. Kurt olduğumuzda bizimle birlikte yer bile değiştiriyor."

Dudakları aralandı. "Nasıl?"

Ander kahvesinden uzun bir yudum aldıktan sonra, "Teknoloji bizim başlıca ihraç ürünümüz," diye cevap verdi. "Duşan'ın bizimle ticaret yapmaya bu kadar hevesli olmasının bir nedeni de bu. Shadowlands Sektörü bizim kadar gelişmiş değil."

Daciana onun için çektiğim koltuğa oturarak, "Az bile," diye mırıldandı.

Yanımdakine yerleştim ve kolumu onun sandalyesinin arkasına doladım, karşımızda Ander'in bakışlarıyla karşılaştım. "Dâhi olan sensin. Ona küçük aletin ne işe yaradığını göster."

Bununla alay etti. "Bunu ben icat etmedim."

"Hayır, sen sadece bunu yapan ekibi organize ettin." Omega'ma odaklanmadan önce ona bilmiş bir bakış attım. "Sizi kandırmasına izin vermeyin. Göründüğu kadar alçakgönüllü değil."

"Pislik herif," diye mırıldandı Ander.

"Ben de sana, sık kafalı," diye karşılık verdim, çatalımı elime alarak. "şimdi senin için yaptığım yemeği ye."

En eski dostum bakışlarını daralttı. "Bana niyetinin önündeki yerini hatırlatmak zorunda bırakma kendini. Hiç hoş olmayacak."

şimdi alay etme sırası bendeydi. "Sanki yapabiliymişsin gibi."

Daciana kolumun altında titredi, bakışları artan bir endişeyle aramızda gidip geliyordu. Belli ki iğnelemelerimizi anlamamıştı.

"O benim en iyi arkadaşım," dedim usulca. "Sık sık tartışırız."

Ander ağzına bir lokma yumurta atmadan önce, "Çünkü senin niyetin bir pislik," diye ekledi. "Ama en azından yemek yapabiliyor."

"Evet. Bu benim tek kurtarıcı özelliğim." Daciana yanımda rahatlarırken ben de kahvemle ona kadeh kaldırdım ve bir yudum aldım.

"Senin birçok iyi özelliğin var," diye mırıldandı. "Ve ben senin bir pislik olduğunu hiç düşünmüyorum."

Dudaklarım kıvrıldı, sözleri kalbimi ısıttı. "Teşekkür ederim."

Sırıtişıma küçük bir sırtıtişla karşılık verdi, sonra yemeye başladı.

Ander o keskin bakışlarıyla bizi izledi, omuzlarında bir miktar tedirginlik vardı. Onaylamadığı için değil. Hayır, niyetiyle arasındaki sorunlarla bir ilgisi olduğunu sezmiştim.

Dişi olanın insanlarla birlikte büyümeş olması nedeniyle durumları tamamen farklıydı. Daciana en azından bizim dünyamızı ve onun içindeki yerini anlıyordu. Katriana - Ander'in seçilmiş eşi - anlamıyordu. Ve birkaç hafta önce kaçmaya çalışarak bunu kanıtlamıştı. Bu yüzden cezalandırıldı. Sadece onun itibarını tehlikeye atmakla kalmadı, aynı zamanda bu süreçte kendi hayatını da riske attı.

Aptal kız.

İnatçı da.

Bu karmaşayı çözmek için kesinlikle elleri doluydu.

Daciana'nın çayı bugün binada çalışan Betalardan birinden geldi. Ufak tefek kadın tek kelime etmeden ortaya çıktı, taze bir fincan getirdi ve dolaplarımı daha fazlası için malzemelerle doldurdu. Ander ve ben başımızı sallayarak ona teşekkür ederken Daciana bizi izledi.

"Sevgililerinden biri mi?" diye sorarak yumurtalarımı boğazıma tıkamama neden oldu.

"Ne?"

Dairemden çoktan ayrılmış olan dişinin ardından başını salladı. "Beta. Sevgililerinden biri mi?"

"Hayır." "Neden böyle düşündün?" diye sormadan önce uzun bir yudum almak için kahvemi elime aldım.

"Dün birkaç kişiyle tanıştığımı söylemiştin. Onun da öyle biri olup olmadığını merak ettim."

Ander kaşlarını bana doğru kaldırdı. "Kiminle tanıştı?"

"Sly ve Candice, ben ona şehri gezdirirken," diye cevap verdim. İkisi de daha önce paylaştığımız kadınlar değildi, bu yüzden sorduğundan şüpheleniyordum. "Daciana'ya Beta dişilerimizin bu sektörde gönüllü olarak Alfalara hizmet ettiğini açıkladım."

"Bundan zevk aldıklarını söyleyecek kadar ileri gidebilirim," diye yanıtladı omuz silkerek. "İyi maaş alıyorlar, güzel evlerde kalıyorlar ve sınırlarını onlar belirliyor. Az önce çayınızı getiren Morgana, bina personelinin bir üyesi. Bir Beta erkeği ile mutlu bir evliliği var.

teknik laboratuvarlar. Andorra'daki herkesin bir işi vardır, Omega'larımız da dahil, ama bu onların seçimidir. Asla zorla değil."

"Yani Beta dişileriniz Alfalarınız tarafından cinsel olarak kullanılmaktan hoşlanıyor mu?" diye karşı çıktı, ses tonunun altında bir miktar alay vardı.

"Daciana," diye uyardım. Sektör Alfa'sıyla bu şekilde konuşamazdı, misillemeye yol açmadan olmazdı.

"Sadece, benim göre, kadınlar genellikle başka fırsatları olmadığı için bu mesleğe zorlanıyorlar." Konuşurken Ander'in bakışlarıyla karşılaşma cesaretini gösterdi, meydan okuması çenesinin gerilmesiyle belirginleşti.

Adam gözlerini kırpmadan ona baktı. "Deneyiminiz sınırlı," diye cevap verdi.

"Ben bir fahişenin evinde büyüdüm," diye karşı çıktı.

Ander homurdandı, hem onun itaatsizliğinin devam etmesine hem de seçtiği terime karşılık olarak. Ona daha sıkı sarıldım. "Dikkatli ol, Daciana. O benim en iyi arkadaşım olabilir ama aynı zamanda Sektör Alfa'sı."

"Geçmişinin farkındayım Daciana, bu yüzden ses tonundaki suçlamayı görmezden geleceğim. Ancak şu anda Sektör Alfa'nızın Duşan değil, ben olduğumu unutmamalısınız. Ona gösterdiğiniz saygının aynısını bana da göstermelisin."

"Duşan'la hiç tanışmadım," diye cevap verdi.

"Yine de, öyle olsaydı, onunla asla şu anda benimle konuştuğun gibi konuşmazdın diye düşünüyorum," diye karşılık verdi, sözlerinin altında bir azarlama notu .

Yutkundu, yanağının içini çiğnerken bakışları sonunda yere düştü. "Hayır. Hayır, yapmazdım."

Ander, "O zaman benim de farklı olmamalıyım," diye üsteleyerek fikrini belirtti.

Dudaklarından kalbimi acıtan bir özür dökülürken sarışın başı sallandı. Haddini aşmış mıydı? Evet. Ama nedenini de anladım.

"Dün tanıştığınız Sly bir laboratuvar teknisyeni," diye açıkladım usulca. "Alfalarla oynamayı seçiyor.

hafta sonu çünkü zevkten hoşlanıyor."

Ander, "Candice de dünya kaosa sürüklenmeden önce eczacı olduğu için Riley'ye ilaç malzemelerini düzenlemede sık sık yardım ediyor," diye ekledi. "O da sadece hafta sonları kendini şımartıyor, çünkü tercihlerine uygun bir Beta bulamadı."

Daciana gözlerini kırptırdı. "Yani seçenekleri var."

"Evet," diye onayladı Ander. "Benim sektörümdeki herkes kendi profesyonel yolunu seçme fırsatına sahip. Ben sadece toplumumuza bir şekilde geri dönmelerini istiyorum."

"Peki ya Omegalarınız?" diye sordu, bakışlarını tekrar kaldırarak, bu sefer daha az cesur bir tavırla. "Onlar ne yapıyor?"

"Riley bir doktor, bunu biliyorsunuz. Diğerlerinin çoğu birincil sorumlulukları olarak çocuk yetiştirmeyi tercih ediyor, ancak bazıları pozisyonlarını koruyor. Örneğin Alyona bir öğretmen." Onu inceledi. "Andorra'da yapmaktan hoşlanacağın bir şey var mı, Daciana? Yanında getirdiğin ve sürdürmenin senin için faydalı ya da keyifli olabileceği bir meslek?"

"Çiftleşme dışında mı?" diye sordu. Ander başını salladı.

"Evet."

"Bu tartışmalı bir konu değil mi? Eğer üreme için uygun bir aday değilsem, beni geri gönderirsiniz. Bunun ötesinde neler sunabileceğimi tartışmaya ne gerek var?" Ses tonundan bunu düşmanca bir tavırla değil, daha çok merakla söylediği anlaşılıyordu.

"Dalga geç benimle," diye yanıtladı Ander. "Elias'la çiftleşmenizin umduğunuz gibi gittiğini varsayalım. O zaman burada ne yapmak istersiniz?"

Önce bana, sonra Sektör Alfa'ya ve sonra tekrar bana baktı. "I..." Dudaklarını yaladı ve hafifçe yana çevirdi. "Yay konusunda oldukça yetenekliyimdir. Avlanabilirim."

Kaşları havaya kalktı.

Böyle bir cevap vereceğini hiç tahmin etmezdim.

Ondan şüphe ettiğim ya da esprili bir cevap olduğunu düşündüğüm için değil.

Aslında tam tersi.

"Huh," dedi Ander, kahvesini kaldırırken, bakışlarında eğlence vardı. "Belki de o senin ruh eşindir."

"Bunda 'belki' diye bir şey yok," diye karşı çıktım, ona hayretle bakarak. "Hiçbir hedefi ıskalamama becerim sayesinde Andorra Komutanı oldum." Artık çoğunlukla silah kullanıyordum, teknoloji çok daha gelişmiş ve tetik daha hızlıydı ama eskiden yay kullanmakta oldukça becerikliydim.

"Onu poligona götürmelisin. Bakalım ne yapacak," diye önerdi Ander.

Gülümsedim. "Evet. Sanırım tam olarak bunu yapacağız."

"Poligon mu?" diye tekrarladı, bir kez daha aramıza bakarak. "Atış talimi yapmak için bir yer." Tabağına başımı salladım.

"Yumurtalarını bitir de gidelim." Dolunaydan önce hâlâ birkaç günümüz vardı. Bu arada dünyamızla tanışmasına burada devam edebilirdik.

Ander onaylamak için hafifçe başını salladı.

Duşan'ın anlaşmasındaki kur yapma maddesini kabul eden kişi o olduğu için şaşırtıcı değildi.

Daha sonra, yay kullanma becerisinin değerlendirilmesi de dahil olmak üzere değerli herhangi bir şeyle ona geri rapor vereceğim. Bir avcıya ihtiyacımız yoktu - yiyeceklerimizin çoğunu diğer sektörlerden temin ediyorduk - ama yetenekli bir keskin nişancı her zaman işime yarayabilirdi. Evimizi korumaya yardımcı olmak için mi yoksa başkalarına, hatta belki de gençlerimize öğretmek için mi, göreceğiz. Onu adamlarımla birlikte bir göreve göndermemin imkânı yoktu. Ancak, birliğime faydalı olabileceği başka yollar da vardı.

Gülümsedim. "Beni şaşırtmaya devam ediyorsun, Shadowlands Sektöründen Daciana."

Bana baktı, mavi gözleri bir parça mutlulukla parlıyordu. "Sen de beni şaşırtmaya devam ediyorsun, Andorra Sektöründen Elias."

ELİAS

BAŞKA BİR TAM ISABET.

Bir nefes verdim ve başımı salladım. "Yay kullanmakta iyi olduğun konusunda şaka yapmıyormuşsun." Ona taktığım yüksek teknolojili yayla bile her hedefi vuruyordu.

"Bunlar evde yaptıklarımın çok daha iyi," dedi, tercih ettiğim izlenebilirlik oklarının metal uçlarını okşayarak. Bunlardan biriyle bir hedefi vurmak, kurbanın hayatta kaldığını varsayarsak, onları dünya çapında izlememizi sağlıyordu. Başlıklar kurbanın kanına sızmak için nanoteknoloji kullanıyordu.

Kesinlikle harika ama yeni çağımızda pek de kullanışlı değil. En azından Andorra'da değil.

Daha sonra ona bir tabanca verdim, becerisinin ateşli silahlara nasıl yansıdığını merak ediyordum.

Makineyi nasıl kullanacağını açıklamak biraz zaman aldı, sonra ona koruyucu başlık taktım ve silaha alışmasını izledim. Hemen kavramadı ama iki saatlik denemeden sonra bir ritim tutturdu ve hedeflerini şaşmaz bir isabetle vurmaya başladı.

Doğal bir şey.

Sözlerini bitirdiğinde gülümsemesi ıslıl ıslıldı, mavi gözleri parlıyordu. "Bu vahşi doğada çok daha kullanışlı olurdu."

"Hmm, yine de hiçbir şey bir yayın heyecanını yenemez," diye düşündüm.

O da kabul etti ve silahı bana uzattı. "Verimlilik çoğu durumda heyecandan daha üstündür."

"Doğru." Diğer yüksek teknoloji ürünlerini tanıtmadan önce ona silahı nasıl parçalarına ayıracağını gösterdim. Daciana beni heyecanlandıran bir hevesle izledi. Çoğu kadın silahlarla oynamayı tercih etmezdi. Bu arada, benim niyetim bunun için doğmuş gibi görünüyordu.

Ona kesinlikle uygun bir rol bulmamız gerekecekti, bir yandan gelişmesine izin verirken bir yandan da onu tehlikeden uzak tutacak bir rol.

Bir Omega olması onu doğal olarak daha zayıf gösteriyordu ve bu hiçbir silahın değiştiremeyeceği bir şeydi. Onu sahaya sürmek asla gerçekleşmeyecekti. Onu koruma içgüdümünden bahsetmiyorum bile, o alemde ikimizin de eğlenmesini imkansız hale getirecekti. Bu yüzden onun dahil olması için başka bir yol bulduk.

Bugün kullandığımız silahları yerleştirirken, "Bütün bunlardan sen mi sorumlusun?" diye sordu.

"Evet. Ander'in İkincisi olarak sektörün savunma ve güvenliğinden ben sorumluyum." Bu aynı zamanda benim infazcı geçmişime ve askeri istihbarat ve stratejiye olan genel ilgime de uyuyordu.

"İşte bu yüzden herkes size Komutan ," diyerek poligonun etrafına baktı ve yakındaki tüm erkeklerin hazır olda beklediğini fark etti. Ben gidene kadar öyle kalacaklardı, onlara geri çekilmelerini söylesem de söylemesem de itaatleri kararlıydı. Bir barın ya da daha az profesyonel bir arenanın rahatlığında rahatlayabilirlerdi. Ama onların Alfa'sı ve baş teğmeni olarak görev yaptığım bu yerde değil.

Ander sık sık benim sözümü onunkine tercih edeceklerini söyleyerek şaka yapardı.

Haksız değildi.

Elimi onun elinin içine soktum ve onu poligondan uzaklaştırıp üssün kenarındaki ofisime doğru çektim. Hazır buradayken, her şeyin beklendiği gibi gittiğinden emin olmak için kontrol edebilirdim. Nadiren sorun yaşıyorduk, sadece ara sıra insanların gıda sevkiyatlarımıza saldırmaya çalışması gibi aksaklıklar oluyordu.

Aptallar.

Daciana biz yürürken bakışlarını kaçırdı, itaatkâr Omega nitelikleri tam olarak sergileniyordu. Üssün etrafındaki erkeklerin çoğu Alfaydı ve ona olan ilgileri kokularından anlaşılıyordu. Ancak onunla konuşmaya ya da ona dokunmaya çalışmamaları gerektiğini iyi biliyorlardı. Onu henüz işaretlememiş ya da sahiplenmemiş olabilirdim ama niyetim onu yakın tutma şeklimden belliydi. Ayrıca Riley'den ödünç aldığı kot pantolonun üzerine benim tişörtlerimden birini giymişti.

Müsait olmadığı bariz bir şekilde ortadaydı.

Ve bunu sorgulamayı düşünen herkes doğrudan bana cevap verebilirdi.

Onu ofisimdeki kanepeye götürdüm, sonra da Jaxon'ın bana bıraktığı notları gözden geçirmek için masama geçtim. Önemli bir şey yoktu, bu da beni şaşırtmadı. Herhangi bir şey için bana ihtiyacı olsaydı arardı.

"Silahlarınız Enfekte üzerinde işe yarıyor mu?" Daciana birkaç dakikalık sessizliğin ardından sordu.

"Öyle."

Başını salladı. "Ama onları kullanmak için insan formunda olmanız gerekiyor. Yani size kurt olarak rastlarsa yine de ısırabilirler."

"Yapabilirler, evet. Ama biz onlardan çok daha hızlı koşuyoruz."

"Evet," diye kabul etti, rahatlamış görünüyordu. "Evet, öyle."

"Andorra'nın her yerinde saklanmış silahlar var," dedim bir süre sonra korkusunu fark ederek. "Bir sonraki koşumuzda bazılarının nerede olduğunu göstereceğim, böylece peşine bir Enfekte takılırsa nereye gideceğini bileceksin." Yanında ben olmadan koşacağından değil. Yakın zamanda değil,

Her neyse. Diğer kurtların ben yanlarında olmadan onu yalnız bırakacaklarına güvenmiyordum.

Örneğin, aynı odada dursam da durmasam da onu rahat bırakmayacağını bildiğim bir erkeğin yaklaşan kokusu.

Artur kapıyı çalmadan içeri girerek, "Ah, buraya ait olmayan bir koku aldığımı sandım," diye mırıldandı.

Ben onu açıkça görmezden gelirken Daciana koltukta kaskatı kesildi.

"Laboratuvar faresinin Ceres'le birlikte olması gerekmiyor mu?" Artur devam etti, ses tonunda küçümseme vardı. "Yoksa onu buraya malların tadına bakmamız için mi getirdin?"

Bunun gerçekleşme ihtimali karşısında çenem gerildi. "O benim."

"Senin mi?" Artur ona doğru yürümeye başladı. "Tuhaf. Bir iddia bağı kokusu almıyorum."

Masamdan kalkıp onun önüne geçtim ve Daciana'yı görmesini engelledim. "Ne istiyorsun, Artur?"

"Tüm bu yaygaranın nedenini görmek için elbette. Ander bizden Ash Wolves'u becermemizi bekliyorsa, bize sunulan numunenin tadına bakmak isterim. Siz de aynısını yaptığınıza göre, eminim anlayışla karşılırsınız."

"O müsait değil," dedim hiç istifimi bozmadan. "O yüzden nazikçe siktir git."

Bakışlarını daralttı. "Müsait değilim çünkü Ander ilk hakkı sana verdi."

Bunu bir cevapla onurlandırmadım.

Bunun Ander'le ya da onun bana olan sadakatiyle hiçbir ilgisi yoktu, her şey benim sektördeki konumumla ilgiliydi. Bu bölgedeki diğer tüm Alfalardan daha güçlü ve hızlı olduğum için ilk hakkı ben kazandım. Eğer buna meydan okumak istiyorsa, başımın üstünde yeri vardı.

Artur başını yana eğerek, "En azından paylaşabilirsin," diye mırıldandı. "Bunu hepimize Kül Kurdu amının bu zahmete değdiğini kanıtlamanın bir yolu olarak düşün."

Kollarımı kavuşturdum. "Onu paylaşacak olsam bile -ki paylaşmıyorum- bu asla seninle olmazdı."

Boğazından alçak sesle hırladı, hakaret zarif dış görünüşünü kesip geçti. "Dikkatli ol Elias, yoksa bu konuşmayı kişisel algılamaya başlayacağım."

"Kapıyı çalmadan ofisime girdiğin an kişisel bir şeydi," diye karşı çıktım.

" I dediği gibi, I was following the scent of something yanlış."

"Git, Artur."

Daciana arkamda inledi, vücudu iki öfkeli Alfanın sıcaklığına tepki veriyordu. Artur'un burun delikleri alevlendi, entrika bakışlarını kararttı. Tekrar hırladı, bu sefer daha düşük bir seviyede, çiftleşme çağrısını çağırıyordu.

Benim niyetimin zor sınırı.

Yumruğumu suratına indirdim ve onu duvara itmeden önce ofisimden dışarı çıkardım. "O senin değil."

"O senin de değil," diye hırladı ve beni gömleğimin yakasından yakaladı. "Romanya'dan gelen bir karavan çöprü için seninle kavga etmeyeceğim."

"O zaman elimi bırakıp gitmeni öneririm çünkü müstakbel eşim hakkında tek bir olumsuz kelime daha edersen kışına tekme basarım." Onu tökezletecek kadar büyük bir güçle kendimden uzaklaştırdım. "Burada hiç şansın yok, yaşlı adam. varken çek git." Çünkü bir daha homurdanırsa onu yok ederdim.

Bir ağız dolusu kan tükürdü, yumruğum düşündüğümde daha fazla hasar vermişti.

Üzgün değildim.

"Sen ve Ander bu Kül Kurtlarını zorla boğazımızdan geçirmeye çalışarak hata yapıyorsunuz," diye tersledi. "Onlar bizim soyumuzdan daha aşağı ve soyumuza layık değiller."

"Oysa daha birkaç dakika önce niyetimin tadına bakmak istiyordun," diye çıkıştım. "Aklını başına topla ve gözümün önünden çekil."

"Amlarının tamamen işe yaramaz olduğunu söylemedim. Hala düğümü kabul edebilirler. Ama biriyle çiftleşmeden önce öleceğim."

"Bunun senin için er ya da geç gerçekleşmesini memnuniyetle sağlarım," diye teklif ettim. "Bana bir tarih ver yeter, Artur. Mezarını hazırlayacağım."

Üzerinden saldırganlık akıyordu.

Bana saldırmak gibi pervasızca bir şey yapmaya karar vermesi ihtimaline karşı duruşumu hazırladım.

"İşe yaramaz ve uyumsuz olduğunu kanıtladığında, onu bana yolla," dedi sonunda, açık hakaretlerle yüzünü kurtarmayı seçerek. "İyi bir Omega sikişi işime yarayabilir."

Homurdandım. "Evet. Tabii." Bu asla gerçekleşmeyecekti. Daciana'nın uyumsuz olduğu kanıtlanırsa bile, onu vereceğim son kişi o olurdu. Bu sektördeki kadınlara saygı duymadığı iyi biliniyordu, bu yüzden işim bittikten sonra Omega'mı ona verebileceğime gerçekten inanıyordu.

Siktiğimin piçi.

"Başka bir şey var mı?" Kaşlarımı kaldırarak sordum. Başını salladı. "İşe yaramayacak."

"Göreceğiz," diye cevap verdim.

"Evet, öyle yapacağız," diye kabul etti, bakışlarında bilmiş bir parıltı vardı.

Onu koridorda bıraktım ve konuşmamızın bittiğini belirtmek için ofisimin kapısını kapattım. Tekrar içeri girmeyi seçerse, bu noktayı çok farklı bir şekilde eve götüreceğim.

Saatimdeki bir düğmeye tıklayarak bir ekran açtım ve Ander'e Artur'un davranışıyla ilgili hızlı bir not gönderdim. Bu onu şok etmeyecekti ama olayın belgelenmesi gerekiyordu. Çok daha yaşlı olan şekil değiştirici gün geçtikçe daha da taşaklaşıyordu. Yakında o ya da arkadaşı Enzo, Ander'e liderlik için meydan okursa hiç şaşırmam.

Genellikle ikincisi, yani ikisinden daha güçlü olan Alfa Enzo'ydu.

Ama Artur'un son zamanlardaki davranışları, bir sonraki denemeyi onun yapabileceğini düşündürüyordu.

Ne olursa olsun, bu iki pislik başarısız olacaktı. Bu sektörde Ander'e karşı bir mücadeleyi kazanabilecek tek kişi bendim ve bu asla olmayacaktı. Liderlik etme arzum yoktu ve bunu ikimiz de biliyorduk.

Parmaklarımı saçlarımın arasında gezdirirken Daciana'nın kanepedeki donmuş haline baktım. Neredeyse korkudan titriyordu.

Artur'un hırıltısını fark ettim, iç geçirdim.

Önünde çömelerek bakışlarıyla buluşmaya çalıştım ama bana bakmayı reddetti. "Hey," dedim usulca. "O gitti. Sorun yok." Parmak eklemlerimi yanağında gezdirmek için uzandım ve benden uzaklaştı, mavi gözleri benimkilere doğru parladı.

"Bana yalan söyledin."

Kaşlarımı çattım. "Hayır, yapmadım."

"Beni paylaşmayacağını söylemiştin." "Ve

paylaşmayacağım."

Kapıyı işaret etti, öfkesi hatlarını koyu kırmızıya boyamıştı. "Az önce o adama işin bittiğinde beni alabileceğini söyledin."

"Hayır, ben..." Duyduklarını düşünerek sözümü kestim.

Kanepeden atlayıp üzerime atlamak için o anı seçti. "Tıpkı evdeki Alfalar gibisin! Kadınları zevk için kullanıyorsun çünkü onlar sana daha fazlasını veremiyor ya da vermeye layık değiller!" Avuç içi göğsüme çarptı, öfkesi havayı kapladı. "Ash Wolves'un yapısı farklı olabilir ama biz senden aşağı değiliz. Biz... biz... biz kendi özeliz. Ve belki de X-Clan tohumunuzla uyumlu olmak istemiyorum. Belki de burada olmak bile istemiyorumdur!"

Bıraktım konuşsun.

Göğsüme gelen darbeleri kabul ettim.

Aramızdaki farklar ve bunların ne kadar önemsiz olduğu hakkında bağırmaya devam ederken. Kurtların nasıl kurt olduğunu. Belki Enfekte onu dönüştürebilirdi ama bu onu aşağı yapmazdı. Nasıl yanlış kokmadığını. Üreme yeteneğinden daha değerli olduğunu.

Bir e e ihtiya ı olmadığını. Bunların hiçbirini istemediğini. Onu sahiplenemeyece imden ne kadar korktuğunu.

Ve kaçınılmaz olarak, bunların hiçbirinde ciddi olmadığını, bana bir  ocuk verememe fikrinin onu a a ılık ve zayıf hissettirdi ini söyledi.

 fkesi bir hı kırı a dönüştü ve dizlerinin ba ı çözülürken onu yakaladım.

G zya larını öpmek için onu kollarıma çektim.

Güçlü Omega'm korkmu tu.

Bunu çok iyi saklamı tı ama yüzeyin altında hissetmi tim ve şimdi her şeyi görmeme izin veriyordu. Onu geri g nderece imden ya da daha kötüsü Artur gibi bir erkeğe verece imden duyduğu içsel korkuyu. Tüm varoluşunun başarısızlık için tasarlandı ını.  iftle memize bu kadar bağımlı hissetmekten ho lanmadı ını ama başka nasıl hissedece ini bilemedi ini.

Hayatının ilerleyen dönemlerinde onu daha değerli başka bir Omega için gözden  ıkaraca ımdan nasıl da endi eleniyordu.

Gerçekten arzuladı ım şeyi sağlamak için doğru geneti e sahip bir X-Clan Omega.

Onu kollarıma aldım ve kanepeye oturttum, g  s mden onu sakinle tirece ini bildiğim bir gümbürtü çıkarırken ona sıkıca sarıldım.

Kıvranıyordu ve ben ona daha sıkı sarıldım. A ladı ve ben de gözyaşlarını öperek uzakla tırdım. Bu sırada mırıldandım, onu yatı tırdım.

Ta ki sonunda sakinle ene kadar.

"Daciana," diye fısıldadım, dudaklarım kulağına yakındı. "Gelecekte ne olacağını henüz bilmiyoruz. Ama sana söz veriyorum, Artur gibi bir erkeğin sana dokunmasına asla izin vermeyece im. Asla."

 zg n bir şekilde ba ını salladı. "Ne dediğini duydum."

"  neleme yaptım, tatlım." Parmaklarımı saçlarının arasından geçirerek tatlı yüzünü ortaya çıkardım ve sulu gözlerini benimkilere yönlendirdim. "Bu sana değil, ona yönelik a a ılayıcı bir cevaptı." Bir sonraki sözlerimi duymasını isteyerek çenesini  imdikledim. "Sadece seni paylaşma fikri

beni çileden çıkarıyor, Daciana. Sana dokunan herkesi öldüreceğim. Anladın mı?"

Bakışlarımdaki gerçeği görmesine izin verdim, kurdumun şimdi ona baktığının farkındaydım. Suçluyu paramparça edecekti.

"Sen benimsin," diye ekledim, ses tonumdaki hırıltıya engel olamıyordum. "Benimsin, Daciana."

OceanofPDF.com

DACIANA

ELIAS'IN PROCLAMATION'I üzerimde titredi, sözleri ruhumu yaktı.

Koridorda duyduğum sözlere rağmen ona inandım. İçinden öfke fışkırıyordu, başka birinin beni alabileceği düşüncesi bile elini neredeyse acı verecek kadar neden oluyordu.

Çünkü beni paylaşmak istemedi.

Ve o aşarak konuşmuştu.

"Evet. Elbette." Elias'ın sözleri kafamın içinde tekrar tekrar oynadı, arkasındaki tonlama, onu çevreleyen kızgınlık kokusu.

İğneleme.

Kavramı anladım ama nadiren deneyimledim.

Bunu kaba olmak, diğer Alfa'nın terbiyesiz davranışlarına rakip olmak için yapmıştı.

"Senin," yavaşça kabul ettim ve bana kurt gibi bakan gözlerine derin derin baktım. Erkek beni tutarken, şimdi benimle konuşan onun kurduydı. Hatta hırlamıştı bile. Ve garip bir şekilde, aldırmamıştım.

Ağzını kendi ağzımla yakaladım ve onu öptüm.

Dillerimizin ilk dokunuşunu bana bahşetti, sonra bacaklarımın arasında hissettiğim bir iniltiyle kontrolü ele aldı. Kollarımı boynuna dolayarak ona sarıldığımda elleri kalçalarımaya düştü.

Kızgınlık döngüm bir ya da iki gün daha başlamayacaktı, yine de içim hazırlık için nemlendi ve bana kızgınlığımı hatırlattı.

Başka hiçbir erkek bende bu tepkiyi uyandırmamıştı.
Elias'a kadar.

Gömleğimi başımın üzerinden çekerek göğüslerimi ortaya çıkardı. Ağzı önce bir meme ucunun, sonra diğerinin etrafını sardı, dişleri hassas tenimi sıyırdı ve vücudumu tüylerim diken diken oldu.

Saçını çekiştirdim.

Daha fazlası için

hırladım. Onun

ısırtığını

arzuluyordum.

Bu adama çok bağlanmıştım.

Benim Alfa'm.

Elias'ım.

Sırtım kanepenin minderine çarpana kadar döndü, çok daha büyük olan formu üzerimde belirdi. "Seni becereceğim, Daciana," dedi. "Ve o kadar yüksek sesle çığlık atacaksın ki bu lanet çeyrekte herkes seni duyacak."

Kot pantolonumu açtı.

Fermuarı indirdi.

Ve derin nefes aldı.

"O tatlı amının içinde benim olduğumu bilecekler, sevgilim. Sana sahip olmak. Sana sahip olmak. Seni sahiplenmek."

"Evet," diye tısladım, kotumu çıkarmasına yardım etmek için kalçalarımı kaldırdım.

"Sonunda senin ne kadar değerli olduğunu anlayacaklar," diye devam etti, burnu dizlerimden iç uyluğuma doğru süzülüyordu. "Ash Wolf Omegas'ın X-Clan Omegas kadar güzel ve muhteşem olduğunu. Ve seni aldığım için beni kıskanacaklar, bebeğim." Son sözleri doğrudan ısınmış etimin üzerinde söyledi, nefesi hassas sinir demetimle alay ediyordu.

"Elias," diye nefes aldım ve parmaklarımı saçlarının arasından geçirdim.

"Sen benimsin," dedi dudakları ıslak kıvrımlarını titreterek. Dili içeri daldı, beni derinlemesine yaladı ve beni ahlaksız bir ihtiyaç içinde minderlerden eğilmeye zorladı.

Beni sadece hayalini kurduğum bir şekilde yutarken, benden daha fazla kayganlık doğrudan ağzına döküldü.

Cennet, diye düşündüm. Burası cennet.

Ağzını.

Dilini.

Dişleri.

Aman Tanrım, nefes alamıyordum. Gözlerimden çok farklı nitelikte yaşlar döküldü. Bu erkek kötüydü. Yetenekliydi. Mükemmeldi. Başkası için beni mahvediyordu. Ve ben şikayet edemezdim. Çünkü sonunda beni zevkle tanıştırmıştı. Gerçek zevkle. Dişi kurtların arzuladığı ama nadiren deneyimlediği türden. En azından benim hayatımda.

Ona biraz daha aşık oldum, ruhum yakında gerçekleşecek bir evlilikte onunla öreliyordu.

Farklılıklarımızın tüm endişeleri uçup gitti. Kaderlerimiz iç içe geçti.

Bana sahip çıkacaktı. Bunu iliklerime kadar hissettim. Tıpkı ona bir çocuk doğuracağımı bildiğim gibi. Onunki gibi siyah saçlı ve benimki gibi mavi gözlü bir çocuk.

Gülümsedim, bir kez daha ona doğru eğildim, alt karnım neredeyse acı verici bir şekilde sıkıştı. "Yaklaştın," diyebilirdim nefes verirken, nabzım kulaklarımda hızla atıyordu.

"Mmm, biliyorum," diye mırıldandı, gözleri benimkilere dikilmişti. "Benim için çığlık at, prenses. Adımı haykır."

Ağzını klitorisimin etrafına kapattı, sertçe emdi ve karşılık olarak orgazm olmamı istedi.

Ben de öyle yaptım.

Ona her şeyimi verdim.

Kalbimi.

Nefesim.

Benim

ruhum.

Adı ağzımdan bir ilahiyle çıktı, uzuvlarım titriyor, görüşüm bulanıklaşıyor, tüm bedenim onun için şarkı söylüyordu.

Ve sonra oradaydı, içime doğru kayıyordu, kot pantolonu açılmıştı ama hala bacaklarını sarıyordu. Aşınma üst baldırlarımı tahriş etti, ama dikkatimin dağılmasını memnuniyetle karşıladım, girişinin her santimini hissetmek için beni yeterince gerçekliğe geri çekmesine izin verdim.

"Bu acıtacak," diye beni uyardı.

Onu iç çekerek karşıladım, ağzı agresif bir şekilde benimkini kavrarken tırnaklarım boynunun arkasını ısıırıyordu.

Uyarılmışlığım dilini kapladı, beni sertçe becerirken beni yeni zirvelere yükseltti.

Eskisinden çok daha zor.

Hızlı.

Şiddet içeriyor.

Sanki yüzleşmeden arta kalan tüm hüsrânını kalçalarını benimkilere doğru her itişine kanalize ediyordu.

Ben aldım.

Kabul ettim.

Bundan zevk aldım.

Çünkü acıyla birlikte bir his girdabı oluşmaya başladı ve hepsi uyluklarımın arasındaki hassas boşlukta doruğa ulaştı.

Her ilerleyişim içimdeki ateşi körükledi.

Dudaklarım ve dilim boyunca dişlerinin her sürüklenişi birleşmemizi yoğunlaştırdı.

Ve pantolonunun hassas tenimi aşındıran lezzetli hissi daha fazlası için haykırmama neden oldu.

Elleri kalçalarımı kavradı, onu daha derinden almam için bana açtı verdi. Çürükler bırakacaktı. Onları gururla taşıyacaktım.

İhtiyacımız konusunda kesinlikle vahşiydik, duvarlarım onun etrafında kenetleniyor, beni daha sert almasını talep ediyordu. Ağzı neredeyse kanımı çekecek bir vahşilikle benimkine sahip çıkıyordu. Ve alt bedenlerimiz beni nefes alamaz hale getiren çılgınca bir hızla birbirine çarpıyordu.

Önemli olduğundan değil.

Zaten çılgılık atmakla meşguldüm.

Sesim kısılmıştı, parmaklarım onu ne kadar sıkı tuttuğumdan ağrıyordu. Ta ki daha fazla dayanamayıp onun önünde kendimden geçene kadar, iç kanalım onu sıkıyor ve beni takip etmesini istiyordu.

Elias adımı alçak sesle ve derin bir şekilde inletti, sonra beni içeriden sahiplenirken kükredi, düğümünün serbest bırakılmasıyla birlikte tohumu içime yoğun bir şekilde döküldü.

İçimde yepyeni bir zevk dalgası uyandırdı ve gözlerimden nem akarken beni üçüncü kez spirale gönderdi.

Nefes nefese kaldım, göğsüm oksijen ihtiyacıyla yanıyor, kalbim sağlıklı bir ritimle atıyordu.

Demir kokusu bana birimizin ya da ikimizin de kanadığını söylüyordu. Alt dudağımı yaladım, tadına baktım.

Yutma.

Altında titriyordum, kendimi inanılmaz derecede kullanılmış ve tamamen onunla dolu hissediyordum. Benim eşim. Elias'ım. Beni hâlâ ısırmamıştı. Yapması gerektiği gibi değil. Ama bana sarılışında, gözlerindeki bakışta ve bacaklarımın arasındaki sikiğin zonklamasında niyetini hissediyordum.

Beni zaten kendisinin sayıyordu.

Ve birkaç gün , ikimiz için de son noktayı koyacaktı.

Ben kızışır kızışmaz.

Neden bugün ya da dün gece denemediğini sormadım. Gerçi muhtemelen sormalıyım. Ama bir parçam sormak istemedi çünkü zaten biliyordum.

Hamile bırakamayacağı bir dişiye sahiplenmezdi.

Hiçbir Alfa yapmaz.

Bu bilgiyle kalbim yerinden gibi oldu ama durumumuzun pratikliğini anlayarak duygularımı bastırdım.

Ona çocuk doğurabilecek bir eşi hak ediyordu.

Sadece o eş olabileceğimden emin olmam gerekiyordu.

Olacağım, diye düşündüm. Olmak zorundayım.

Çünkü tıpkı Elias gibi benim de onu bir başkasıyla paylaşmaya hiç niyetim yoktu. Ama onun zaten başkalı vardı.

Betalar.

Kaşlarımı çattım.

Bir erkek başkalarıyla oynarken nasıl benim olabilirdi? "Bu o değil ve bak . a memnun kadın," Elias Fısıldadı, gözleri her zaman olduğu gibi benim üzerimdeydi. Her duygum ve düşüncemle uyum içindeydi. "Bu ifadeyi sana neyin verdiğini söyle ve yalan söyleme."

"Bir şey yok," dedim, sesim o kadar dikkatle bağırmaktan cızırdıyordu ki.

"Yalan söyle," diye suçladı, onun arkası odaya bakacak ve benim sırtım kanepeye yaslanacak şekilde bizi yanlarımıza döndürerek beni etkili bir şekilde kafese kapattı. "Cevap ver bana, Daciana." Bacağımı kalçasının üzerine çekti, içime boşalmaya devam ederken bizi birbirimize yakın bir şekilde kilitledi. "Şimdi."

Emri karşısında irkildim. Beni sadece aşağı bir konumda tutmakla kalmıyor, aynı zamanda hâkimiyetini bana karşı sesli olarak da kullanıyordu. "Senin başka sevgililerin de var," dedim kesin bir dille. "Onları düşününce kaşlarım çatıldı. Tıpkı başka sevgililerim olsaydı senin kaşlarını çatacağından emin olduğum gibi, ama asla olmayacaklar, değil mi?"

Sanki ona tokat atmışım gibi geri çekildi. "Başka sevgililer istiyor musun?"

"Hayır," diye tersledim. "Bu sadece... Ben..." Sinirlenerek homurdandım. "Mükemmel bir anı mahvettin ve ben gidemiyorum bile çünkü, şey." Kalçalarımı döndürdüm, sonra bunun nasıl hissettirdiğine dair inledim.

Lanet olası Alfa düğümü!

Göğsünü gıdıklayan bir kıkırdama ile yüz ifadesi bir eğlenceye dönüştü. "Telaşlandığında çok sevimli oluyorsun, Daciana."

"Ve sen de... şey... şu anda sinir bozucusun," diye cevap verdim, kulağa ne kadar gülünç geldiğimi fark edince mücadelelem söndü. "Boş ver." Yüzümü gömleğine gömdüm ya da gömmeye çalıştım. Avucu enseme yakaladı ve beni geri çekerek ona ve o lanet olası sinir bozucu gülümsemesine bakmaya zorladı.

"Kıskanıyorsun."

Gözlerimi devirdim ve bu ifadeyi bir yanıtla onurlandırmadım. Roller tersine dönseydi o da kıskanırdı.

Hayır, aslında, ölümcül bir öfkeye kapılırdı.

Tabii beni gerçekten paylaşmak istemiyorsa.

Bu düşünceyi reddederek başımı salladım. Hayır. Beni ne kadar paylaşmak istemediğini hissediyordum. Kalçalarımın arasındaki acı bunu kanıtlıyordu.

"Onlar benim eski sevgililerim, Daciana," dedi Elias, elini sıkarak. "Yani, benim geçmişim. Sen benim geleceğimsin."

"Tabii sana bir varis doğuramazsam," hatırlattım.

Cevap olarak hırladı, sonra hemen durdu ve küfretti. "Özür dilerim." Alnını benimkine bastırdı. "Özür dilerim, Daciana."

Neden özür dilediğini anlamam bir anımı aldı. Sonra gözlerim açıldı. Beni ciddiye alıyordu. Bunu zaten biliyordum elbette. Ama hırlama konusundaki pişmanlığını hissetmek ona yepyeni bir gözle bakmamı sağladı.

Dahası, hırıltısı beni rahatsız etmemiştir.

Aksine, birleştığımız yeri titreştirdiği için hoşuma gitmişti.

"Tekrar yap," diye fısıldadım, konuşmamıza odaklanmayı bırakıp karanlık gözlerinin derinliklerine bakarak. "Tekrar hırla."

"Ne?"

"Lütfen. İstiyorum... Bir şey görmem gerek." Yutkundum.

"Çiftleşme hırıltısı çıkar. Sadece yumuşak bir tane."

"Daciana..."

"Sadece bir tane," diye yalvardım ona.

Uzun bir süre beni inceledi, sonra doğrudan klitorisime giden ince, yumuşak bir hırıltıyla kabul etti. Ona karşı sarsıldım, yeni bir ıslaklık dalgası içimde derinlere gömülü horozu kaplarken vücudum titriyordu. "Ohhh," diye fısıldadım, titreyerek. "Oh, bunu sevdim."

Ardından bir hırıltı daha geldi, bu seferki daha güçlüydü, titreşim beni tepeden tırnağa sarsıyordu.

O inanılmaz titremelerden biri daha beni ele geçirirken omuzlarını tuttum, sıkıca tuttum.

"Tekrar," diye nefes aldım, bacaklarının üzerindeki kalçamı sıkarak onu içime çekmeye çalıştım.

"Yapamam," diye fısıldadı. "Düğümüm tekrar hazır olana kadar olmaz."

Benim hırlamam ikimizi de titretti ve Alfa'nın kıkırdamasına neden oldu.

"Kahretsin, mükemmelsin," diye hayret etti, öpücüğünü karşılamak için başımı yukarı kaldırırken başparmağı boynumun sütununu okşadı.

Yumuşak, dolgun dudakları dudaklarımı yakaladı, dili yavaşça ağızma girerek her şeyi yeniden ele geçirdi. İnledim, kendimi tamamen ona kaptırmıştım.

Ne söylerse söylesin, önemli değildi.

Geleceğimiz ne olursa olsun, umurumda değildi.

Bu an, onunla birlikte olmak, bana tüm hayatım boyunca yaşadığım mutluluktan daha fazlasını yaşattı. Bunun için ona sonsuza dek minnettar kalacağım.

Dakikalarca, hatta belki saatlerce öpüştük, bedenlerimizin bizim yerimize konuşmasına izin verdik. Ve sonunda beni tekrar almasının zamanı geldiğinde hırladı. Sert bir şekilde değil. Talepkar bir şekilde değil. Sadece kaderimi mühürleyen ince, sıcak bir ses.

Ben ona aittim. Kalbim,
bedenim ve ruhum.

Ona.

Ve beni alış şekli onun da bunu bildiğini gösteriyordu.

ELİAS

Konsej masasının başındaki Ceres'in sesi duygudan yoksundu: "O DÖLLÜ," diye bildirdi. "Ama kızgınlık dönemi tamamlanana kadar misafirperver bir ev sahibi olup olmadığını bilemeyeceğiz."

Kızgınlık döngüsü dolunaya bağlı olduğu için yarın ya da en geç ertesi gün başlaması gerekiyor.

"Ne kadar da uygun," diye söylendi Enzo.

Artur onun yanında homurdandı. "Bunu eski zamanlardaki gibi yapmalıyız - onu bir odaya koyalım, Alfalar ona sahip olsun. En güçlü olanımız bir tohum ekecek."

"Büyük olasılıkla hiç gebe kalmayacak," diye karşı çıktı Enzo. "Bu durumda en azından Elias'ın ellerine bırakmak yerine hepimiz denedik diyebiliriz. Onun bir Omega'yı hamile bırakabilecek kapasitede olup olmadığını bile bilmiyoruz."

Kaşlarını havaya kalktı.

Ama cevap veren Ander oldu, "Aslında var. Ceres onu test etti ve bu iş için uygun bir aday."

Spermimin bu kadar açık bir şekilde tartışılması azı dişlerimin sıkıntıyla birbirine sürtünmesine neden oldu. Elbette, müstakbel eşimin iç organlarının odadaki her ekranda gösterilmesi çok daha kötüydü. Sahip olmayı düşünebileceği her türlü mahremiyeti elinden almışlar ve bu odadaki tüm Alfalara test sonuçlarını vermişlerdi. Fotoğraflarını da.

Midemi bulandırdı.

En azından o burada değildi. Tepkisini sadece hayal edebiliyordum, kendini kapatırdı. Her zamanki gibi sessiz kalacaktı. Ses çıkarmadan gözlemleyecekti. Analiz ederdi. Dinliyordu. Bir grup erkek çiftleşmek için uygunluğunu tartışırken onun değerini düşünüyordu.

Bir hafta önce bu görevi anlıyordum.

Bugün, nefret ettim.

"Onu sahiplenmedi," diye ekledi Artur. "Kızgınlık döneminde tohumumuzu kabul edip etmeyeceğini görmek için hepimize bir şans verilmemesi için hiçbir neden göremiyorum. Eğer Andorra'daki Omegalar gibiyse, buna aldırmayacaktır."

Bir avuç hırıltı bu sözleri karşıladı; hepsi de odadaki çiftleşmiş Alfalara aitti.

Artur cevap olarak sadece sırttı. "Arkadaşlarınızın tutkularını duymadığımızı mı sanıyorsunuz? Kokularını almadığımızı mı sanıyorsun?"

"Kendini öldürtmeye mi çalışıyorsun?" Yüksek sesle merak ettim. "Çünkü çiftleşmiş bir Alfa'yı kışkırtmanın ölüm cezası için yalvarmakla eşdeğer olduğundan oldukça eminim."

Gülümsedi. ", değil mi?"

"Evet, neden kızla çiftleşmeyi denemedin?" Enzo bastırdı. "Sana bir varis veremeyeceği için çok mu endişelisin? Isırığının değersiz biri için harcamak istemiyor musun?"

"Yeter," diye araya girdi Ander, hırıltısı kararlıydı.

Ama bu konuda konuşmak istedim. "Hayır, buna cevap vermem gerekiyor."

Bakışlarımla karşılaştığında altın rengi gözleri parladı ve bakışlarını ayırmadı. Geri adım atmadım.

Konseyin benim nedenime ihtiyacı vardı, yoksa Enzo'nun aptalca açıklamasına inanacaklardı. Ve Daciana bundan daha iyisini hak ediyordu. Bunun onun bana sağlayabilecekleriyle hiçbir ilgisi yoktu ve her şey benim ona verebileceklerimle ilgiliydi.

Ander hafifçe başını salladı.

Bu kısmı zaten biliyordu, beni inimden aldıktan kısa bir süre sonra bana benzer bir soru sormuştu.

Sabah. Jonas da onunla birlikteydi, Alfa erkeği niyetimi korumak için kapımın önünde durmayı kabul etmişti.

Elbette, ona zarar vermesinden korktuğum tek erkekler bu odadaydı. Ancak, kirli işlerini yaptırmak için kölelerini işe alma eğilimleri göz önüne alındığında, Daciana'nın güvende olduğundan emin olmalıyım.

"Eee?" Enzo sordu. "Buna söyleyecek bir şeyiniz var mı Komutan?" Alaycı tonu gözümden kaçmamıştı ama yemi yutmamayı tercih ettim. İsteddiği buydu ve konuşmamız gereken daha önemli konular vardı.

"Onu henüz sahiplenmeye çalışmamamın nedeni, ona bir çocuk veremeyeceksem onu kendime bağlamak istememem. Hepimiz üremenin bir Omega için ne kadar önemli olduğunu biliyoruz. Anne olma yeteneğini elinden almak zalimce ve gereksiz bir kader olur. Her ne kadar onu kendime ait görmek istesem de, her ne kadar onun zaten benim olduğunu hissetsem de, bunu ona yapmayacağım."

Artur bir kahkaha attı. "Gördün mü, Elias bile onun uygun bir aday olduğunu düşünmüyor."

"Ben öyle bir şey demedim."

"Sözleriniz bunu ima ediyordu," diye karşılık verdi.

"Hayır. Sözlerim, bir Omega'ya lanet bir bilim deneyi gibi davranmak istemeyen onurlu bir adam olduğumu ima ediyor. Ona bunu verebilecek kişi ben olmasam bile, o bir geleceği hak eden güzel bir dişi." Bu sözleri söylemek acı veriyordu, ona olan bağlılığım zaten ruhumun derinliklerine işlemişti. Ama sırf bencilce bir ihtiyaç yüzünden bir dişiye kendisine bağlayan bir erkek olamazdım. Bu ona karşı adil olmazdı.

Ander benim seçimime katılmıyordu ve yüz ifadesi de bunu gösteriyordu.

Ama bu onun hayatı ya da kararı değildi. Benimkiydi. "Bir Omega'yı bana bağlamakla ilgili bir sorunum yok. Sadece sikişmek için," diye araya girdi Enzo. "Onu bana bırak ve ısırdığımda ne olacağını gör."

Alçak sesle homurdandım, uyarım tüm odayı titretti. "Bir Kül Kurdu bile istemiyorsun. Çok saf olmadıklarını söylediler.

senin zevkine göre."

"Bilemiyorum. D n ofisinizden yaydđđı koku kesinlikle yeterince baştan çıkarıcı görünüyordu," diye araya girdi Artur. "O tatlı Omega amcığının tadına ben de bakmak isterdim."

Ayağa kalktım, sandalyem duvara çarptı.

Ander bir saniye sonra oradaydı, avucu g ğs mdeydi ve beni uzakta tutuyordu.

"Geri  ekil," diye emretti, kelimeler sertti ve dişlerimin bir kez daha birbirine çarpmasına neden oldu.

O haklıydı.

Haklı olduğunu biliyordum.

Ama lanet olsun ki durmak istiyordum. Enzo'nun ağzını burnunu kırmak, o lanet sırtıtışını yüzünden söküp atmak ve kıçına tekme basmak istiyordum.

Bu tam da onun istediği şeydi.

Eğer şimdi bir kavgaya tutuşursak, muhtemelen bir ya da iki gün iş göremez hale gelirim ve Daciana ile olan şansımı kaybederim.

O zaman Artur muhtemelen kubbedeki en yüksek rütbeli üçüncü yetkili olarak benim yerime geçecekti.

Bunun olmasına asla izin veremezdim.

"Konuşmamız gereken başka önemli bir şey var mı Ceres?" Ander hâlâ avucunu göğsüme dayayarak sordu. Sonuç olarak ikimiz masaya h kmediyorduk ve odada ayakta duran tek kişi doktordu.

"Genetik panelleri iki gen dışında bizimkilerle neredeyse aynı. Bunlardan birinin Ash Wolf'un Enfekte'ye karşı zayıflđđıyla bağlantılı olduğundan şüpheleniyorum."

Bu beni duraksattı ve ilgimi çekti. "Onu izole edebilir ve potansiyel olarak bağışıklık kazanmasını sağlayabilir misiniz?"

Ceres'in parlak yeşil gözleri benimkilere kilitlendi. "Evet. Daha fazla testle." Tam olarak ifade edilmişti ama bu cümledeki iğnelemeyi kaçırmadım.

Ander akıllıca bir ifadeyle, "Bu konuyu kızgınlık döneminden sonra tartışabiliriz," dedi.

Çünkü her şey plana göre giderse, sonunda benim eşim olacağını ve böylece ona daha yüksek bir statü kazandıracağını biliyordu. O noktada birinin eşime dokunmasına izin verip vermeyeceğime ben karar verecektim. Ve Daciana'dan bu seçimle ilgili görüşlerini isteyecektim.

"Biri Enfekte'ye bağlıysa, diğer mutasyon nedir?" Samuel sordu. Kurt Enzo ve Artur'un tarafını tutmasıyla ünlüydü ama gerçekten meraklı görünüyordu. Kendisi de bir araştırmacı olarak, öyle olması gerektiğini düşündüm.

"Emin değilim çünkü örneklerim tamamlanmadı." Ceres'ten bir yumruk daha.

"Birkaç litre kan ve inanılmaz miktarda diğer sıvıları aldığınızı düşünürsek, elinizde çalışacak fazlasıyla şey olduğunu düşünüyorum Doktor," diye ekledim.

Dudağı hırıltı şeklinde kıvrıldı.

Jestine karşılık verdim, lanet Beta'dan hiç korkmuyordum.

"Doğru. Dediğim gibi, bu tartışmayı kızgınlık döneminden sonraya bırakabiliriz," diye yineledi Ander, eli göğsüme doğru temkinli bir şekilde uzanırken. "Shadowlands Sektör Alfa'sıyla yapılan anlaşma uyarınca Elias Omega'ya kur yaptı ve onun beğenisini kazandı. Ondan döngüsü boyunca kendisini bizzat görmesini istedi ve öyle de yapacak. Bu durumda eski yöntemler uygulanmayacak." Bu son kısım Enzo ve Artur'u hedef alıyordu.

İkisi de başlarını sallayarak alay ettiler.

"Ben de senin diplomasiden yana olduğunu sanıyordum, Cain," dedi Enzo alaycı bir tavırla.

"Seviyorum." Ander gülümsedi. "Anlaşmayı zaten oyladık, kabul edildi ve şartların bir kısmı da kur yapmayı içeriyordu. Ki bu yapılıyor. Tartışma bitmiştir."

Artur sadece ona baktı, yüz hatlarına meydan okuma yazılmıştı.

Yarın için hazırlık listeme silahları da ekledim, çünkü onlara ihtiyacım olacak gibi görünüyordu.

Ander kısa bir süre sonra, bulgularımla birlikte bir hafta içinde yeniden toplanacağımızı söyleyerek konseyi dağıttı. Tüm bu olanlar midemi bulandırdı.

Beni odama kadar takip ederken ona "O bir deneyden daha fazlası," dedim.

"Biliyorum."

"Öyle mi?" Ben de karşı çıktım. "Bu anlaşmanın ne kadar önemli olduğunu anlıyorum ama o da en az senin Omega'n kadar değerli. Ve sen onların Katriana hakkında bu şekilde konuşmalarına asla izin vermezsin."

"Yine de yapıyorlar," diye cevap verdi bana bakarak. "Bu oyunun doğasında var Elias. Bunu sen de biliyorsun. Enzo ve Artur yıllardır koltuğumun peşinde. Her zaman kaybederler ama bu onları pislik olmaktan alıkoymaz."

Asansör kapıları açılırken parmaklarımı saçlarımda gezdirerek, "Daciana'yı bile istemiyorlar," diye mırıldandım.

Jonas duvara yaslanmış, elleri ceplerinde, her zamanki gibi sıkılmış bir ifadeyle duruyordu. Buz mavisi gözleri üzerimizde geziniyor, dudakları bükülüyordu. "Pekâlâ. Görünüşe göre ilginç bir şey kaçırmamışım."

"Kan mı bekliyordun?" En sevdiğim askere sırtarak yüksek sesle merak ettim. Ülke hâlâ varlığını sürdürürken İzlanda Kriz Müdahale Birimi'nde görev yapıyordu. Belalı olmak onu anlatmaya yetmezdi.

"Katriana geldiğinden beri Enzo ve Artur'un davranışlarına bakılırsa, evet, öyle sayılır." Duvarı itti. "Sanırım müstakbel eşiniz kahvaltı hazırlamaya çalışıyor. Hâlâ yapabiliyorken onu durdurmak isteyebilirsin."

Dudaklarım kıvrıldı. "O kadar kötü, ha?"

Az önce boşalttığımız asansöre adım atmadan önce tek söylediği "Teknik ilerlemelerimize alışkın olduğunu sanmıyorum" oldu. "Bu hafta gardiyanlık yapmamı istersen haber ver."

Kapılar kapandı ve beni bir kez daha Ander ile yalnız bıraktı.

"Sence Enzo ya da Artur bir şey deneyecek mi?" Ona sordum.

"Müdahale etmeye kalkışmaları intihar olur. Bununla birlikte, son zamanlarda tüm sınırları zorluyor gibi görünüyorlar."

"Bir şeylerin peşindeler," diye kabul ettim, burnum yanan bir şeyin kokusuyla seğiriyordu. "Hmm." Cebimden anahtarlarımı çıkarıp dairemin kapısını açtığımda mutfaktan bir lanet sesi geldi.

Ander eğlenen bir bakışla beni takip etti.

Eşikte durduğumuzda müstakbel eşimin elini salladığını ve yerde bir parça siyah tost gördüğünü fark ettik. "Tost makinen beni öldürmeye çalışıyor!" diye suçladı, parmaklarına üfleyerek -yakın zamanda yanmış parlak kırmızı parmaklarına-.

Suyu açtım, ılık olduğundan emin oldum ve kırılgan parmaklarını sakinleştirici akıntının altına yönlendirmek için bileğinden tuttum.

Önce tısladı, sonra iç çekerek eridi.

Tek giydiği benim gömleklerimden biriydi, kumaşı dizlerine kadar geliyordu.

Onun için kıyafet sipariş etmiştim ama henüz gelmemişlerdi. Şansım yaver giderse yarın, yani artık onlara ihtiyacımız kalmadığında geleceklerdi.

"Sen elini burada tutsan, ben de kahvaltı hazırlasam nasıl olur?" Şakağını öperek teklif ettim.

Ander kalçasını tezgâha dayayarak, "Bu benim kalmam için bir işaret," dedi.

Ona bir bakış fırlattım. "Ya da gitmen için bir davetiye," diye karşılık verdim.

"Hayır. Kalmamı istediğinden oldukça eminim." Bir kupa aldı ve elinde döndürdü. "Ben kahve yapacağım."

"Senin işlemeye gidecek bir arkadaşın yok mu?"

Yanmış tostı almak ve çöpe atmak için eğilirken, "Başardın dostum," diye cevap verdi.

Yapabilirsin.

"Ondan kaçyorsun," diye fark ettim.

"Pek sayılmaz." Kahve makinemi çalıştırarak konuşmayı etkili bir şekilde sonlandırdı.

Tamam. Kat'le olan sorunları hakkında konuşmak istemiyorsa, onu kendi haline bırakırım.

"Kahvaltı, ama sonra yavru kedine geri döneceksin," dedim ona.

Adam . "Pençeleri olduğu kesin."

"Eminim öyledir." Elini kontrol etmeden önce Daciana'nın yanağını öptüm ve cildinin çoktan iyileştiğini gördüm. Şekil değiştiren olmanın kesinlikle avantajları vardı. "Çay ister misin?"

Başını iki yana salladı. "Ben zaten biraz yaptım." Masanın üzerindeki tencereyi işaret etti. "Ekmek kızartma makineniz bana saldırdığında yanında kızarmış ekmek yapmaya çalışıyordum."

Gülümsedim. "Evet, esmer ekmekten çok daha fazlasını yapıyor." Daha sonra ona nasıl kullanılacağını göstermem gerekecekti. "Onun yerine waffles deneyelim."

"Waffles?" Burnunu buruşturdu. "Benim hiç olmadı."

"O zaman sana bir sürprizim var çünkü benim ekmek kızartma makinem mükemmel waffles yapar." Kaşlarımı salladım ve dudaklarının yukarı doğru seğirmesine neden oldum. "Git otur. Ander kendisini kalmaya davet ettiği için üçümüz için de bir şeyler hazırlayacağım."

İki fincan kahve doldurup birini bana uzatırken, "Bunu bir araştırma olarak düşün," dedi. "İlişki araştırması."

"Uh-huh." Daha çok ilişkiden kaçınma gibi. Kat'le ne yaşıyorsa, onu mahvediyordu ve dikkatini dağıtmak için can atıyordu. Bu konuda konuşmak istemediği açık olduğundan, dikkatini dağıtmasına izin verdim ve kahvaltı hazırlamakla meşgul oldum.

Eninde sonunda kendi bokunu
çözecekti. Tıpkı benim
kendiminkini çözeceğim gibi.

Daciana masadan gülümsedi, küçük elleri kupasının etrafında kenetlenmişti.

Kendimi hiç olmadığım kadar evimde hissederek bu jeste karşılık verdim.

Onun uygun bir eş olmadığı fikri kalbimi göğsümün içinde durdurdu, gitmesine izin vermek zorunda olduğum düşüncesi nefesimi çaldı. Yapılması gereken doğru şey buydu ama şimdi onu izlerken, bunu gerçekten yapıp yapamayacağımı merak ediyordum. Çünkü başka bir erkeğin ona dokunması fikri bile -Kurt ya da başka türlü- içimde cinayet işleme isteği uyandırıyor.

Tezgâhı kavradım, sırtım şükürler olsun ki Daciana ve Ander'e dönüktü.

Kendini topla, diye düşündüm, gözlerimi kapatıp derin nefes alarak. Geleceği bilemezsin. Her seferinde bir gün al.

Bu mantra kafamda tekrarlanırken tabakları birleştirmeyi bitirdim, ısıtıcıdan şurubu aldım ve her şeyi masaya getirdim.

Her seferinde bir gün.

İşe yaradı ama yarın o gün olabilirdi. Ve eğer durum buysa, gün batımına kadar kaderimizi öğrenmiş olurduk.

Tek umudum istediğimiz kişi olmasıydı.

DACIANA

Yatağın yanında yerde duran battaniye kalbimi ısıttı. Bu, Alfa'mın bir hediyesiydi, döngümün önümüzdeki birkaç gününde iyileşeceğimi bildiği yuvaya hazırlanma şekliydi.

Gece penceresinin önüne çökmüş, dolunay Andorra'yı solgun bir ışık çağlayanı altında aydınlatıyordu.

Elias arkamdan yaklaştı, geceyi birlikte seyrederken kollarıyla belimi sardı. "Nasıl hissediyorsun?" diye sordu usulca.

Ne demek istediğini anladığım için yutkundum. "Kramplar başladı." Genelde içimde derin bir korku uyandıran donuk bir ağrı. Yine de bu gece Alfa'mın korumasında dururken garip bir şekilde sakin hissediyordum. Hayatımda ilk kez, kızgınlık dönemimde beni düzgün bir şekilde görebilecek bir erkeğim vardı.

Karnımın alt kısmında küçük kelebekler uçuşuyor, heyecanım omurgamdan aşağı yukarı titriyordu.

Bu anla ilgili her şey doğru hissettiriyordu. Bana sarılma şekli, çıplak bedeninden benimkine akan sıcaklık ve arkamda büyüyen sert söz.

Her ihtiyacımı karşılayacaktı. Yatak odasının durumuna bakılırsa çoktan halletmişti bile. Çeşitli nevresimlerin yanı sıra, su, atıştırmalıklar ve bizi mutluluk içinde bir arada tutacak diğer yararlı çerezleri de stoklamıştı. Bir

Bir Omega'yı kızgınlık döngüsü boyunca hiç görmemiş olan Alfa, kesinlikle harika bir iş çıkarıyordu.

"Hazırlanmana kim yardım etti?" Kollarında dönerken yüksek sesle merak ettim.

Gece yarısı gözleri bana gülümsedi. "Jonas ve Riley bana bazı önerilerde bulundu." Başparmağını omurgamdan yukarı çekti, avuç içi enseme kavrarken diğer kolu kürek kemiklerimin etrafında sarılı kaldı. "Şimdi bana gerçekten nasıl hissettiğini söyle. Sadece fiziksel olarak değil, duygusal olarak da."

"Ben..." Düşüncelere daldım. "Huzurluyum," diye itiraf ettim usulca. "Bir yanım gergin ama kendimi hiç bu kadar güvende hissetmemiştim. Genellikle bu noktada bir sinir yumağı olurum, ormanın ortasında titrerim, kimsenin beni bulmaması için dua ederim. Sonra acı vuruyor ve hemen izolasyonumdan pişmanlık duyuyorum, ama o kadar sert ki bu konuda hiçbir şey yapamıyorum. Ve yüzeye çıktığımda, bir aydan kısa bir süre içinde tüm süreci tekrarlayacağımı bilirken kendimden nefret ediyorum. Ama bu sefer değil. Seninle... seninle her şey farklı."

Uzun bir süre beni inceledi, kaşları aşağı doğru çekildi. "Sanki tüm hayatım bu ana ulaşmak içinmiş gibi hissediyorum," dedi yumuşak bir sesle. "Sanki şimdiye kadar yaptığım her şey senin içinmiş gibi, yakın zamana kadar senin varlığından haberim olmamasına rağmen."

Dudaklarımı yaladım çünkü ben de aynı şekilde hissediyordum. Sanki ormanda çektiğim onca acı kendimi onun için, değerli eşim için kurtarmamın bir yoluydu. "Ben de aynı şekilde hissediyorum."

Elias alnını alnıma bastırdı, iç çekişi ağzımda tüyler ürpertti. "Sana bir şey sormam gerekiyor. Zor bir şey."

Kaşlarımı çattım ve onu incelemek için geri çekildim. "Ne oldu?" Midem pek de hoş olmayan bir şekilde burkulurken sordum.

Boğazını temizledi, yüz hatlarına belirsizlik yayılıyordu.

Her ne sorması gerekiyorsa, bu hiç de eğlenceli olmayacaktı. Ve tam olarak neyi bilmesi gerektiğini bildiğimden şüpheleniyordum.

"Döngünüzün sonunda kaderlerimiz ya aynı hizaya gelecek ya da gelmeyecek," diye söze başladı ve seçtiği konu hakkındaki şüphelerimi doğruladı. "Bilmem gerek..." Bir kez daha boğazını temizledi. "Birlikte bir yaşam yaratamazsak nasıl devam etmek istediğini bilmem gerekiyor."

Kalbimin atışı durdu, uyumsuz olduğumuz fikri nefesimin göğsümde donmasına neden oldu.

"Henüz hiçbir şey bilmiyoruz," diye eklemek için acele etti. "Ceres'in verdiği raporların hepsi doğurgan ve üreme yeteneğine sahip olduğunuzu doğruladı; sadece tohumumu kabul edip edemeyeceğinizi bilmiyoruz. Ve eğer kabul edemezsen, ben..." İç çekti, yüzü düştü. "Üremenin Omegalar için ne kadar önemli olduğunu biliyorum, Daciana. Bunu senden asla almak istemem. Bu, içimde hissettiklerimi inkâr etmek zorunda kalmak anlamına gelse bile."

Bekle... Alnım şaşkınlıkla kırıştı. "İçinde hissetmek mi?"

"Benim olduğunu," diye fısıldadı. "Seni sahiplenmek değil Şimdiye kadar karşılaştığım en zor görevlerden biriydi ama ihtiyacın olan her şeyi sağlayıp sağlayamayacağımı bilmeden seni kendime bağlayamam. Bu doğru olmaz. Yine de, kendime bunu defalarca söylememe rağmen, bencilce seni benim olarak sahiplenme ihtiyacım artmaya devam ediyor. Bu yüzden, bu içgüdüyü uzak tutmaya yardımcı olmak için bana olan arzularını yüksek sesle onaylamana ihtiyacım var. Lütfen."

"Beni sahiplenmedin çünkü çocuğuna gebe kalabileceğimden endişe ediyorsun," diye tercüme ettim.

Başını salladı. "Ve Omegaların çocuklara ne kadar değer verdiğini biliyorum. Bu hayali senden alamam."

"Peki ya sen?" Anladığımdan emin olmak için bastırdım. "Kendi çocuğun olsun istemiyor musun?"

Elias cevabı içinde arayarak içine döndü ve içini çekti. "Evet, ama ben seni daha çok istiyorum. Ve bunu itiraf etmemin bencillik olduğunu biliyorum. Bu yüzden bana arzularını söylemeni istiyorum, böylece senin isteklerini kendiminkilerin önüne koyabilirim."

"Yani senin çocuğunu doğuramazsam, bunu kabul edeceksin." Bir soru değil, bir ifade. Altı çizili bir ifade.

Şok. "Sen bir Alfa'sın. Üreme senin nihai başarın."

Kıkırdadı. "Evet, bu bir arzu ama doğru eşi bulmak benim listemde daha üst sıralarda. Sanırım bu beni diğerlerinden farklı kılıyor, çünkü haklısın, çoğu Alfa bir varis ister. Ben bir tane istesem de, bu bir hayat arkadaşı bulmak kadar önemli değil. Çiftleşmemiş bir Alfa olmak yalnız bir varoluştur, Daciana. Ve seninle yaşadıklarımın sonu, Betalar artık asla yeterli olmayacak. Seni düğümlemenin nasıl bir his olduğunu bildikten sonra olmaz."

Ona bakakaldım. "Bu kadar kısa bir süre birlikte olduktan sonra nasıl bu kadar derin bir bağ kurabildik?" Hayretler içinde fısıldadım. Çünkü ben de onun için aynı şeyleri hissediyordum. Bir çocuk özlemi çekerken, onu daha çok istiyordum. Ve içimden bir ses bunun geçici bir arzu değil, ruhumun derinliklerinden gelen bir arzu olduğunu söylüyordu.

Bakışları ısındı, dudakları yanlardan usulca kıvrıldı. "Bilmiyorum tatlım. Ama ben böyle hissediyorum."

"Ben de böyle hissediyorum." Onu öpmek için ayak parmaklarıma üzerine çıktım, tüm duygularımı kucaklaşmaya dökerken dudaklarım onunkilerin üzerine yapıştı.

Bu erkek tüm beklentilerimi aştı, her fırsatta kendini daha değerli ve daha değerli olduğunu kanıtladı. Ve onu ne kadar takdir ettiğimi, biyolojik farklılıklarımız ne olursa olsun onunla birlikte olmayı ne kadar arzuladığımı bilmesini istedim.

Eğer bebeğimiz olmasaydı, birlikte olmanın başka bir yolunu bulurduk.

Andorra Sektörü tamamen bilim, sağlık ve teknolojiyle ilgiliydi. Bizim için bir yol belirleyebilecek biri varsa, o da bu kubbenin altında yaşayan kurtlardı.

Bunu yüksek sesle söylediğimde boynumu kavrayan Alfa'dan yumuşak bir homurtu duydum. Uyluklarıma arasına yeni bir ihtiyaç dalgası vurdu, kızgınlığının başlangıç aşaması başladığında kayganlığım havaya nüfuz etti.

Benden zorla mı almıştı yoksa kader ateşimin başlaması için anı mı seçmişti, bilmiyordum. Umurumda da değildi. Böyle anlamsız ayrıntılara kafa yoramayacak kadar ağzının içinde kaybolmuştum.

Önemli olan ruhumun onu seçmiş olmasıydı. Kalbimin de. Ve bedenimin.

Kollarımla onu çevreledim, en çok arzuladığım şeye ulaşmak için pratik olarak yukarı tırmandım - merkezim onun zonklayan uyarılmasına karşı.

"Evet," diye tısladım, bir elini kıcıma dayayarak beni havaya kaldırırken bacaklarım beline dolandı.

Tek bir hamlede içime oturdu, bağlantı lezzetli ve mükemmeldi.

Sırtım duvara çarptı, kalçaları hareketlerimize rehberlik etti, ağzı benimkine karşı bir dua gibiydi.

Buna bayıldım. Ona.

Ortak kimyamız. Bu

güzel an.

Bağlantımızla ilgili her şey mükemmel, doğru ve yüzde yüz karşılıklıydı.

"Daciana," diye nefes aldı, şaftı beni tamamen ele geçirmişti. Etrafında kenetlendim, onu hızını artırmaya, daha derine inmeye, en çok arzuladığım yere çarpmaya teşvik ettim.

Ve yaptı da.

Bana her şeyini verdi.

Dudakları benimkileri okşadı. Yanağımda gezindi. Dişleri çenemi sıyırdı.

"Evet, evet," diye onu cesaretlendirdim, özleminin, benim kadar arzuladığı bağın farkındaydım. "Yap şunu," dedim ona.

"Beni kendinin yap."

Gerisini daha sonra halledebiliriz.

En çok önemsendiğim şey şimdiydi.

Çiftleşmemiz.

Bizim geleceğimiz.

Hayatlarımız birbirine karışıyor.

"Emin ol," dedi kırık bir fısıltıyla. "Bana emin olduğunu söyle."

"Isır beni Alfa," dedim onun yerine. "Bana sahip çık!"

"Siktir," diye sertçe nefes verdi, iniltisi varlığımın her zerresini sarsan bir iniltiydi. Ona karşı titriyordum, coşku artıyordu.

"Şimdi," diye yalvardım. "Lütfen, Elias. Lütfen şimdi. Hâlâ aklım başımdayken." Çünkü kızgınlık beni ele geçirdiğinde saatlerce kendimi kaybederdim. Bedenimin ve onun taleplerinin kölesi olurdum, sadece Alfa'mın tatmin edebileceği çılgılık atan bir zevk ve ihtiyaç topu.

Ama artık aklım başımdaydı.

Ve birleşmemizi hatırlamak istiyordum.

"Lütfen," diye tekrarlardım, ona doğru eğilerek.

Bir kez daha küfretti, ağzıyla nabzımı yokladı. "Yapamam... Sana çok ihtiyacım var." Dişleri derimi deldi, keskin bir sızı omurgamdan aşağıya doğru sarsılırken bir coşku ve haklılık bulutu içimi kapladı, bir bant kalbimi çevreledi.

Adının yazılı olduğu bir bant.

Ruhum eriyerek onunkiyle bütünleşti, aramızdaki bağ ikimizi de etkisi altına aldı ve derinlere kök saldı.

Benim, diye mırıldandı kurdum, kelime dudaklarımdan aynı şekilde döküldü.

"Benim," diye onayladı Elias, omzumdan aşağı süzülen kanı yalayarak.

Beni öptü, özüm ağzında yoğunlaştı, beni diliyle ve horozuyla becerirken, beni geri dönüşü olmayan bir noktaya sürükledi.

Çılgılık attım, tırnaklarım sırtını tırmıklıyordu, seksim onun uyarılmasıyla aynı anda nabız gibi atıyordu, düğümü yapıştı ve beni kızgınlığımın unutulmasına zorladı.

Yoğun ihtiyaç beni daha önce hiç olmadığı kadar bunalttı. Boşalırken bile daha fazlasını arzuluyordum, onun tohumu içimdeki canavarı sakinleştirmeye yetmiyordu.

Dudaklarım dudaklarını yakaladı, dişlerim dudağını sıyırdı ve acı beni ikiye bölerken ısırdı. Beni daha sert becermesine ihtiyacım vardı. Beni yuvamın içine almasına. Beni başka bir varoluş dünyasına sokmasına.

Elleri her yerdeydi, parmakları keşfediyordu. Ama bu yeterli değildi.

Ağladım

.

Mızımızl
andı.

Daha fazlası için yalvardı.

Düğümünün kaybolur kaybolmaz geri dönmesini istedim.

Bana binmesi için bağıırıyordum.

Kendimi zar zor tanıyabildim, ellerimin artık yatak takımının içinde olduğunu, o arkamdan içime girerken dizlerimin beni dört ayak üzerinde dengelemeye yardımcı olduğunu zor anladım.

"Evet, böyle," diye inledim, başka bir sert vuruş için ona bastırdım.

Göğsü sırtımı kapladı, dudakları boynumda, dişleri tenimde, lezzetli bir erkek hırıltısı omurgamda yankılandı.

Sahiplenildiğ

imi

hissettim.

Ele

geçirilmiş.

Tamamen kontrollü.

Ve buna bayıldım, daha fazlasını arzuladım, beni daha sıkı kavramasını ve itmesini istedim.

Oh, tam olarak bunu yaptı, beni varoluşun yepyeni bir seviyesiyle tanıştırtırken elleri sıcak kısıkaçları kalçalarımı yaktı. Yüksek ve uzun uçtuğum ve inerken iç çektiğim bir yer.

Coşkulu dalgalar şiddetli açlığımı yatıştırdı ve zihnimin, eşimin beni kollarında nasıl koruduğunu, tohumunun içime nasıl aktığını not edecek kadar uzun süre yüzeye çıkmasına izin verdi.

Yan yatmıştık, başımı koluna yaslamıştım, nemli gövdesi sırtımın etrafında kıvrılıyordu. Kaşıklaşıyoruz, diye düşündüm başım dönerek. Kaşıklaşıyoruz.

Sıcaklık damarlarıma yayıldı, duyularımı gıdıkladı, yenilenmiş bir susuzlukla uyandı.

İçgüdülerimi susturan yatıştırıcı bir gürültüyle beni susturdu. Esnedim, bir yanım dışarıda gökyüzünü aydınlatan güneşi fark etti.

Ne zamandır sevişiyoruz? Boş boş merak ettim.

Ağrıyan uzuvlarım ve sızlayan içim saatler geçtiğini gösteriyordu. Belki de günler.

Mmm, ama işimiz bitmemişti. Çılgınlığımızın tam ortasındaydık.

Daha fazlasını
yapmak istedim. Onu
tatmak için.

Parmaklarım uyluklarımın arasında kayboldu, ortak uyarılmamızın sularını aradı ve çökmekte olan tadı dudaklarıma getirdi. Ona doğru eğilerek inledim.

"Kahretsin, doymak bilmiyorsun," diye suçladı boğuk bir kahkaha atarak.

Yanıt olarak mızımızlandım, kalçama bir tokat yememe neden olan muhtaç bir tavırla ona doğru geriye doğru kaydım.

Ve o lezzetli mırıltıdan daha fazla.

Ona doğru yuvarlandım, kıvranıyordum, ihtiyaç duyuyordum.

Dudakları boynumda ıslak bir yol izledi, dişleri kulağımın kabuğunu sıyırdı. "Bana ne istediğini söyle bebeğim. Benim için çılgılık at."

"Her şeyi," diye nefes nefese kaldım. "Beni her yere götür."

Amımdan kaydı, söylediğimin tam tersini yaptı. Sonra kıcımın kıvrımları arasına kaydı. "Burası mı?" diye sordu, nefesi boğazımda sıcaktı.

Bunun olacağını biliyordum. Saatlerdir parmaklarıyla beni yavaşça ısıtıyor, onu almaya hazırlıyordu. Ve onun düğümünü tercih etsem de, bunu da deneyimlemek istiyordum. "Lütfen," dedim, içine doğru iterek. "Becer beni."

"Nereni sikeyim?" diye sordu, eli zonklayan sinirlerimin arasında geziniyordu. "Seni nasıl becermemi istediğini söyle."

"Kıçım, Elias," diye tısladım. "Seni her yerde hissetmek istiyorum."

Her zaman. Beni her şekilde senin yap."

"Sen zaten benimsin," diye cevap verdi ve kalçalarını hızla çevirerek içime girdi.

Ani dolgunluk karşısında haykırdım, beni aldığı diğer yoldan çok farklıydı ama yine de harikaydı. Merkezimi okşamaya devam etti, başparmağı ihtiyacım olan sürtünmeyi sağlamak için doğru miktarda baskı uyguladı.

"Elias," diye sızlandım, onun müdahalesi beni bedenimin arzuladığı o karanlık, yasak yerlerden birine daha götürdü.

Sert.

Şiddet

içeriyor.

Savage.

İtişler.

Her birini bitmek tükenmek bilmeyen bir hevesle karşıladım, hazzım kavrayamayacağım kadar hızlı bir şekilde belirip kayboldu.

Gözyaşları yanaklarımı
kapladı. Dokunuşu beni
çıldırıyordu.

Ta ki klitorisimi çimdikleyip sertçe bükene ve orgazmın içimden yükselip tepe yapmasına zorlayana kadar. İsmi dudaklarımdan bir çığlıkla çıktı, birlikte geçirdiğimiz süre boyunca zorla çıkardığım tüm sesler boğazımı acıtıyordu. Ama bağırmayı kesemedim, kıcımın derinliklerine boşalırken tatmin müziği iniltisi kulaklarıma geldi.

Düğüm yok.

Çünkü doğru yer değildi.

Bu da çabuk iyileşeceği ve beni tekrar alabileceği anlamına geliyordu.

Ve tekrar.

Ve tekrar.

"Ağzım," dedim ona, yutkunarak. "Ağzımı sikmen gerek."

"Yapacağım," diye söz verdi. "Seni tekrar sikimin üzerine boşaltır boşaltmaz."

"Mmm," diye mırıldandım, bu cevaptan memnun olmuştum.

Ellerim etrafımızı saran yatak takımlarına gitti, yastık cennetimizi yeniden düzenleme ihtiyacım beni ele geçirdi. Bir sonraki çiftleşmemiz için doğru yer olmalıydı. Mükemmel pozisyon.

Elias sırt üstü yuvarlanırken kıcımdaki dolgunluk gitti. Tohumları kıcımın yarıklarından sızarken onun üzerine tırmandım.

Her yönden onun olduğumdan emin olmak için beni tekrar oraya götürmesi gerekecekti.

Hoşuma giderdi.

Daha fazlasını talep edin.

Ta ki onun tohumuyla tamamen dolduğumu ve her yönden birleştiğimizden memnun olduğumu hissedene kadar.

Göğüslerim göğsüne değerken, avuçlarım başının altındaki yastığı dolgunlaştırırken gece yarısı bakışları bana doğru parlıyordu. "Bir dahaki sefere böyle sevişeceğiz," diye ilan etti. "Sen bana binerken."

Nazik bir memnuniyet sesiyle bu plana bağlı kaldım, sonra o bir bezle vücudumuzdaki sıvı kalıntılarının bir kısmını temizlerken ben de yuvamızı koruma işime devam ettim.

Sonunda siki kalçasına doğru kıpırdandığında, işaretimi aldım ve üzerine çıktım.

İnledi, mükemmel bir hedonizm gösterisiyle başını geriye atarken boynunun tendonları gerildi. Boğazının güçlü kasını ısırmak için eğilmeden önce tamamen içeride olduğundan emin oldum, beni yaptığı gibi onu da işaretlemeyi arzuluyordum. Şaşkınlıkla sarsıldı ama kör dişlerimin tenine girmesine engel olamadı.

Kanının dudaklarımı boyamasından memnun bir şekilde arkama yaslandım ve tam onun istediği gibi sürmeye başladım.

Ve çok geçmeden, yine hep birlikte boşalıyorduk, onun en çok özlediğim parçası duvarlarıma yapışıyor ve özünü rahmime döküyordu.

Sürekli seviştik. Oynadık. Birbirimizi mümkün olan her mahrem şekilde ezberledik. Tohumunu yuttum, onu ağzımın derinliklerine aldığımda düğümünün şaftının dibinde nabız atmasına bayıldım. Tekrar kıcımın içine boşaldı. O üstteyken seviştik. Ben üstteydim. Yatak başlığına karşı. Bir keresinde beni yataktan sarkıttı.

ellerimi yere koyarak. Bacaklarım havada. Başka bir sefer yüzüm yatağa gömülüyken, beni arkadan becerirken önceki sevişmelerimizi yalamaya zorladı.

Her zaman. Mümkün. Yol.

Beni, tahmin edebileceğim hiçbir şeye bir mutluluk dünyasıyla tanıştırdı.

Beni onun olarak işaretledi.

Ona aynı şekilde sahip çıkmama izin verdi. Çılgılık attı.

İnledi.

Ve kendimizi unutturduk.

Ta ki günler sonra kafamın güzelliği azalmaya başlayana ve kaslarımdaki ağrılar bitmek bilmeyen sert kullanımdan dolayı beni ele geçirene kadar.

Elias da aynı şekilde hissettiyse bile bunu belli etmedi. Ama tırnaklarımın çiziklerini, dişlerimin ısırik izlerini ve bir vahşet ve şiddet patlamasında bir araya gelen bedenlerimizin genel kızarıklığını taşıyordu.

Altında nefes nefese kalmıştım, son orgazmım bir zevk ve acı dalgası halinde üzerimden yuvarlanıyordu.

"Mmm, işte benim Daciana'm," diye mırıldandı burnunu elmacık kemiğimde gezdirirken. "Benim güzel, kesinlikle hamile eşim."

Onun sözleriyle kalbim durdu.

Hamile.

Karnımı avuçladım, odaklanmaya çalıştım, ama coşkunun kalıntıları beni biraz daha kızgınlık sancıları içinde tutmak için beni aşağı çekmeye çalışıyordu.

"Tohumumu içinde hissedebiliyorum," diye fısıldadı, dudakları kulağımı okşarken. "Birlikte bir hayat yarattık, Daciana."

"Emin misin?" Nefes verirken sordum, göğsüm havasızlıktan yanıyordu. Nefes almam gerekiyordu. Ama yapamadım. Şimdi olmazdı. Öğrenene kadar olmaz.

"Evet," dedi ağzıma karşı gülümseyerek. "Eminim."

Neşe içimden fışkırdı, ciğerlerim keskin bir nefesle şişti, sonra yarı kahkaha yarı hıçkırık olan bir sesle ayrıldı.

Kurtlarımız birbirleri için yaratılmış, diye düşündüm, heyecandan çılgına dönmüştüm. "Biz eşiz."

"Evet, bebeğim. Öyleyiz," diye kabul etti ve ruhumun her santimini dağılayan bir öpücükle dudaklarımı yakaladı. "Sen benimsin."

"Ve sen benimsin," diye nefes aldım, daha önce hiç tatmadığım sevinç beni tepeden tırnağa ısıtıyordu. "Benim Elias'ım."

"Benim Daciana'm."

Kıkırdadım. "Kulağa hoş geliyor."

"Ben de," dedi usulca, burnumu okşayarak. "Ve bu hissi seviyorum."

"Mmm, evet," diye kabul ettim, ona doğru iç geçirdim. "Başka neyi seviyorum biliyor musun?"

"Ne?" Başımın iki yanındaki dirseklerinin üzerinde dengede dururken gece yarısı bakışları bana gülümsedi.

"Sen," diye itiraf ettim. "Seni seviyorum."

Nefes kesici bir sırtış yüz hatlarını kapladı ve ciğerlerimdeki havayı yeniden çaldı. "Ben de seni seviyorum Andorra Sektörü'nden Daciana."

Dudaklarım aralandı, düzeltme dilimin üzerinde duruyordu. Ta ki düzeltilmesine hiç gerek olmadığını fark edene kadar.

Çünkü ben resmen Andorra Sektörünün Daciana'sıydım, tıpkı onun dediği gibi.

Komutan Elias'ın eşi. Onun çocuğuna hamile.

Bir Kül Kurdu Omega, bir X-Clan Kurdu Alfa tarafından sahiplenildi.

Kollarımı ona doladığımda göğsümden ölçülemez bir mutluluk fışkırdı. "Benimle seviş, dostum."

"Günlerce seviştikten sonra, arkadaşımın ilk isteği bu mu?" diye sordu, sesi eğleniyor gibiydi. "Mmm, sen gerçekten benim için yaratılmışsın, değil mi?"

Kaşlarım havaya kalkarken kalçalarımı onunkilere doğru kaldırdım. "Şimdi, Alfa."

"Çok talepkârsın Omega'm," diye mırıldandı çenemi kemirirken. "İyi ki ihtiyaçlarını nasıl karşılayacağımı biliyorum."

"Kanıtla," diye meydan okudum.

"Niyetim bu, bebeğim." Dudakları kulağıma doğru kaydı.
"Şimdi cığlık at, Daciana. Tüm sektöre benim olduğunu söyle."

OceanofPDF.com

EPILOGUE

Bir Hafta Sonra

DACIANA konsey masasında yanımda oturuyordu, elleri kucağında ağırbaşlı bir şekilde kenetlenmişti. Birini tutmak için uzandım, şakağına bir öpücük kondurmadan önce nazikçe sıktım. "Her şey yoluna girecek bebeğim," diye fısıldadım.

Başını salladı, dudağı dişlerinin arasına sıkışmıştı.

Ander diğer tarafıma oturdu, biz Shadowlands Sektör Alfa'sının görünmesini beklerken önümüzdeki ekran karardı.

Daciana'yı konseye sunmak berbattı, soruları rahatsız ediciydi. Ama Daciana her şeyi sakın bir şekilde karşılamıştı, nefes alış veriş sabitti, kalp atışları kulaklarıma kadar geliyordu. Enzo ya da Artur bile onu korkutmamıştı.

Ancak Dušan tamamen başka bir konuydu.

Ander Daciana'ya telefon görüşmesi için kalmasını önerdiğinde Daciana sesini çıkarmadı. Neredeyse onu odadan çıkaracaktım ama bana bunun üstesinden gelebileceğini söylemişti. Burada olması söyledi.

Ve haklıydı.

Anlaşmanın gerçekleşmesi için Andorra Sektörü'nün pazarlığın bize düşen kısmını yerine getirdiğimizi ve Daciana'yı güvende tuttuğumuzu kanıtlaması gerekiyordu.

Artık Ash Wolves ve X-Clan Wolves'un birbirleri için gerçekten uygun olduğunu bildiğimize göre, bu anlaşmanın işlemesi gerekiyordu.

Konsej Daciana'ya gözlerindeki açlıkla bakmıştı, özlemleri aşikârdı. Ander'in onlara çiftleşmeleri için Omegalar sağlayabileceği ihtimali bile hepsinin üstlerine boyun eğmesine neden olmuştu.

Neredeyse .

Artur ve Enzo'nun kendi fikirleri vardı ama neyse ki çoğunluk bu fikirleri paylaşmıyordu. Yeni hamile eşim karşısında Alfaların potansiyeli inkâr etmesi zordu. Erken teşhis teknolojimiz, duyularına güvenmeyi reddedenler için kurdumun zaten bildiği şeyi kanıtladı. Basit bir koklama eşimin hamile olduğunu doğruluyordu. Ceres sadece arkada sorun çıkaranlar için ek kanıt sağladı.

Duşan her zamanki gibi omzunda bir ağaçla göründü. Bu telefonlara asla ofisinden cevap vermezdi. Bir ofisi olduğundan bile emin değildim.

"Ander," diye selamladı.

"Duşan," diye yanıtladı Sektör Alfa'm. "Denemelerimizi tamamladık."

Shadowlands Sektör Alfa'sı başını salladı, açık mavi gözleri Daciana'ya kaydı. "İyi görünüyorsun ufaklık. Umarım bu sana sorumlu davrandıkları anlamına geliyor?"

"Evdeki Alfalardan daha iyi," diye mırıldandı nefesinin altında.

Duşan kaşlarını kaldırdı. "Özür dilerim. Bunu anlayamadım."

Oh, kesinlikle yakaladı. Ona tekrar hitap etmeden önce tavrını düzeltmesi için bir şans veriyordu.

Elini tekrar sıktım, bu sefer nazikçe uyararak. Ander'in pazarlık yapmak istediği erkeği kızdırmak hiçbirimiz için iyi sonuçlanmayacaktı.

Boğazını temizledi ve tekrar başladı. "Eşim olarak Elias'ı seçtim ve onun çocuğuna hamileyim."

Sorusuna tam olarak bir cevap sayılmazdı ama Alfa bunu başını sallayarak kabul etmiş görünüyordu. "Anlaşmamızın kur yapma yönünün onaylandığını varsayıyorum?"

Bu kez dudakları hafifçe kıvrıldı, yanaklarında bir parça pembe belirdi. "Evet, efendim. Elias çok değerli bir eş olduğunu kanıtladı."

Şakağını öptüm, sözlerindeki nezaket için sessizce teşekkür ettim. Kulağına "Seni seviyorum," diye fısıldadım.

"Ben de seni seviyorum," diye mırıldandı, bakışlarıyla buluştuğunda mavi gözleri parlıyordu.

kollarıma alıp yutmamak için kendimi zor tuttum. Bu toplantı biter bitmez onu alabilirdim. Ve yapardım da. Hatta belki masanın üzerinde, sırf Enzo ve Artur bir sonraki buluşmamızda kokusunu duysunlar diye.

"Daciana'nın zoraki sevgisini teyit etmek için onunla özel bir görüşme talep etmeyi planlamıştım ama bunun hiç de gerekli olmayacağını görebiliyorum," diye düşündü Dušan, odağı benim üzerimdeydi. "İyi seçim yapmış."

"Öyleydi," diye kabul ettim. Çünkü nasıl yapamazdım ki? Beni seçmişti ve ben de başka türlüünü istemezdim. "Ama yine de, eğer kabul ederse, onu özel olarak sorgulayabilirsin."

"Buna gerek yok," dedi, ses tonu güç ve yoğunlukla vurgulanmıştı. "Ben onu seçtim. O da beni seçti. Ve biz çiftleştik. Ander Andorra Sektörünün Alfa'sı olduğu sürece diğer Omegalar'a da adil davranılacağına inanıyorum."

En iyi arkadaşım Dušan'a odaklanmadan önce kısa bir şaşkınlıkla ona baktı. "Neredeyse bir asırdır bu sektörü yönetiyorum. Yakın zamanda da durmayı planlamıyorum."

"Umalım da öyle olmasın," diye cevap verdi Kül Kurdu Alfa. "Müzakere etmeyi kabul ettiğim tek X-Clan Kurdu sensin."

Ander başıyla onayladı. "Aynı şekilde." Boğazını temizledi. "Gördüğünüz gibi deneyimiz başarılı oldu. Biz

işlemin geri kalanına devam etmeye hazırız."

Dokuz Omega daha karşılığında ulaşım ve sağlık hizmetleri de dahil olmak üzere bir ton ileri teknoloji.

Daciana karşılığında zaten devasa bir sevkiyat yapmıştık. Şimdi Kül Kurdu Omegaları karşılığında bu ihracatı dokuza katlayacaktık.

Bu, Andorra Sektöründe mevcut olan hormonal dengesizliği dengeleme girişimimizin ilk adımıydı. Ander başarılı olursa, en az bir yüzyıl daha, kurtlar çok uzun süre yaşadığı için muhtemelen daha uzun süre zirvedeki yerini koruyacaktı.

Sadece kendi çiftleşmesini çözmesi gerekiyordu çünkü tatminsizlik kokuyordu.

Kat ile arasında her ne anlaşmazlık varsa kesinlikle bir sorundu. Dusan'la görüşmemiz biter bitmez ona bu sorunu çözmesi gerektiğini söyledim.

Ander'in asansörlere doğru başlamadan önce söylediği tek şey " çalışıyorum" oldu.

Daciana yanımda durmuş, kaşlarını indirerek bakışlarıyla hoşnutsuz Alfa'yı takip ediyordu. "Omegas sevkiyatını yeni güvence altına almış biri için pek de mutlu değil."

"Çünkü istediği Omega onun oyununu oynamıyor," diye cevap verdim.

"O zaman belki de taktik değiştirmeli," diye önerdi.

"Umalım da öyle olsun," dedim başımı sallayarak. "Ama yapacağından şüpheliyim." Ander Cain inatçı bir kurttu. Müstakbel eşi de öyleydi.

"Hmm, bu çok kötü. Seninle oynamayı seviyorum," diye mırıldandı Daciana, vücudunu benimkine bastırırken parmakları gömleğimin üzerinde geziniyordu. "Aslında, aklımda zaten bir oyun var."

Merakla kollarımı beline doladım. "Aklınızda ne var prenses?"

Açık sarı bir kaşı kalktı, masmavi bakışlarını sinsi bir pırıltı süsledi. "Ben koşarım. Sen kovalarsın."

"Oh, bu benim en sevdiğim oyun," diye itiraf ettim. "Benim de."

Dudaklarımı onunkilere bastırdım, dilimi onunkilere sürterek geleceğinin tadına bakmasını sağladım. "Sana beş dakikalık bir avans vereceğim," diye fısıldadım.

"En alt kata ulaştığımız andan itibaren," dedi ve kurallarımıza zekice bir şart ekledi.

Sırıttım. ". "

Dişlerini çeneme geçirdi, yüz ifadesi heyecanla parlıyordu. "Hadi gidelim."

Onu asansöre kadar takip ettim ve yol boyunca öptüm. Sonra soyunmasını açlıkla izledim. Kıyafetlerimi onun oluşturduğu yığının üzerine fırlattım, binada kaybolmalarını umursamadım.

Sonra kürk mantosu kalçalarımı okşarken çıplak ayakla zemin kata çıktım. "Hızlı koş Daciana," dedim ona usulca, omuzlarımı yuvarlayarak. "Beş dakikan şimdi başlıyor."

Kapılara doğru koştu, güvenlik görevlileri eğlenen ifadelerle kapıları onun için açtı.

Ve tam beş dakika sonra, dört ayağımın üzerinde onun peşine düştüm, burnum tatlı kokusunun bıraktığı izi takip ediyordu.

Benim kurdum homurdandı, küçük dostumun en sevdiği oyundan heyecanlanmıştı.

Çünkü onu bulduğumda en büyük ödülü alacaktım, eşimi.

Okuduğunuz için teşekkürler!

Ander ve Katriana'nın hikayesini merak ediyor musunuz? Göz atın

[Andorra Sektörü.](#)

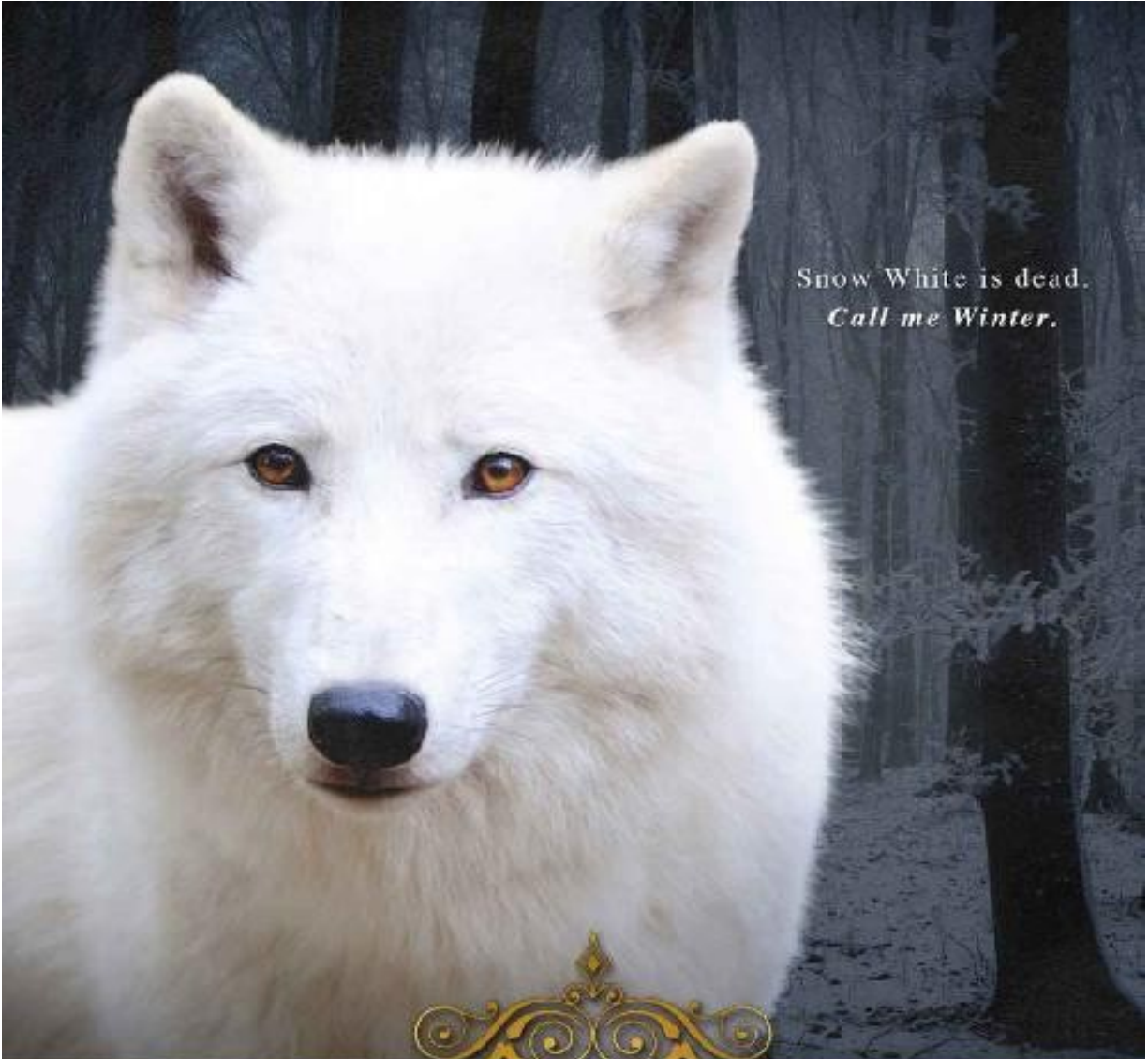
Daha fazla X-Clan Kurtları mı istiyorsunuz? Kuzey Kutup Dairesi'ne doğru bir yolculuğa çıkın ve Pamuk Prenses'in hiçbir şeye benzemeyen yeniden anlatımını izleyin.

[Winter's Arrow](#)'la birlikte okuduklarınız.

Eğer X-Clan serisini beğendiyseniz, şunları da beğenebilirsiniz

Lycan ve Vampirlerin kuralları koyduğu [Kan İttifakı](#) dünyası.

OceanofPDF.com

Snow White is dead.
Call me Winter.

THE SINISTER FAIRY TALES COLLECTION

AN X-CLAN NOVEL
WINTER'S ARROW

USA Today Bestselling Author
LEXI C. FOSS

OceanofPDF.com

PROLOJE

OceanofPDF.com

"Kış Sektörü Prensesi Beta Snow ile Bariloche Sektörü Alfa Enrique'nin kutlama amaçlı nikâh törenine DAVETLİSİNİZ-" Okumayı bıraktım, elimdeki kâğıt ruh halimi bozuyordu. "Bu saçmalık da ne böyle?"

"Bir nişan partisi," diye yanıtladı Ludvig kuru bir sesle. "Görünüşe göre Vanessa Kış Sektörü'nde yaptığı iyileştirmeleri göstermek istiyor. Çünkü ikimiz de bunun 'üvey kızı' için olmadığını biliyoruz. "

. Üvey kızım. Doğru.

Kış Sektörü Betaları'nın suikast planını ve krallığın ele geçirilmesini nasıl olup da göremedikleri beni aşıyordu. Alfa Einar ve Omega eşinin, Vanessa'nın yavrularına akıl hocalığı yapmak üzere saraylarına katılmasından kısa bir süre sonra ölmeleri tesadüf olamazdı. Yine de herkes hikayeyi kabul etti ve yeni dişi Alfa'yı kollarını açarak karşıladı, özellikle de tek kraliyet varisini hayırsever bir şekilde evlat edindikten ve çocuğu kendi çocuğu gibi yetiştireceğine söz verdikten sonra.

"Beta kızın çiftleşmesine izin vermesi ilginç," dedim yüksek sesle düşünerek. "Özellikle de başka bir Alfa ile. Bu onu arkaik yasalarına göre kral yapmaz mı?"

Frost ailesinin hanedanlığı diğer tüm taht iddialarını geride bırakarak diğer birçok sektörün tercih ettiği Alfa hiyerarşisini gölgede bıraktı. Bu da teknik olarak Beta Snow'un

Kış Sektörü Kraliçesi. Yine de Vanessa, krallığı devralacak kızı yetiştirirken bu unvanı taşıdı.

"Kızın hâlâ hayatta olmasına çok şaşırdım," diye ekledim yüksek sesle.

Ludvig homurdandı. "Ben daha çok nişan olayına şaşırdım. Bu yüzden daveti kabul edecek ve durumla ilgili bulgularınızı rapor edeceksiniz."

Böyle anlamsız bir görevle hiç ilgilenmediğim için inledim.

"Dikkatine güvendiğim tek kişi sensin, Kaz." Kaşlarını kaldırdı. "Diğer bazı teğmenlerim gibi Beta teklifleriyle dikkatin dağılmayacak."

Vanessa'nın diğer sektörlerle gösteriş yapmaktan hoşlandığı meşhur genelevleri düşününce çenem sıkıştı. Beta kolonisi balıktan başka ihracat açısından pek bir şey sunmuyordu - ki İskandinav Sektöründe balık bol miktarda vardı - bu yüzden eşi olmayan Alfaları baştan çıkarmak için bir seks işçileri ağı oluşturmuştu.

Betalar düğümü kabul etmek için inşa edildi. Bu ne anlama geliyorsa artık. Sikim ilgilenmiyordu.

"Peki." Görevi beğenmemiştim ama kabul edecektim çünkü haklıydı, dikkatini verebilecek tek kişi ben olacaktım. Diğerleri Kış Sektörü'ndeki durumu düşünmek yerine istekli Beta amcığını şımartmaya çok hevesli olacaktı. "Ama ben Mick'i alıyorum."

Ludvig sırttı, uzamış sakalları hareketle birlikte zar zor kıımıldıyordu. "Hızlı bir kaçışa ihtiyacın olabileceğini mi düşünüyorsun?"

Omuz silktim. "Arkamda var olan en iyi pilotun olmasının bir zararı yok."

İskandinav Sektör Alfa'sı başını sallayarak kabul etti, dudaklarında bir gurur titreşimi belirdi. "Olmuş bilin. Gösteriş yapmak için iyi bir görev arıyordu ve bu ona çok yakışacak. Mila'dan almanız için düğüne uygun bir hediye ayarlamasını isteyeceğim." Altın sarısı gözleri, evliliğinden bahsederken parladı.

Omega arkadaşı, tavrı içgüdüsel olarak yumuşadı. İkisi yaklaşık beş yüz yıldır birlikteydi ama birbirlerini her gördüklerinde sanki birkaç dakika geçmiş gibi davranıyorlardı.

Bazı eşleşmeler zorlamaydı.

Onları kesinlikle değildi.

"Bir şeyler ters giderse diye telsizi ben alacağım." Olmasını beklediğimden değil, ama her zaman tedbiri gururdan üstün tutmuşumdur. Hazırlıklı olmak işe yarıyordu, özellikle de kökenimden dolayı.

Bazı kurtlar doğuştan gelen bir hakkımın olmamasıyla alay etmeyi seçti ve insan olarak doğduğum için Alfa statüme meydan okumayı tercih etti. Beni Ludvig'in kendisinin yaratmış olmasını umursamadılar. Ölümlü ebeveynlere sahip olmak beni onların gözünde zayıf kılıyordu.

Ve onların varsayımları benimkileri zayıflattı.

Boynumu yuvarladım, eğlencem çoktan yükselmişti.

Kış Sektörü'ndeki bir nişan partisi her türden Alfayı bir araya getirecektir.

Belki de o kadar da zaman kaybı olmazdı.

CHAPTER ONE

OceanofPDF.com

SNOW

GÜLÜMSE.

Başını
salla.
Dalga.
Tekrarla.
a.

Yanlış bir şey olduğunu görmelerine izin verme, kendi kendime koçluk yaptım. Vanessa'nın kulak misafiri olduğun şeyi öğrenmesini göze alamazsın. Sırıtmaya devam et.

Baş masada oturmuş, ziyaretçilerimizin nazik sözlerini kabul ediyor ve mükemmel küçük prenses rolümü oynuyordum. Eğer bu geceyi atlatabilirim, hayatta kalacaktım. Bu benim mantramdı, umudumdu, içim parçalanırken bile gülümsemeye devam etme nedenimdi.

"Onlara düğün gecenizde biraz fazla hevesli olduğunuzu söyleyeceğiz. Sen bir Alfa'sın. Anlayacaklardır. Betalar düğüm atmak için yaratılmamıştır. Senden aşağı doğduğu için bu onun suçu."

"Nasıl? zorlayamam."

"Duyguları harekete geçirecek yöntemlerim var. Göreceksiniz."

Sözler zihnimde tekrar tekrar dönüyor, Vanessa'nın soğukkanlı tonu her seferinde içimi acıtıyordu.

Akıl hocam.
Benim
koruyucum.
Üvey annem.
Benim hainim.

"Kış Sektörü ben neye inanmalarını söylersem ona inanacaktır. Bana güvenin. Sizin de çok iyi bildiğiniz gibi bu konuda deneyimim var."

Kahkahala

r. Acı.

Fury.

Onunla yüzleşmek yerine kaçmıştım, kamarama ulaştığımda dünyam darmadağın olmuştu. Yıllardır onun ihanetinden şüpheleniyordum ama sektör kurtları onu seviyordu. Onu tüm sorunlarının çözümü, beni kurtarıcıları olarak görüyorlardı.

-Ailemin trajik ölümünden sonra onun kanatları altına girdim.

Vanessa'nın tahtta hak iddia etmesi için düzenlendiğini artık bildiğim bir ölüm.

Ama elimde kanıt yoktu.

Ve nişanlımla konuşması, bir sonraki hedefinin ben olduğumu gösteriyordu.

Nişanım şimdi yanımda oturuyordu, güçlü kolu zayıf omuzlarıma sarılmıştı, varlığı donmuş dünyamızda sağlam bir sıcaklıktı.

Kar araziye kaplamış ve çevredeki gölleri buz kaplamıştı. Sarayımızın duvarları içindeki mumlar soğuk havayı dağıtmak için çok az işe yaradı. Büyük salonun ortasında yanan şenlik ateşi bile evimizi ısıtmaya yardımcı olmadı.

Yine de yaz güneşi gibi yanıyordu.

Bir zamanlar onun bu yönünü severdim. Kaslı kucaklamasına ve ateşli öpücüklerine bayılırdım. Düşün gecemizi bile çekmiştim.

Ki bu yarın olacak.

Ve bunun yerine beni öldürmeye niyetlendi, içimi dışıma doğru kanatarak ve bir Beta ile asla oluşmaması gereken bir düğümü üzerime zorlayarak.

Ürperdim, bu düşünceyle midem bulandı. Nasıl? Bininci kez merak ettim. Nasıl zorlamayı planlıyordu? Tartışmanın o kısmına hiç gelmediler. Ya da

Belki de ben onları odasında birlikte önce örtbas edilmişti.

Düşünsenize, ona bir gece yarısı öpücüğü istemeye gitmiştim ve bunun yerine... bunun yerine dünyam aniden durdu.

Önce kamarama koştum, sonra da koruyucu yediliyle gece yarısı toplantısı yaptım. Beta çemberi anlattıklarına hiç tereddüt etmeden inanmıştı ama liderleri Doc sessiz kalmamı ve kimseye bir şey söylemememi tembihlemişti. Çünkü krallık ailemin doğuştan sahip olduğu hakka hayranlık duyarken, Aynalar Kraliçesi benim olması gereken bu topraklarda saltanatını sürdürerek hepsinin gözlerine perde çekmişti.

Yine de ben bir Beta olarak doğdum. Nadir bir durum. Bazıları bunun imkansız olduğunu bile iddia edebilir.

Bu nedenle, yanımda hüküm sürece kadar üstün birini getirmek için düşünümeye ihtiyaç duydum.

Ve onun yerine beni öldürmeye niyetlendi.

Şarabımı kaldırdım, büyük bir yudum aldım ve Enrique'nin dudakları yanağıma değince irkildim. "İyi misin Pamuk Prenses?"

Ah, şu lakap.

Bir zamanlar bu aptal kelime grubuna saygı duyduğum için yıllarca aklımdan çıkmayacak bir sevgi ifadesi.

Dün geceye kadar.

Dün gece her şeyi değiştirdi.

"Tatlım?" diye sordu, yakışıklı yüzü mükemmel bir endişe görüntüsüne bürünmüştü. Gerçekten de oyunculuk yetenekleri için bir madalyayı hak ediyordu.

"İyiyim," dedim ona, oyunculuk alanındaki yeteneklerim onunkiler kadar olmasa da yine de gülümsemeye zorladım kendimi. "Sadece gerginim, bilirsin, Kış Sektörü'ndeki tüm ziyaretçiler yüzünden."

"Ah, bunun için kraliçenize teşekkür etmeliyiz," diye cevap verdi. her ikisi de eğlendi ve hoşnutsuz-bir sarhoş edici bir kombinasyon. Onu okumak her zaman bu kadar şaşırtıcı mıydı? Yoksa ihanetini öğrendiğimden beri görüşüm mü değişmişti? "Ne vardır sen iki Fısıldayan hakkında üzerinde Orada mı?" Vanessa sordu, siyah gözleri beni yere sabitlemiş gibiydi.

O şaşmaz baskın tarzıyla.

Alfa.

Her zaman ona boyun
eğdim. Elimde değildi.

Bakışlarını bir saniyeliğine tutmak bile kalbimin panik
içinde çarpmasına neden oldu.

Odak noktam aşağıya doğru kayarken dudakları kıvrıldı,
sürekli teslimiyetimden duyduğu zevk belliydi. Beni fiziksel
sanatlar konusunda eğitmeyi reddetmesinin gerçek sebebinin
bu olduğundan şüpheleniyordum. Bir dövüşte onu yenmem
için bana hiçbir şans vermek istemiyordu. Koruyucu yedilimin
burnunun dibinde beni eğittiğini öğrenirse, hepsinin kafasını
sektör kapılarındaki çivilere geçirirdi.

Neyse ki Doc hepimizi nasıl saklayacağını biliyordu ve
Vanessa'nın egoist tarafına oynadı.

En güçlü ve en ölümcül olmasının yanı sıra ülkedeki en
güzel başrahibe olmakla da gurur duyuyordu. Enrique her
yönden onunla eşleşiyordu, Alfa özellikleri onunkilerle güzel
bir şekilde eşleşiyordu.

Birlikte karar vermek mantıklıydı.

Sadece çok geç olana kadar niyetini fark etmemiştim.

Ben duyana kadar-

"Alfa Kazek," dedi Vanessa aniden, sesi hastalıklı bir
tatlılıktaydı. "Ludvig'in kendisi katılmak yerine kötü şöhretli
avcısını göndereceğini bilmeliydim."

Bir homurtu onun sözlerini karşıladı ve bakışlarımı
önümüzde duran Alfa erkeğine çekti. "Yüz yılı aşkın süredir
bana böyle hitap edilmemişti, Aynalar Kraliçesi."

Eğlence havayı bir kahkaha şeklinde öptü, Vanessa'dan
çapkın olarak tanıdığım bir kahkaha. Her türden erkeğe
bayılırdı, haremde üç tane olmasına rağmen bir Omega eş
almayı reddetmesinin nedeni de buydu. "Görüyorum ki
konuşma becerilerin genetik gelişiminle birlikte gelişmemiş,
hmm?"

Alfa sadece ona bakıyordu, koyu kahverengi gözleri
siyah beneklerle çevriliydi, ona ölümcül bir
veriyordu.

Görünüş. Huntsman, diye düşündüm. Bu çok uygun. Vanessa ona bakarken de hakimiyetini sürdüren bir hava gibi, ondan tehlike sızıyordu.

Beni hem büyüledi hem de midemi bulandırdı.

Bu onun ön sevişme fikriydi ama adam ilgisiz görünüyordu. Hatta sıkılmış. Sonunun iyi bitmeyeceğini biliyordum. Kraliçe Vanessa her şekilde boyun eğmeye bayılırdı. Ya onun için boyun eğecek ya da bedelini ödeyecekti.

Odağı aniden bana kaydı, beni cesurca yontulmuş yüz hatlarını incelerken bulunca kara kaşlarını kaldırdı. Alfa statüsünün farkında olarak neredeyse bakışlarımı kaçıracaktım. Ama ben bir prensesim. Kış Sektörü tahtının varisiydim. Beta'ydım evet ama kendi çapımda güçlüydüm.

Ben de meydan okurcasına çenemi eğdim.

Bu da bana kraliçeden hafif bir homurtu kazandırdı.

Normalde bunu bir uyarı olarak kabul eder ve duruşumu yumuşatırdım ama dün geceki tartışmaya kulak misafiri olduktan sonra kendimi biraz asi hissettim. Bu yüzden, boyun eğmeye zorlamak için omurgamı çekiştiren artan ağırlığa rağmen dimdik durdum.

Hayır, diye düşündüm. Hayır. Eğilmeyeceğim.

Güçlü olmam gerekiyordu.

Geceyi atlatmamın tek yolu buydu.

"Siz Prenses Snow olmalısınız," diye Alfa Kazek.

"Taç beni ele mi verdi?" Karşı çıktım, kelimeler beynim onları durduramadan dudaklarımdan döküldü.

Kahretsin. Alfalarla hiç böyle konuşmazdım. Sadece Grum ve Doc gibi yedi üyemle. Sakin davranmak buraya kadarmış, Snow.

Enrique'nin avuç içi kalçamı buldu ve beni irkilten bir uyarı sıkması yaptı. Bu bir çürük bırakacak. Geçen gece öpüşmemiz sırasında kontrolünü kaybettiğinde ensemde açtığı yaraya benzeyecek.

Artık yalan olduğunu bildiğim bir öpücük.

Çünkü yarın gece beni öldürmeye niyetliydi.

"Onu affet," dedi, bu sözlerle alçak bir hırıltı eşlik ediyordu. "Çok fazla şarap içti."

Neredeyse homurdanacaktım. Birkaç yudum almıştım.

Hayır, alkol yüzünden değildi. Sonunda gözlerimi açtım ve tüm dünyanın bana ihanet ettiğini fark ettim.

Koşmam lazım.

Peki nereye? Alaycı bir yanım milyonuncu kez sordu.

Önemli değil. Buradan uzaklara.

Alfa Kazek'in çenesi kasıldı, siyah benekli gözleri hesapçı bir tavırla beni değerlendirdi. Rütbemden yüksek bir erkeğe pervasızca meydan okuduğum için bana bir gösteri yapma hakkına sahipti. Ama ben Kış Sektörü Prensesi Snow'dum. Teorik olarak bu bana biraz hoşgörü sağlamalıydı. En azından ondan.

Enrique ve Vanessa tamamen başka bir hikaye olurdu.

Kaçmak için bir neden daha.

Ancak verdiğim tepkiden pişman olmadım. Kaba, evet. Ama bugünün tüm tiyatrosunu geride bırakmıştım. Herkes kutlama yapmak istiyordu ve benim iyi küçük prenses rolünü oynamam bitmişti.

Nişanlım bana suikast düzenlemeyi planladı. Tahtımı almak için.

Sadece babam yıllar önce onu karşıladığı için burada olan bir kraliçeye katılmak için.

Onun uydurduğu hikâyeleri kabul edecek kadar nasıl kör olabildim? Neden kimse onu sorgulamadı?

Alfa Kazek sonunda Enrique'nin müdahalesini görmezden gelerek, "Annenin tıpatıp aynısısın," dedi. Bu da başlı başına bir hakaretti aslında. Yanımdaki erkeğe eşitiymiş gibi hitap etmesi gerekirken bana odaklanmayı tercih etmişti. "Siyah saçlı, porselen tenli, hafif yapılı. Kırılabilir bir bebek."

Kırılabilir, diye tekrarlardım kendi kendime. Hiçbir fikrin yok. Beta için zayıftım, Vanessa'nın sık sık üzerinde durduğu bir şeydi bu. Bana takviyeler verdi ki bunların yardımcı olması gerekiyordu.

kaslarımı güçlendirdi ama bana hiçbir faydası olmadı. Onları aldım çünkü o beni zorladı.

Bunu daha uzun süre yapamayacağımı düşündüm ve ayrılmak için listeme bir neden daha ekledim.

Artık onun gerçek niyetini bildiğime göre, bunca yıldır bana yalan söyleyip söylemediğini merak ediyordum. Bu yüzden dün gece ya da bu sabah hapları almamıştım. Kendimi farklı hissetmiyordum. Elbette, sinirlerim delilikle karmakarışık, bu yüzden belki de fark etmeyecektim bile.

Kazek kara kaşlarını kaldırarak bir yanıt beklediğini belirtti.

Tipik Alfa. Her
zaman yetkili. Her
zaman hükmedici.

Her zaman sahneyi kontrol ediyor.

Ve onun beklediği şekilde -toplumun dikte ettiği şekilde- tepki vermek yerine kendi yolumu izlemeyi seçtim.

Dudaklarımda, onun da tahmin edeceğini bildiğim, ağırbaşlı bir gülümseme oluşması için zorladım. Sonra fikrimi yüksek sesle söyledim. "Dıştan tıpkı ona benzediğimi ama içten babamın kalbine sahip olduğumu söylediler."

Belki de onu, Avcı olarak bilinen bu yabancıyı kıskırtmak aptalcaydı. Ama ölümün kapısına giderken eğlenebilirim de.

Bu harika bir plan Snow, diye kendimi azarladım. Her şeyin üstüne bir de kıcına yiyince koruyucu yedi kişi çok heyecanlanacak.

"Kar," diye tısladı Enrique, elini sıkarak beni uyardı ve kemiklerimin sızlamasına neden oldu.

Öfkeli haykırışımı yuttum. İhanet, odaklanma duygumu ve etrafımda konulan kurallara uyma yeteneğimi değiştirmişti.

Aynı anda hem özgürleştirici hem de korkutucu hissettirdi.

Enrique alçak bir hırıltı çıkararak kalbimin göğsümde neden oldu. İşte başlıyoruz.

Ama sonra garip bir şey oldu.

Alfa Kazek'in yüz hatlarını okşayan bir saygı titreşimi beni duraksattı.

Yaptığım maskaralıklar onu eğlendirmiş olamazdı. Alfalar gururlu yaratıklardı ve ben az önce onun varsayımsal taşaklarına sözlü bir saldırıda bulunmuştum. Bu da ölmek istediğimi gösteriyordu. Belki de öyleydim. Belki de Alfa Kazek'ten ölümcül bir tepki almak istiyordum. Eğer beni yeterince sert döverse, düşün ertelenmek zorunda kalacak ve Enrique'nin beni öldüresiye sıkme planları suya düşecekti.

Kazek tek kaşını kaldırarak boğazını temizledi. "Umarım bu doğrudur Prenses. Babanız iyi bir kurttu. Kaybınız için gecikmiş başsağlığı dileklerimi sunarım." Bakışlarını tuttu, hâkimiyeti etrafımda kalıcı bir tehditle dönüyordu - sanki beni isterse diz çökmeye zorlayabileceği konusunda uyarmak ister gibiydi ama bunu yapmamayı seçti.

İmtiyazını kabul etmeyi reddettim, bunun yerine bir Beta'nın yapmaması gerektiği şekilde bakışlarını sürdürdüm. Vanessa beni daha sonra saklayacaktı. İyi ki beni cezalandırması için burada kalmayı planlamamıştım. Nereye gideceğim hakkında hiçbir fikrim yoktu ama burada kalamazdım.

Dikkatini Vanessa'ya vermeden önce bakışlarını bir başka parıltı süsledi. "Hepinizi tutmayacağım. İskandinav Sektörü, Kış Sektörü varisini bu mutlu birlikteliğinden dolayı kutluyor. Çok heyecanlanmış olmalısın Vanessa." Boyun eğmeden kibarlığını göstermek için başını yeterince eğdi, gözleri güçle parlıyordu.

"Öyleyim," diye kabul etti. "Geldiğiniz için teşekkür ederim."

Ne garip bir Alfa erkeği.

Öfkelenmeli ve beni parçalamalıydı.

Onun yerine, o görünüyordu tamamen unbothered tarafından Davranışım. Tepki vermesini istediğimden değil. Belki de.

Bilmiyordum.

Berbat bir haldeydim.

Buradan çıkmam gerek.

"Oh, Huntsman," diye ekledi Vanessa, tam da Alfa Kazek uzaklaşırken. "Genç Mickelson'ı göndermeyi unutma

oğlum bitti. Henüz tanışma şerefine nail olamadık."

Çenesindeki kaslar sıkılaştı, bu hareket sağlam elmacık kemiklerini belirginleştirdi. "Elbette. Ama ona meydan okumak akıllıca olmaz. Göründüğünden daha güçlüdür."

Vanessa'nın heyecanı etrafımıza yayıldı. "İşte bu kulağa çapkın bir davet gibi geliyor."

Alfa Kazek kaşlarını kaldırarak, "Ona uygunsuz bir şekilde dokunursan tüm eğlence benim olacak," diye cevap verdi, ses tonundaki açık meydan okuma beni şok etmişti. Bu erkek kimseden korkmuyordu. Yine de ona saygısızlık etmeme izin verdi. Sen de kimsin? "Akşamınızın tadını çıkarın, Aynalar Kraliçesi."

Avacı, geniş omuzları kalabalığın arasından kolaylıkla geçerek saray duvarlarının içinde gizlenen çok sayıdaki gölgeden birinin içinde kaybolana kadar oradan ayrıldı.

Ona o kadar odaklanmışım ki, başımın yan tarafını dürten delici bakışları fark etmemiştim.

"Terbiyen nerede senin?" Vanessa nefesinin altında tısladı.

"Yerinizin halka gösterilmesini mi istiyorsunuz?" Enrique her kelimesinde azarlayarak sordu. "Müstakbel karım olabilirsin ama bu sana başka bir Alfa'yla bu şekilde konuşma hakkı vermez." Tutuşu çimentoya dönüştü, kalçam avucunun altında çığlık atıyordu. "Boyun eğeceksin Pamuk. Her zaman."

Vanessa boğazını temizleyerek dikkatimizi bize yaklaşan yeni konuğa çekti.

Başka bir Alfa.

Bunu kabul etmedim ya da konuşmadım.

Enrique'nin bacağımı ölümüne kavrayışının altında ağlama içgüdüleriyle savaşıma odaklanmışım. Kimildamayayı reddetti, cezası ağırdı.

Dakikalar geçti. Belki saatler.

Çığlıklarımı tuttum, acımı yuttum ve tüm bunlar olurken Enrique hiç umursamadan konuklarla sohbet etti.

Beni hiç bırakmadı, öyle ki hasarı düzeltmek için daha sonra bir vardiya gerekeceğini biliyordum. Bu gece buradan topallayarak çıkacağım.

Bu yüzden eğilip seyircileri yatıştırmak için bir dans talep neredeyse bayılacaktım. "Ve formunu koruyacaksın," diye ekledi kulağıma karşı.

Yani topallamama izin yoktu.

Son bilmem kaç dakika ya da saattir neredeyse kalçamı ezdiği için çok zor olacak bir görev.

"Şimdi, Pamuk," diye ısırdı. Bu davranış yeni değildi.

Ne de olsa o bir Alfa'ydı. Hakimiyete bayılırdı. Hepsi öyleydi. Normalde, onun hırıltılı ses tonu beni tahrik ederdi. Bu gece, sadece kaçma isteği uyandırdı.

Henüz değil.

Birlikte
oynayalım.

Gülümse.

Başını

salla.

Dans

et.

Alfa Kazek odanın diğer ucundan bakışlarımı yakaladı, gözleri beyaz elbisemden sağ bacağıma doğru kayarken ifadesi duygusuzdu. Yüz hatlarından bir onaylama titreşimi geçti. Bir ceza verildi. Ama onunla nasıl konuştuğumdan dolayı olduğunu bilmesi gerekse de umurunda değilmiş gibi görünüyordu.

Enrique'nin kalçamı kavrayışı sertleşti, beni kaslı vücuduna çekti ve derme çatma dans pistini pek de akıcı olmayan hareketlerle ele geçirdik. Ona ayak uydurmaya, istediği şekilde kaymaya çalıştım ama bacağım zonklamaya devam etti ve dizim pes etmekle tehdit etti.

Vanessa her zaman yaptığı gibi daha sonra beni arayacaktı. İlaçlarımı reçeteye uygun olarak alıp almadığımı sorardı. Sonra güler ve sahte bir üzüntüyle başını sallayarak bana asla liderlik yapmamam gerektiğini söylerdi.

Onun bu yönünü benden başka kimse görmedi.

Sanırım Enrique de biliyordu.

Büyüleyici gamzeleri, Alfa gücü ve sarhoş edici kokusu beni kör etmişti. Ama o da tıpkı onun gibiydi -gözlerini benim krallığım olması gereken şeye dikmiş bir canavar.

Yine de bu durumda nasıl liderlik edebilirdim? Bırakın Kış Sektörü Kraliçesi olmayı, Beta olmak için bile zar zor uyguntum.

Enrique beni geriye doğru eğerek kötü bacağımın üzerinde dengede durmaya zorladı ve bana kurt gibi bir gülümseme verdi. "Bir dahaki sefere belki konuşmadan önce tavırlarına dikkat edersin, ha?"

Onu ısırarak istedim. Ve iyi bir şekilde değil.

Onun yerine, boyun eğerek başımı eğdim.

Bu da ondan hafif bir mırıltı çıkardı, itaatimi bir ödülle kabul etme şekli. Ama şu anda onun mırıltısını hissetmek istemiyordum. Onan nefret ediyordum. Ölmesini istiyordum.

Arzumun ardındaki şiddet neredeyse beni kıcımın üstüne oturtacaktı.

Bir Alfa'yı öldürmek pek çok yasayı çiğnemek demektir. Ama neden onu katledeemedim? O da aynısını bana yapmaya niyetliydi. Adil olan buydu.

Hayır. O dövüşü bir saniyede kaybederim. Bunu akıllıca oynamalıyım.

Plan yapmak için zamana ihtiyacım vardı.

Bu yüzden Doktor'un kaçma fikrini uygulamam gerekiyordu. Umarım gidebileceğim doğru uçağı bulmuştur. Bazılarının bu gece yola çıkacağını söylemişti. Diğerleri yarın.

Tek bildiğim burada kalma riskini alamayacağımdı. O gemilerden birinde olmalıyım.

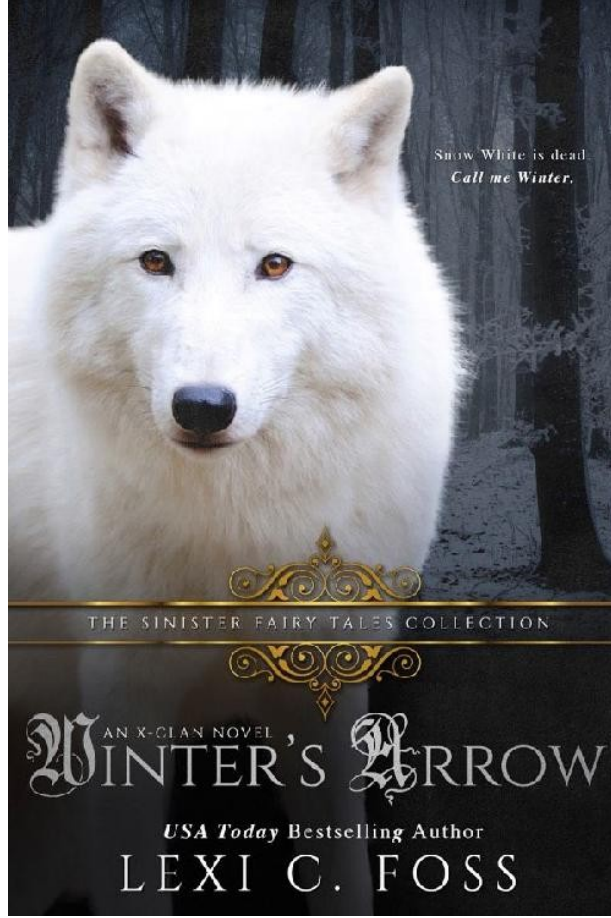
Ve bu gece onlardan birinde olmam gerekiyordu.

Pamuk Prenses'in bu çarpık yeniden anlatımı

Winter's Arrow...

OceanofPDF.com

X-Clan Evreni Winter's Arrow ile Devam Ediyor...

Gerçek aşk bir efsanedir.

Bir numara.

**Kahramana boyun eğdirmenin ve ondan her şeyi almanın
bir yolu.**

Kış Karı

"Gerçek aşkım" beni öldürtmek için üvey annemle komplo kurdu ve tahtımı çaldı.

Ama başarısız oldular.

Saklanıyordum ve intikamımı rafine ediyordum. Artık bir zamanlar beni yanlış anladıkları genç kız değilim. Onlar için geliyorum. Ve krallığım için de.

Kurtlar varken cücelere ne gerek var? Oklar varken kılıçlara ne gerek var?

Eskiden adım Kar'dı. Şimdi bana Kış'ın Oku diyorlar. Çünkü hepsini yok etmek için buradayım.

Kazek Flor

Ben bir prens değil, bir Alfa'yım. Ve istediğimi istediğim zaman alırım. Bu yüzden ormanda ölmek üzere olan bir Omega prensesi bulduğumda, onu aldım ve benim yaptım.

Onu eğiteceğim. Onu cesaretlendir. İntikamını almasına yardım edeceğim. ona borçlu. Sonra birlikte Kış Sektörü'nü ve kötü kalpli Aynalar Kraliçesi'ni alaşağı edeceğiz.

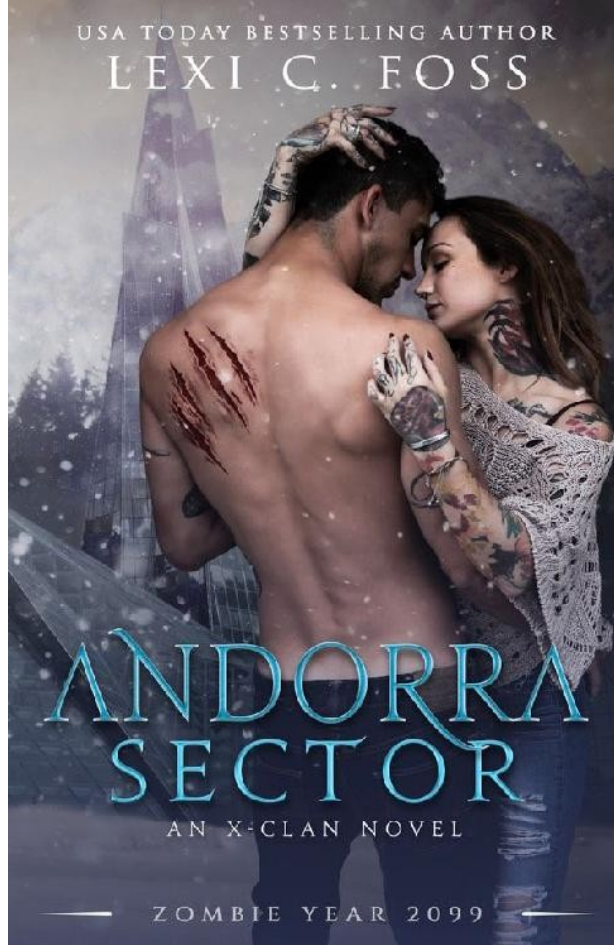
Hızlı koşun, küçük kurtlar.
Eski prensesiniz benim yanımda yükselmek üzere. Ve senin kanına susadık.

Yazarın Notu: Bu bağımsız bir Pamuk Prenses yeniden anlatımıdır ve X-Clan Omegaverse evreninde geçmektedir.

Kışın Oku

OceanofPDF.com

X-Clan Serisine Andorra Sektörü ile Başlayın...

Katriana Cardona

X-Clan beni bulduğu an hayatım sona erdi.

Isırılmış

.

Döndü.

Ve onun tarafından sahiplenildi.

Genetik işaretlerim beni nadir bir Omega olarak etiketliyor.
Ama içimde tamamen dişi bir alfabim. Ve topallamayacağım.

Hatta

Andorra Sektörünün Alfa'sı.

Ander Cain bana koruma sözü veriyor. Zevk ve acıyla dolu yeni bir dünya.
Ama karşılığında her şeyimi istiyor.
Beni zorla götürmek anlamına gelse bile.

İçimdeki savaştan vazgeçersem lanetleneneceğim. Son 21 yılımı yürüyen ölülerle savaşarak geçirdim. İşim bittiğinde bu kurtlar neye uğradıklarını şaşıracaklar.

Ander Cain

Hayatım onu, sevgili küçük eşimi bulduğum an başladı. Andorra Sektörü'nün bize gelecek umudu vermek için ihtiyaç duyduğu doğa gücü o. Devam etmek ve topraklarımızı zombi istilasından korumak için bir neden.

Yine de bizim kurallarımıza göre oynamayı reddediyor.

İnsanların hayatta kalmak için her şeyi yapabileceği bir zamanda doğdu, sürü hiyerarşisine veya türümüzün uyduğu yasalara alışkın değil. Ama öğrenecek. Ve ben de onu eğiten kişi olmaktan büyük keyif alacağım.

Katriana Cardona benimle istediği kadar ama sonunda benim olacak. İster boyun eğsin ister eğmesin.

Andorra Sektörü - Şimdi Mevcut!

OceanofPDF.com

Kül Kurtları hakkında daha fazla bilgi edinmek ister misiniz?
Mila Young tarafından yazılan Gölgeler Bölgesi'ne
göz atın:

Bana dışlanmış, zayıf diyorlar.

Hayatım boyunca hayatta kalmak için savaştım, aileme yapılan bir saldırıdan kaçarken kendimi Kül Kurtları'nın yanında saklanırken buldum. Bu hamle benim en büyük hatam olabilir. Ve ben hataların kraliçesiyim.

Kırıldığıma inanmalarına izin verdim, yalanlara inanmalarına izin verdim. İstedikleri her şeye inanmalarına izin veriyorum... gerçek olmadığı sürece.

İçimde dişlerden, pençelerden ve korkunç bir ihtiyaçtan oluşan bir canavar var. Yutuyorum onu, saklanıyorum Normalmişim gibi davranıyorum. Ama ben normal değilim. Hiç değilim.

Bağlanmak bizi kurtaracak tek şey. Beni ve Ash sürüsünü. Sadece içimdeki karanlıkla savaşacak kadar güçlü ve kalacak kadar vahşi birine ihtiyacım var.

Üç acımasız alfa, ne olduğum gerçeğini bana yardım edecekler mi?

Bu, alfa koruyucuları, kurt şekil değiştirenleri ve ateşli sahneleri sevenler için bağımsız bir şekil değiştiren paranormal romantizm hikayesidir.

Shadowlands Sektörü

OceanofPDF.com

AKNOWLEDGMENTS

Tüm bu fikir Erin Bedford olmadan var olamazdı ve Zombi 2099 Projesi. Bu koleksiyona dahil olduğum ve diğer yazarlarla birlikte çalışmaktan keyif aldığım için çok müteşekkirim. Kıyametin bu kadar eğlenceli olabileceğini kim bilebilirdi?

Her zaman gibi, tüm desteği ve sevgisi için ve teslim tarihi geldiğinde yemek yememi sağladığı için eşime teşekkürü bir borç bilirim. Hayat ortağım olduğun için teşekkür ederim. Seni seviyorum.

Bu kitap ben olmasaydım mümkün olmazdı.
alfa/beta takimi: Katie, Allison, Jean ve Diane. Okuduğunuz ve Ander'i hizada tutmama yardım ettiğiniz için hepinize çok teşekkür ederim.

Tüm virgüllerimi düzelttiğin için teşekkürler Bethany. Hala nefret ediyorum.
ve yerleştirilmelerini belirleyen kurallar. Bir gün CMOS kurallarını okuyacağım. Ya da belki bunu size bırakırım ;) Her şey için teşekkür ederim!

Louise & Diane: İkiniz de en çok ihtiyaç duyduğum anda beni ayakta tutuyorsunuz. Tüm yardımlarınız için size ne kadar teşekkür etsem azdır.
ve ben seslerle oynamayı bıraktığımda dünyamı yönettiğiniz teşekkür ederim. İkiniz de benim için çok şey ifade ediyorsunuz!

Chas & Kathy: Tüm halkla ilişkiler yardımlarınız ve hayatımı düzenlediğiniz teşekkür ederim. Bana sayısız şekilde yardımcı oldunuz ve sonsuza dek minnettirim.

nl Baykuşlar: Ekibimin bu kadar önemli bir parçası olduğunuz ve beni her zaman glmsettiğiniz için teşekkür ederim. Hepiniz harikasınız!

ARC ekibime ve Enticing Journey Book Promotions'a bu projedeki destekleri için özel teşekkürleri.

Ve okuyuculara: Ander ve Kat'e şans verdiğiniz için teşekkür ederim. Bu yeni bir dünya, paylaşmak benim için her zaman korkutucudur, ama içindeki sesleri seviyorum. Kazek ve Winter ile oynamak için sabırsızlanıyorum.

Bir dahaki sefere kadar... xx

OceanofPDF.com

ABOUT LEXI C. FOSS

USA Today Çok Satan Yazarı Lexi C. Foss karanlık dünyalarda oynamayı seviyor, Özellikle de ısırانları. Kocas ve tüylü çocuklarıyla birlikte Atlanta, Georgia'da yaşıyor. Yazmadığı zamanlarda, evindeki eşyaların üstünü çizmekle meşgul. yapılacaklar listesi ya da dünyanın dört bir yanındaki tutulmaları kovalamak. İlginç biri, çok fazla kahve tüketiyor ve yüzmeyi seviyor.

Lexi'nin tüm kitapları için en güncel bilgilere erişmek ister misiniz? Haber bültenine [buradan](#) kaydolun.

Lexi ayrıca Facebook'taki özel okuyucu grubunda okuyucularıyla takılmayı seviyor - [Buraya Katılın](#).

Lexi'yi nerede bulabilirim?
www.LexiCFoss.com

OceanofPDF.com

ALSOBYLEXIC.FOSS

Kan İttifakı Serisi - Distopik Paranormal

Chastely Bitten

Royally Bitten Regally

Bitten

Dark Provenance Serisi - Paranormal Romantik

Baelin Varisi '(ÜCRETSİZ!)

Ölümün Kızı

Kaosun Oğlu

Elemental Fae Akademisi - Ters Harem

Birinci

Kitap İkinci

Kitap

Üçüncü

Kitap

Ölümsüz Lanet Serisi - Paranormal Romantik

Birinci Kitap: Kan Yasaları

İkinci Kitap: Yasak Bağlar

Üçüncü Kitap: Kan Kalbi

Kitap Dört: Yaşlı Bağlar Kitap

Beş: Kan Bağları Altıncı

Kitap: Melek Bağları Yedinci

Kitap: Kan Arayıcısı

Mershano İmparatorluğu Serisi - Çağdaş Romantik

Birinci Kitap: Prensin Oyunu İkinci

Kitap: Büyücünün Gambiti

Üçüncü Kitap: Asinin Kefareti

Gece Yarısı Fae Akademisi - Ters Harem

Ella'nın Maskeli Balosu

Birinci Kitap

Noir Islahevi - Ménage Paranormal Romantik

Başlangıç

Yeraltı Dünyası Kraliyetleri Serisi - Karanlık Paranormal Romantik

Sonsuza Kadar Mutlu

Taçlandırılmış Sonsuza Kadar

Isırılmış

X-Clan Serisi - Distopik Paranormal

Andorra Sektörü

X-Clan: DeneyiKış Oku

Diğer Kitaplar

Scarlet Mark - Bağımsız Romantik Gerilim

OceanofPDF.com

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirigillersohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Not:

PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.